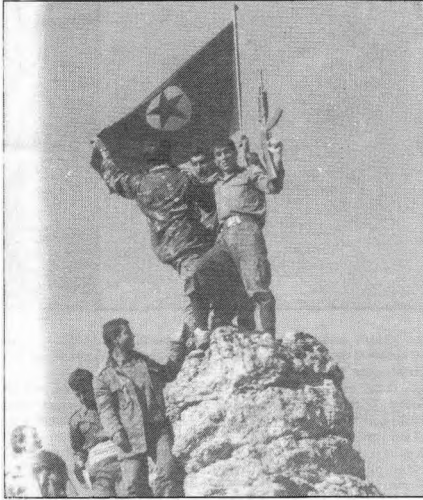

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BÎ RÛMETTIR TÎŞTEK NÎN E

Yıl: 11 / Sayı: 121 / Ocak 1992 / 4. - DM

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın yeni yıl mesajı

“Yeni yılda hedefimiz, halkımızın irade ve ulusal birliğinin ifadesi olan Ulusal Meclis kuruluşunu gerçekleştirmektir!”

Bizim için, yeni yıldan bahsetmenin fazla anlamı yoktur. Her geçen gün, bizim açmazdan surekli bir oluşumu ifade eder. Düzene kavuşmuş toplumsal süreçler için yildönümlerinin bir anlamı olabilir. Bizim için bütün hızıyla oluşum devam ettiğine göre, bir anlamda yapay başlangıçların fazla anlamı olmasa da, bir mantık çerçevesi dahilinde, biz de yeni yıl için biraz daha fazla kendimizi görmeye, değerlendirmeye çalışırız. Esas itibarıyla bizim için yeni yıl, bahara çıkıştır. Coğrafik ve toplumsal ko-

şullar gereği, kışın ortasında derlenip-toparlanma açısından yeni yıl bir anlam ifade edebilir. Ondan da öteye, biz özgür yaşam konusunda cabalarımızı yoğunlaştırmaya devam ediyoruz. Dikkate değer bir deneyim sürüp gitmekle beraber, Olanakların dışına çıkmış, doğal olarak kendine fazla bağlı kalmayan, ama insanlık kadar eski olan ve bazı ilkeleri de gözardı etmeyen bir doğrultuda mucadeleyi, savaşçı bir yaşamı her geçen gün daha da hamleci ve inisiyatifli bir biçimde götürmeye çalışıyoruz.

Sanırım bu gelişmeleri biraz şaşkınlıkla izliyorsunuz. Daha doğrudur kendinizi halletmedim, böyle bir olayın içine girmek sizi boğuyor. Zaten ilkinin de büyüklüğü buradadır. Herkesin kendisini yaşamaya, ciddi hareketlerin esaslarından sayılır. Size kalsa veya kişilerin keyfine kalsa, ona ilkel bir hareket demek zor olur, daha çok bireysel hareket denilebilir. Ki, bunun da pratikte hiçbir işe yaramadığı, düz yaşamın, düz Devamı 12. sayfa

Büyük savaş ve devrim yılı 1992’de kazanan halkımız olacaktır

Perşembinin gelişti çarşambanın belli olur” diye bir söz vardır. 1991 yılının nasıl geçeceği de, 1991 yılında yaşananlardan belli olmaktadır. Tarihsel öneme sahip siyasal gelişmelerle dopdolu geçen 1991 yılı, yeni yıla çok önemli bir durum devretmiştir. Ocak ayı içinde ülkemizde yaşanan olaylar

bu durumun özelliklerini açıkça ortaya koymaktadır. Nereden bakılırsa bakılsın, 1992 yılının faşist Türk sömürgeciliği ile Kürdistan halkı arasında yaşanan büyük bir savaş yılı olacağı görülmektedir. 1991 yılında niteliksel bir gelişme yaşanan ve Türk özel savaşına önemli bir yeniliği tattıran gerilla,

Kürdistan’ın her bölgesinde sağlam bir biçimde uslenmiş durumdadır. Ülkemizin her tarafında halk kitleleri, ulusal kurtuluş için ayakta. 20 Ekim seçimleri temelinde kendini yenilemek isteyen TC, yeni bir özel savaş programıyla ortaya çıkabilmek, başarısızlığını ve kaybettiklerini telafi edebilmek ve kendisine yeni bir savaş düzeni açabilmek için tüm gücüyle çalışmaktadır. Yaşadığımız her an, büyük bir taktik inisiyatif savaşına sahne olmaktadır. Hem özel savaş cephesi, hem de devrimci savaş cephesi kendini büyük bir baha taarruzuna hazırlamaktadır. Bu çalışmalar gizi sıkı da değil, oldukça açık yürütülmekte ve taraftarca açıkça ilan edilmektedir. Bu nedenle, 1992 yılının büyük bir savaş yılı olacağı açıktır.

Devamı 2. sayfa

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

Partimizin 14. savaş ve zafer yılı ordulaşma ve ulusal ayaklanma için yeni bir dönemdir

Asrık TC gerçeğinde yaşanan sıkıntıların, savaşın bir güç olarak bir anlamda bizim gerçekliğimizde de yaşanacağı açıktır. Faşist Türk devleti, Kürt sorunu için şiddet temelinde ve hükümet düzeyinde bir çözümü esas alırken, kuşkusuz biz de savaş hükümeti biçiminde çözümler geliştirmek durumundayız.

Temel sorunumuz bu olmasına rağmen, hala kendimizi politikaya ve askeri çalışmalara verememenin sıkıntıları yaşıyoruz. TC olağanüstü bir dönemden olağanüstü çalışmalarını sürdüren, bizim kendi devrimci otorite sorunlarımızı güçlü bir tarzda yaklaşılmamış, güçlerimizin politikada ne kadar yetersiz ve sorumsuz olduğunu gösterir. Hükümet düzeyinde çözüm bekleyen sorunlara yaklaşım biçimimiz bu denli geri ve yetersiz bir düzeyde olursa, zaferi yaratamazsınız. Ben kendimi bu temelde ele alıyorum ve hazırlıyorum. Ama siz savaş gerçeği, iktidar sorununa ve bir bütün olarak devrim sorunlarına iyi hazırlanmalısınız. Yapmanız içinde mütthiş zayıflıklar yaşıyoruz. Bu yaklaşımların tanınmaması sürekli kaybettirdiği çok iyi biliniyor. Yetersiz ve zamana yetmeyen yaklaşımlar ve

Devamı 8. sayfa

Bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinde Serxwebûn 11 yaşında

Serxwebûn gazetesi yurtdışında sürdürdüğü yayın yaşamının 10 yılını geride bırakarak 11 inci yılına giriyor. İzlediği ihtilali çizgileri kesinlikle ödün vermeden devrimci bir yayın organı için, yurtdışında sürdürdüğü 10 yıllık kesintisiz bir yayın yaşamı küçümsenmeyecek bir süre oluşturmuyor. Bu açıdan Serxwebûn gazetesi kendili benzeri yayın organları içinde örneği bulunmayan bir gazete kimliği taşıyor.

Serxwebûn ilk etapta Kürdistan zemininde yayın yaşamına başladı. 1978-80 yılları arasındaki dönemde düzensiz aralıklarla ve illegal bir yayın organı olarak Kürdistan’da yayınlandı. Ulusal kurtuluş hareketinin izlediği gelişme süreci Serxwebûn’da da yansımaları buldu. Gazetemiz başlangıçta sık sık yayın faaliyetinde bulunmak yerine, “zorunlu ve temel sorunlarda kadrolara ideolojik önderlik etmek için yayınlanmay” esas aldı. Serxwebûn, temel teorik görüşlerini sistemi bir bütünlük içinde ve bir manifesto niteliğiyle 19.8 yılında kamuoyuna sundu. Kürdistan Devriminin Yolu başlığını taşıyan bu ilk sayısında, Kürdistan gerçekliği ve dünya sorunları hakkındaki temel görüşlerini özet halinde ortaya koydu. Bu ilk sayı aynı zamanda Kürdistan devriminin öncü partisinin siyasal programını da ilk ciddi ve toplu bir açıklaması oluyordu. 12 Eylül askeri darbesiyle birlikte faşist rejimin ırmaklarında ve devrimci kurtuluş mücadelesini imha etmeye amaçlayan yoğun terörist saldırılar karşısında devrimci öncünün geri çekilme taktiğini izlemesi üzerine, Serxwebûn’da kendi yayınına bir süre ara vermek zorunda kaldı. Gazetemiz 1982 yılı Ocak ayı başından itibaren periyodik bir yayın organı olarak yurtdışında yeniden yayın yaşamına atıldı.

Serxwebûn’un yayın yaşamına başladığı dönemde, Kürdistan’da gerçek anlamda bir ortaçağ karanlığı yaşıyordu. Ülkemizde fazla gelişmiş olan maddi yaşam koşulları üzerinde tam bir egemenlik kurmuş olan Türk sömürgeciliği, kendi çıkarlarının devamına hizmet eden bir düşüncesi sistemini ülkemizin düşünce yaşamına egemen kılmıştı. Maddi yaşam alanında varolan Türk sömürgeciliğine korkunç bağımlılık, düşünce düzeyinde de Türk sömürgeciliğinin ideolojisi çerçevesini oluşturan kemalizme tam bir bağımlılığı

Devamı 6. sayfa

Yeni Asır gazetesinin Abdullah ÖCALAN yoldaşla röportajı:

“Bizim Türkiye’yle düşündüğümüz federasyonlaşma, Ortadoğu halkları federasyonuna gitmede bir köprü olabilir”

● “Türk ve Kürt halklarının, azınlıkların haklarının da gözetilerek bir demokratik birliğe eşit ve özgür temelde gitmeleridir çözüm. PKK’nin en temel istemi budur. Bu tartışılabilir.”

● “Yeni bir seçim de biz yapacağız. Hatta bir referandum maddesini de yanına koymak istiyoruz. Bağımsız ve özgür bir iradeyi esas almak üzere Türkiye ile eşit ve özgür bir birlikten yana misiniz, değil misiniz biçiminde bir referandum maddesi ile halka gitmeyi düşünüyoruz.”

● “Ortadoğu halklarının tarihi geleneğine, temel çıkarlarına cevap veren bir birlik fikri, bir Ortadoğu halkları federasyonu fikri gittikçe kendini duyuracak bir fikirdir.”

Yazısı 18. sayfa

**Direniş
şehitlerimizi
anıyoruz**

**Ali İhsan ÜÇKARDES
(Mahsum)**

Yazısı 16. sayfa

**Zübeyde SÖNMEZ
(Bêrvan)**

Yazısı 16. sayfa

**Ali Rıza DEMİREL
(Hacı)**

Yazısı 17. sayfa

Büyük savaş ve devrim yılı 1992'de kazanan halkımız olacaktır

Baştarafı 1. sayfa

1992 yılı, sadece bir savaş yılı değil, aynı zamanda büyük bir devrim yılı da olacaktır. Çünkü yeni yıl, devrimin önemli takvîm başarıları temelinde girilmektedir. Devrim, tüm Kürdistan hakkını etkisi altına almış ve halkın yaşadığı tek gerçek haline gelmiştir. PKK öncülüğünde yaşanan herkeşçe görülebilir hale geldi. Olaylar, büyük demagoji yastısı Demirel'in şahitliklerini yerli ber etti. Demirel-İnönü hükümetini, oğul doğan, daha doğrusu hiç doğmayan, özel savaşın bir parçası olmanın ötede gidemeyen bir hükümet haline getirdi. Lice ve Pasir'da yaşanan katliam ve artarak sürmekte olan kontrol-geriye terörü, Demirel demagojisi altında kalırsı kitleleri sarsarak uyardı. Bu katliam ve terör karşısında gelişen devrimci eylem ile Kürdistan'ın kırk beş kent ve kasabasında aynı anda gelişen kitle eylemleri, özel savaş cephesini yeni yüzyıla daha derinden bir korku saldı.

1992 yılına girerken yaptılar, Demirel ile yenilenmek isteyen rejimin yapmak istediklerini işte açıkça köydü. Özel savaş yönteminden Demirel ve İnönü'nün sözleri doğrultusunda değil, Ecevit'in açkılarında doğrultusunda hareket ettiği görüldü. Ecevit, birçok kez, bu kır ortamından yararlanmak gerektiğini, ağır iş koşullarında geçecek olan dört-beş ay içinde PKK'ye önemli darbeler vurulabileceğini, Kürt realitesinden söz etmek yerine, bu işleri yapmanın doğru olduğunu açıklamıştı. 1992 yılının ilk ayında yaşanan olaylar, TC'nin böyle bir programla hareket ettiği açıkça gösterildi.

Ocak ayı başından itibaren Kürdistan'ın kent ve kasabalarındaki kontrol-geriye terörü artırılarak sürdürüldü. Bu saldırıların onlarca yüzsever katledildi; Elîh, Faruk, Hezret, Nisêbî'nin gibi yerlerde yüzlerce verile at bir çok kişi yaralı edildi. Açık bir çok terörü olan bu eylemler, özel savaş yöntemi tarafından "Hiz-bullah" diye bir örgüt mal edilmeye çalışılarak, hedef sapırılmak ve yüzseverleri ile ismaili eğitilmiş güçler birbirine düşman edilmek istendi. Nisêbî'nin Adil Bayk isimli yüzsever katledildi, geçmişte MHP kanalıyla devrimcilerle düşman ediliş olan güçlerin, şimdi de hareketleri komparlayışa devrimci harekete karşı çıkartılmaları amaçlandı. Oluşturulan başlanan yeni faşist özel savaş ordusu yanında, bir de ünlü kontrol-geriye şifî Cihat Akrol yönetiminde "sivil savunma" aygıtının örgütlenişine ve terörün bu güçler eliyle de yoğunlaştırılması başlandı. "Kemalist Asker-Polis Mücadele Grubu" adında bir gücün,

yürümektedirler.

Bütün bunlar, 1992 yılının, büyük savaş ve devrim yılı olmaya aday bir yıl olduğunu, bunun bütün verilerinin hazırlanmış bulunduğunu göstermektedir. Böyle bir yılda, halkımız kazanmak isteyen taraf, Türk sömürgeciliği ise halkımızın kazanmasını engellemeye çalışan taraf durumundadır. Eğer büyük hatalar yapılmazsa, bu yılda halkımız, tarihi önemde büyük kazanımlar sağlayacak ve her alanda büyük bir devrimci dalga yayılacaktır. Türk sömürgeciliğinin bunu önlemeye gücü yoktur, bu gelişmenin sınırını, halkımızın mücadelesine etme durumu, yani doğru ve başarılı taktik uygulamaları tayin edecektir.

Ayaklanmayı bastırma hareketi

Başta tutukluk olma üzere, PKK'ye karşı savaş başlatacağı ilan edildi. Bunlarla birlikte Kürdistan'a yoğun bir asker ve askeri araç sevkıyatı başlatıldı. Kürdistan'ın her kasabasında ve stratejik noktalarında asker sayısı birkaç kat artırıldı. Ocak ayının ilk haftasından itibaren Kürdistan dağları uçaklarla bombalanmaya ve toprakları dövülmeye girdi. Bütün İsmail Cudi, Gabar, Herok ve Kela Mamê dağlarında başlatılan bu bombardıman, daha sonra Bêdlis, Muş, Amed ve Dersim alanlarına da yayıldı ve uzun bir süre devam ettirildi. Ve yer yer hala da sürdürülmektedir. Türk savaş uçakları Kürdistan dağlarının bombalanmaya başlandığı bu sırada, bunu kamuoyuna anlatmanın zor olduğunu ve bu askeri harekatlarda ABD kuvvetlerinden gördüğü desteği gizlemek gerektiğini anlayan özel savaş yönetimi, ortaya bir helikopter alay atarak, emrindeki basını, "ABD PKK'ye yardım ediyor" diye bastırmaya başladı. Bir yerde söylediği bir yalana, diğer yerde, söylediği de inanır misali durum oyle bir noktaya geldi ki, sonunda Demirel bu haberi yalanlamakla arada birini kalmadı; "demokratikleşmenin" yeni bir göstergisi olarak, 12 Eylül döneminde vatan dışındaki çikanlar 15 bin kişinin yerinden vatan dışına alınması için karar çıkarıldığı ilan edildi. 12 Eylül restorasyonu başlamış ve devlet on yıl önceki bir sürer eddiği ve teslim aldığı güçleri içine çekilemeye içine girdi. Bu temelde, İstanbul'da bir "Kürt Konferansı"nın toplanacağı yeni bir "Kürt Partisi" kurulacağı sözleri her tarafa yayılmaya başlandı. Özal ve Demirel'e teşekkürlaştıran bir Kürtçe gazetesini yayını ortaya çıktı. Bu arada HEPE ve HEPSHP ittifakıya seçilen milletvekillerine yönelik baskılar, basın ve yayvılık aracılığıyla sürdürüldü. Bu milletvekillerinin yurtdışına çıkarmaları neredeseyse yasakları hale getirildi. Buna karşılık hükümet, uluslararası alanda yoğun bir kampanya sürdürdü. Özellikle SHP'li bakanlar dış ülkelere gönderilerek, başlatılan "demokratikleşme hareketi"nin propagandasına yayılmaya çalışıldı. Demirel, ABD'ye gitmeye hazırlandığını açıklama için Özal, Almanya başbakanının gönderdiği yalışı kartına verdiği cevapta, Almanya'daki PKK'yi destekleyen kuruluşların kapatılması ve üyelerinin cezalandırılması istedi. Öyle ki, Türkiye ve Kürdistan'da yürüttüğü uygulamaları aynen Almanya'da da

sürdürmeye çalıştı. TC, PKK ile ilişkili kuralları korkusuyla, dünyaya yeni doğan ve birbirleriyle savaş halinde olan devletlerin hepsini birden ve herkesten önce tanıyacağı ilan etti. Bir Avrupa Topluluğu heyeti Türkiye'ye davet edilerek, "demokratikleşme hareketi" yerinde gösterilmeye ve bunlar aracılığıyla da propaganda yürütülmeye çalışıldı. Aynı zamanda, gerilla karşı kullanılmak üzere ABD ve Almanya'dan bol bol silah ve cephane yardımı alındı. Vs. vs...

Bunlar gibi, Ocak ayında, 1992 yılının ilk ayında gerçekleşen bir yığın olay daha sıralanabilir. Görüldüğü üzere, bunların hepsi birbirleriyle bağlantılıdır ve tek bir amaca yöneliktir. PKK'yi ezmek! TC'nin her şeyiyle, PKK'ye karşı yürüttüğü savaş başlangıçta durumu en üst noktaya çıkarmış. Yeni hükümetin programı ve uygulamaları tamamen bu temele bağlıdır. Bazı sözler hiç kimse için aldatıcı olmamalıdır. Ortada dolaşan "Kürt realitesi" lafları tamamen bu politika yağıdır ve PKK'yi ezme amacına yöneliktir, yeni hükümetin programında PKK ve Kürdistan sorunu yoktur, PKK ve "terör" sorunu vardır. Mecburi tartışmalar, son açkılara ve uygulamalar bunlar açkılarla ortaya koymuştur. Sorunu bu biçimde ortaya koymak, sömürgeci özel savaş yürütme demektir. Mecbur kalınca arada bir söylenen "Kürt" sözleri de tamamen bu savasla bağlantılıdır. Kendilerine göre sorudan ortadan kaldırılınca, yani PKK ezildince kadar kitleleri aldatılabilmek için bu tür sözler de söylenerek, amaçlarına ulaşınca da herşey silinip gidecektir. Bu, çok iyi bilinen kemalist bir taktiktir; kemalizm, kendi iktidarı gücündüncüye kadar bunlardan çok daha ileri vadelerde bulunmuş, aynı işi aynı yere bastıktan sonra işe Kürdistan'a ve Türk halkına ait ne varsa hepsinin üzerine yürümüşür. Bu gerçek, halkımız ve özellikle kendini Kürtçü gören bazı çevreler tarafından asla unutulmamalıdır.

Türkiye'nin en temel ve birincil sorunu olan Kürdistan sorunuyla politika bu oluncu, diğer sorunların da, örneğin ekonomik ve demokratik sorunların da buna bağlı ele alınacağı açıktır. Nitekim bol bol demagoji yapılan demokratikleşme hareketinde ciddi ve gerçek hiçbir adım atılmamaktadır. DYP ve SHP seçimi meydanlarında halka vaat ettikleri çoktan unutulmuş durumdur. Yaptıkları, özel savaş rejimi daha da güçlendirici, daha çok ilamlayış maskelileri şeylerdir. Yeni hükümet, özel savaş rejimine

her yönüyle sahip çıkmakta, bu rejimin temel direği olan ordu güçlerine övgüler düzmektedir. Yine, ortaya konan ekonomik programda, Emin Çölaşan'ın deyimleriyle mevcut enkan iyileştirmeye sağlayacak hiçbir şey yoktur. Yeni bütçenin öngördüğü açık 32 trilyon TL'dir. 1992 bütçesi devletin dış borcunu karşılamakta bile uzaktır. Yeni hükümet, ekonomiyi ve demokratikleşmeyi tamamen özel savaşla hizmet edecek unsurlar olarak ele almaktadır. Bu nedenle de, yeni hükümet, sadece yeni bir özel savaş programlanmasını olmaktadır. Bu gerçek zaten başından beri böyleydi ve biliniyordu. Ancak, büyük bir demagojiyle iç ve dış kamuoyu yanıltılmaya, bu durum maskelenmeye çalışılmaya. Bu ise ancak bir ay sürebilir ve Demirel hükümetinin maskesi düşerek gerçek yüzü herkeşçe görülebilir hale gelebilir.

Unutulmamalıdır, Demirel, Özal'dan daha büyük bir demagottur ve özel savaş yürüttüğünde Özal'dan hiç de gen kalır değildir. Bu konuda 1970'li yıllardaki uygulamaları ve "Bana, saçılacak adam öldürüyor dedirtmesinin" sözleri hala hatırlardır. Nitekim Demirel ile ortaya çıkan "Hizbullah" ve öyle, eski çikşileri canlandırmak ve içişleri dışı dayanarak toplumu birbirine düşürme çabaları, 12 Eylül öncesindeki MHP terörünü ve yeni gelişmekte olan hareketimizi karşı UDG saldırılarını anımsatmaktadır.

Bu noktada, özel savaş rejimi içindeki çikşileri de fazla abartmamak gerekir. Evet, çeşitli güçler arasında bir çok çekişme vardır ve politik mücadelede bunlar değerlendirilirdir, ancak bunlar çoğunlukla kişisel çikşilerdir, özel savaş politikalarını şahıslarla ve yürütmede fazla bir çekişme yoktur, tersine mevcut rejimin bekasında tam bir birlik vardır. Yeni İçişleri Bakanının sık sık, "geçmişte önemli hatalar yapılmış olduğunu" söylemesi, gerçek de özel savaş taktiğidir. Böyle söylemezse, özel savaş tarafında yeni bir umut yaratılmayacağı çok iyi bilmektedir. Yine, kitleleri üzerindeki katliamları sadece bazı askeri hükümetleri işi olduğunu belirtir, hükümetin bunlara egemen olmasını talep etmek de gerçekçi değildir. Gerçekte herşey hükümetin bilgisi dahilinde olmakta ve ortak bir savaş başla olarak yürütülmektedir. Nitekim mecliste hükümet çevrelerinin yapıtları, sokakta ordu, polis ve kontrol-geriye yapılan farklıdır. Özel savaş programı etrafında varolan birliği doğru bir biçimde göremek, ona karşı mü-

cadelede önemli yanlışlara ve başarısızlıklara yol açabilir, yersiz darbeler neden olabilir.

Yeni hükümetle birlikte yeni bir özel savaş programı uygulanmaya konmuştur. Yukarıda sıraladığımız Ocak ayı içinde yaşanan olaylar listesi, bu programın ana unsurlarını içermekte ve vermektedir. Bu program, şimdiye kadar uygulanmış olan özel savaşın bütün unsurlarını içermekte, geçen süreçte başarısız kalmış ve yenili almış olan unsurları yeniden restore ederek güçlendirmeyi ve yeni unsurları özel savaşla daha da geliştirmeyi hedeflemektedir. Programlanan savaşın ana unsurları, kontra terörünün tirmandırılması ve ordu gücünün sonuna kadar kullanılması, olağanüstü hal ve köy koruculuğu uygulamaları restore edilirken, bu alanın sivil savunma, paralı faşist ordu ve iç toplum çikşilerinin daha yaygın kullanılması ile geliştirilmesi, Güney'deki işbirlikçi güçlere dayanıklı Kuzey'de de benzer yapıların ortaya çıkartılması, Türkiye'de sovenizm albidğini tirmandırılması "mili cephe" olayının daha da geniş hale getirilmesi, demokratikleşme demagojisiyle kitlelerin aldatılması ve bazı ekonomik kırımlarla satın alınması, her türlü yöntem kullanılarak PKK'nin bölgeden ve dünyadan tecrit edilmesi olmaktadır. Böylece halk kitleleri üzerindeki PKK etkinliğinin kırılması, kitlelerin mücadelede uzaklaştırılıp indirilmesi ve her alanda tecrit edilen PKK'nin ezilmesi amaçlanmaktadır.

Bu program, üzerinde tüm Türk egemen güçlerinin birleştiği ve NATO'dan da destek gören bir özel savaş programı olmaktadır. Açıkça NATO kişisi, NATO güdümüdür. Başta ABD ve Almanya olmak üzere NATO kişisi, Marksist-Leninist bir PKK terörü" diyerek bu programı destek verdiği açıkça ifade etmektedir. Birçok konuda arada anlaşmazlık olan bu çevreler, Kürdistan devrimi karşısında belli yaratılabilmektedir. Son AT heyetinin, "Kürtler kaderini tayin edemez ve devlet kuramaz, Türkiye tarfına karşı mücadele etmekte haklıdır" biçimindeki açıklaması bunu açıkça ortaya koymaktadır. Ulusal kurtuluş mücadelesinde, 1992 yılında, 1988 yılındakine benzer ve daha da gelişmiş bir saldırıya karşı karşıya gelmektedir. Bütün veriler, yeni özel savaş programının bu kapsamda olduğunu göstermektedir. Uygulayıcılarının amaçları ve uluslararası boyutu açısından 1988 yılına benzer, ancak uygulanma yoğunluğu bakımından elbette çok daha geliş-

linmiştir. 1987-88 dönemindeki özel savaş programı, gerilla ya karşı ve gerillanın gelişimini önlemeye yönelik bir programdı. 1992 yılı için hazırlanan program ise, gerilla ve serhildanlarla ilgili ulusal halk ayaklanması karşı ve ayaklanmayı önlemeye hedefleyen bir program olmaktadır. Yani, bir ayaklanmaya karşı koyma ve ayaklanmayı bastırma hareketi durumundadır. Özel savaş sözcüğü de bunu açıkça ifade etmektedir. En son 21 Ocak tarihinde Jandarma Genel Komutanı ve İçişleri Bakanı da, yapıtları açıklamalarda, Kürdistan'da yaşananları bir genel ayaklanma durumu maddesi ettiğini ve önlemleri buna karşı almakla olduklarını belirtmişlerdir. Bu durum, bir yandan ulusal kuruluş mücahemenin ulaştığı düzeyin düğme tarafından tiraf edilmesi olurken, öte yandan da sömürgeci savaşın boyutunu ortaya koymaktadır.

Demirel hükümetiyle programlanan özel savaşın yeni unsurlarından biri, kontrol-gerilla terörünün tirandirilmesi ve yeni güçlerle karşı saldırıların gerçekleştirilmesi, daha büyük ordu gücünün ve savaş araçlarının hareketi gerçekleştirilmesi olmaktadır. Bunlar açıkça görülen olaylar durumundadır. Bir diğer yeni unsur, kan davalarına varana dek toplu işi gerçekleştirilen daha yaygın kullanımlarıyla çalışmasıdır. Demirel'in ilk belirtileri ortaya çıkmıştı ve Bununla ilgili çok usta olduğu bilinmektedir. Başta bir yeni unsur ise, PKK'ye karşı çeşitli Kürt çevrelerini ortaya çıkarılması ve kuvvillerin istemesi olmaktadır. Özel, Türkiye soluna ve Güney Kürdistan'daki işbirlikçilere yönelik olarak bu uygulamaları geliştirmiş ve belli bir açılım yapmıştı. Bunları olduğu gibi devralan ve benimseyen Demirel, aynı durumu Küzey-Batı Kürdistan'da da geliştirmeye çalışmaktadır. Bunun bir ayadı, HEP'in PKK'ye karşı çıkarılması, HEP istisnası seçimleri olan milletvekillerinin SHP içinde eritilmesi ve böylece kitlelerin düzene bağlanması amaçları olmaktadır. Diğer ayadı ise, İstanbul'da "Kürt Konferansı" toplanması ve "Kürt Partisi" kurulması cahalasında görüldüğü gibi, birtakım çevrelerin gücüllendirilerek Kürt halkı içinde PKK karşıtı bir güç yarılması çabası olmaktadır. Bu durum, simdi ki gerçekleştirmemiş, ancak özel savaşın bu tür çabalarını sürdürecek ortaya çıkmıştı. Simdi ki gerçekleştirmemiş olmasının önemli nedenleri vardır. Bir kez rejim, bu konuda fazla açılım yapamamaktadır. Çünkü, yapacağı açılardan PKK'nin daha fazla yararlanacağından korkmaktadır, zira HEP deneyi bu konuda öğretici olmuştur. İkinci olarak, bu işe girmeye mecburi çevreler, rejimin ortaya koyduğu mecburi rejim içinde iş yapmaktan korkmaktadır. Çünkü, rejim sınırlı olmaktadır, bu tutumda, bunun sadece PKK'ye değil, amacına yönelik olduğu aydınlatma çabası belli etmektedir. PKK'yi ezdikten sonra ise bu işle kullananı çevrelerle nasıl davranacağına kemalist pratik daha önce öğretici bir biçimde ortaya koymuştur. Bunun bilen çeşitli çevreler, TC yeticilerine güvenemekte ve kan korkusu nedeniyle simdi ki fazla ıyeriye gidememektedirler. Simdi ki durum budur, ancak şu, gelecekte bu tür gelişmelerin alamayacağı anlamına gelmemektedir.

1992 yılına girerken, ulusal kuruluş mücahemesi, yeni bir özel savaş programıyla ayaklanmayı bastırma hareketiyle karşı karşıyadır. Daha şimdiden Kürdistan'ın her arafı yeni ve yoğun bir askerî gücü toldurulmuştur. Kontra terörü tirandırılmakta, havadan ve karadan tağlarımız bombalanmakta, yer yer

katiamlara girişilmektedir. Ancak bunlar, kuş koşullarından yararlanarak gerilla ya darbe vurmayı ve kitleleri korkutarak mücahedenin uzaklaştırması amaçlanmaktadır. Bununla birlikte, esas olarak bahara hazırlanılmakta, baharda geniş bir askerî harekate girişilecek, anlaşılmaktadır. Özel savaş sözcüğü de bunu açıkça söylemektedir. Kürdistan'da bir ayaklanma durumunun yaşandığı, PKK'nin ilk bahara savaş hükümetini ilan edeceği ve genel ayaklanmaya girişeceği özel savaş basını aracılığıyla bol bol propaganda edilmek, TC'nin baharla birlikte Kürdistan'da girişeceği yoğun askerî harekate zemin hazırlanmaya çalışılmaktadır. Bu biçimde, yürütülen mekte olan hava saldırılarına ve yapılmakta olan katliamlar hazırlanma iç ve dış kamuoyunun tepki göstermesini önlemek istenmektedir. Özel savaş basını, Ocak ayı boyunca bu tür yazılara doldurulmuştur. Örneğin, "ABD'nin PKK'ye yardım ettiği" masalının mimarı Muammer Yaşar, Sabah gazetesinde şunları yazmaktadır:

"PKK baharda geniş çaplı saldırılara girişmek için çaba harcıyor. Geçen yıl sığınmacılardan alınan ve Irak'tan temin edilen silahların bölgede köylülere dağıtılması yolunda da çabalar var. Amaç, halkı kuşkırtarak silahlı eylemi yapmak."

PKK'nin bu hazırlanma karşı çok ciddi önlemler alıyor. Mevcut düğme güçlerini takviye etmek amacıyla Kara Kuvvetleri Komutanlığı yeten sayda jandarma komandoları yetiştiriyor.

Yeni önlemlere göre, her ilde bir jandarma komando bölüğü, her ilde bir jandarma komando taburu hazır bekleyecek. Ayrıca, Asayiş Komutanlığı emrinde yeni sayda jandarma komando taburları bulunacak. Bu kuvvetler zirli muharebe araçları ve araç birlikleri takviye edilecek. PKK cetelelerinin faaliyet göstereceği boş alan bırakılmayacak."

Helikopter mucidi Muammer Yaşar'ın, MIT ve Özel Hava Dairesi ile yakın ilişki içinde olduğu anlaşıyor. Yazılanlardan, TC ordusunun, özel savaş taktiklerinden en kapsamlısını olan, "ayaklanmaya karşı koyma hareketi" düzenlemekte olduğu ortaya çıkıyor. Türk ordusu, benzer taktiklere daha önce 1985 ve 1990 yıllarında da uygulamıştı ve pratik deney gerilla tarafından bilinliydi. Bu taktikğin ilk unsuru, önce hareket etmeye ve taktik inisiyatif: elde tutmaya dayanıyor. Bu nedenle Türk ordusunun

daha şimdiden harekate başladığı ve koşulları elverişli yerlere yerleşmeye çalıştığı görüldü. Bunu sürdürecek, havadan hareket üstünlüğüne dayanarak Şubat sonu veya Mart ayı başından itibaren güçlerini yerleştirmek için yoğun bir harekate başlayacaktır. Bu taktikğin ikinci unsuru, ayaklanma eğilimi gösteren bütün yerleşim yerlerinde askerî birlik konumlandırılması ve tüm insanları sık bir denetim altında tutulması içeriyor. Bununla kitlelerin örgütlülüğünün ve düzenli eylemliliğinin dağıtılması, yerleşim birimlerinin birbiriyle bağını kopartılması amaçlanıyor ve tüm yerleşim yerlerinde kitleler tokiukluk altına alınıyor. Türk ordusu, daha kar kalkmadan ve yeni kar yağışının son bulduğu andan itibaren bu harekale başlatacaktır. Taktikğin üçüncü unsuru, ayaklanma bölgesi olarak görülen alanlarda bütün stratejik noktalar, yollar, geçit yerlerine, tepelere ve benzeri yerlere askerî birlik konumlandırılması, böylece tüm stratejik yerler tutulur bütün coğrafyanın denetim altına alınması içeriyor. Bununla, gerillanın hareket alanının ortadan kaldırılması amaçlanıyor. Bu biçimde, bir yandan kitleler tutulup denetim altında tutulurken, diğer yandan gerillanın hareketinin sınırlandırılması, etkin bir istihbarat düzeninin kurulması ve gerillanın tespit edildiği noktalarla yönelik ani hava saldırılarıyla sonuç alınması planlanıyor. Gerillanın ve serhildanların geliştiği düzey karşısında, böyle bir hareket için mevcut asker ve silah gücü yemediği için yoğun bir biçimde yeni asker sevkıyatı sürdürüldü.

TC'nin böyle bir savaş planı temelinde hareket ettiği açıktır. Kuşkusuz bunları gerilla da görüyor ve buna göre gereken hazırlıkları yapıyor. TC, 1992 yılı bu düzeye bir savaş yılı olarak ilan etmiştir; özel savaş şansı yeniden denemek istiyor. Bu savaş planının ömrü bir yıldır ve 1992 yılı kısıyor. Bu nedenle, 1992 yılı, TC için bir ölüm-kalım yılı oluyor. Böyle bir savaş programı için NATO'dan da onay ve destek aldığı anlaşıyor. PKK'nin ulusal meclis, ulusal ordulaşma ve savaş hükümeti şıarlarını hayata geçirmesinin, böyle bir savaş planıyla önlenmesi hedefleniyor. Bütün devrimci savaş faaliyetlerinin ve bütün devrimci mücahedenin dışından plan dikkate alınarak ve bunu boşa çıkartıp yeniliğe uğrattaklar tarzda düzenlenmesi gerekiyor.

Halkımız, ulusal meclis ve savaş hükümeti şıarlarıyla yürüyor

"Urfalı Meslek Yüksek Okulu öğrencisi M. Salih Tatlı'nın 8 Ocak günü Urfalı karşılarında öldürülmesinin ardından ikinci bir karşı-gerilla katliamı da Diyarbakır'da yaşandı.

Bu sefer hedef olarak seçilen kişi, Dicle Eğitim Fakültesi öğrencisi A. Samet Çetin'di. Her iki öğrenci de Nusaybin'de yakıldı. M. Salih Tatlı, 9 Ocak günü yaklaşık 5 bin kişinin katıldığı bir törene toprağa verirken, A. Samet Çetin için de 13 Ocak günü 20 bin kişilik bir tören düzenlendi.

Kite henüz mezarlıkta, içinde bu kez Tapu Sicil Müdürlüğü Adli Bayk'nin karşılarında vurulduğu haberi geldi. Kite bunun üzerine tekler seçili merkeze doğru yürüyüşe geçti. Devlet güçlerinin helikopterlerden ve yerden atışları ateş sonucu dört kişi vuruldu, onlara kişi coplandı, 400 kişi de gözaltına alındı.

15 Ocak günü ise, Nusaybin gerillaların baskınına uğradı, kara-

kollar ve resmi binalar roketlerle ateşlendi. Aynı gün Nusaybin'den yüzlerce kişi Adli Bayk'ın Hilvan'da toprağa vermek üzere yola çıktı."

(Yeni Ülke, 19-25 Ocak 1992) Bunlar, Ocak ayının ikinci haftasında, bir haftalık süre içinde Nusaybin (Nusaybin'de yaşananların çok kısa bir özet). Nusaybin her hafta aynı mücahede ve eylemlilik durumunu yaşıyor. Kürdistan'ın bütün şehir ve kasabalarında benzer eylemlilik durumu yaşıyor. Lice ve Pasur katliamları sonrasında, 1991 yılı sonu ve 1992 yılı başında ülkemizin elyine yakın şehir ve kasabasında halk kitleleri direniş geçi. Bu, ulusal düzeye ulaşan bir halk eylemliliği demektir. Serhedan (Kars), Gırdax (Ağrı), Bédıs (Bilis) ve Mış şehirlere ilse buralarla bağlı hemen hemen bütün kasabalarda kitlelerin eyleme geçmesi, mücahedenlerin bütün uluslu cıukaklarının ve ülkemizin her tarafına yayılmasının açık göstergesi oldu. Özel savaşın bütün engel-

leyici çabalarına rağmen, Ocak ayı ortasında eyleme kalkın binlerce Çolamerli, sömürgeciğin artık Kürdistan'da yaşayamayacağı ve özel savaşın yeniliğe mahkum olduğunu gösterdi.

Ocak ayı boyunca Cizire Botan (Cizre), Nisibin (Nusaybin), Kosar (Kiziltepe), Kerboran (Dargeçik), Girge Amo (Silopi), Şirnex (Şirnak), Hezex (İdil), Gercewex (Gercüş), Gire Sor (Siverek), Çolamer (Hakkâri), Sêr (Sirt) ve Misric (Kurtalan)'ta halkımız serhildana kalktı. Başta şehir ve kasabalarda kitle eylemliliği günlerce sürdü, bazılarında birçok kat eyleme geçildi. Birçok artık TC'nin hiçbir terör uygulaması ve katliam girişimi karşısında sessiz kalmıyor. Kar, iş, açık ve soğuk dinlemeden saatlerce ve günlerce süren eyleme girişiyor, sömürgeci düzeninim copu ve silah üzerine korkusuzca yürüyor. Penkeler için, okular boykot ediyor, grev yapıyor, ulaşım durduruluyor, onbiri halinde yürüyüş geçiyor, her şehit için en görkemli cenaze törenleri düzenleniyor, ulusal kuruluş sloganları atılıyor, marşlar okunuyor, özel savaş güçleriyle tasli-sopalı çatışmalara giriliyor. Gerilla ile serhildan, etile tirnak gibi içiçe geçmiş bulunuyor. Her gün ülkemizin birkaç şehri ve kasabasında bu durum yaşıyor. Kürdistan halkı boynun boya silahlı bir ayaklanma durumunu yaşıyor ve bu yıllardır süreklilik kazanan büyükleri. Halkımız, artık sömürgeci egemenlik altında yaşayamayacağını ve Kürdistan'da sömürgeciği yaşatmayacağına açıkça ilan ediyor. Türk sömürgeciği, silahlı varlığı dışında Kürdistan'da artık bir türlü bulunuyor.

Yaşanan bu ayaklanma durumuna paralel ve onu besleyen ve genişleten bir güç olarak gerilla eylemliliği de sürekli gelişiyor. 3 Ocak'ta Bazarcık (Pazarcık)'ta düşmana ağır darbe vurarak yeni yıl açan gerilla eylemleri, Ocak ayı boyunca Kürdistan'ın her tarafına yayılarak sürdü. Ağır iş koşullarına rağmen Nisibin, Farçin (Silvan), Kosar, Norçin (Güroymak), Elîh (Batman), Pütür (Öğrencik), Dara Hênê (Genç), Misric, Hênê, Meledi (Malatya), Dih (Eruh), Şirnex ve diğer birçok alanlarda gerilla eylemleri gerçekleştirildi; düşmanla çatışmalara girildi, kasabalar basıldı; bütün bu askerî eylemlerde düşmana ağır darbeler vuruldu. Özel savaş yönetimi, baharda eylemler beklerken iş ayardında karşılaştığı bu gerilla eylemleri ve kitle direnişleri karşısında adeta şoke oldu. Bahar için yapmakta olduğu plan, iş sürecinde aldığı darbelerle belli ölçüde daha şimdiden parçalandı. Gerilla da artık mevsim dinlemiyor, kendisini her koşulda göre hazırlama ve eylem kapasitesini geliştirmiş bulunuyor. Bu gelişme karşısında düşmanın mevsimlik hesapları daha başından eriyip yok oluyor. Gerilla ile bütünleşmiş olan halkımız 1992 yılına

ulusal meclis ve savaş hükümeti şıarlarıyla giriyor ve bu şıarları hayata geçirmek için kararlılıkla yürüyor.

Burada şu noktaya da dikkat çekmemiz gerekiyor. Aralık ve Ocak aylarında baz yersiz ve önemli kayıplarımız oldu; ileri düzeye geçmeli yaka yoldaşları şehit verdik ve bazı yerlerde düşmanın tutuşuna düşme olayları gerçekleşti. Bunlar iradeleniğindedir, büyük çoğunluğunun geçmişte olduğundan çok daha fazla kuralıksız ve tedbirsizlik nedeniyle ortaya çıktı görüldü. Oysa gerillanın ulaşmış olduğu gelişme düzeyinde bu tür olaylara asla yer olmaması gerekiyor. Bunlara düşmanın komposu deyim geçmek ve durumu böyle izah etmek pek mümkün görünmüyor. Bu düzeye tedbir ve kuralızsız hareket edilebilmenin altında, Demirel'in yaratmak istediği kafa karışıklığının, özel savaşın demokratikleşme demagojisinin izleri görünüyor. Oysa düğme il Partimiz arasında taktik düzeyinde bir propaganda savaşı sürüyor; bu savaş yereyindir, ancak gerçek durum bu değildir. Gerçek durum, her an amansız bir savaşın sürdüğüdür. Bu geçergi asla unutmamak, her zaman bunun gereklerine uygun olarak hareket etmek gerekiyor. Gerilla kuralları eksiksiz uygulamak ve her zaman tedbirli olmak gerekiyor. Böyle yapıldığında gerillanın yersiz kayıplara uğraması asla mümkün değildir.

Sömürgeci düşman, PKK'nin Newroz'da savaş hükümeti ilan edeceğini ve genel ayaklanmaya girişeceğini iddia ediyor. Bu düşmanın iddiasıdır, belli ki kendini buna göre hazırlıyor ve bu tür gelişmelerin ardında duydukdça ödü kopuyor. Kuşkusuz nerede, ne zaman ve nasıl bir eylem düzenleyeceğine ve neyi ilan edeceğine Partimizin kendisi tayin ediyor. PKK zaten TC kadar bir savaş faaliyeti yürütüyor. Bu nedenle, daha şimdiden en az TC kadar bir hükümete sahiptir. Şimdi yapılmaya çalışılan, bu yönetim durumunu her alanda daha da geliştirmek ve güçlendirmektir. Bu da bir ilan sonucu değil, devrim ve halk yönetiminin gelişme sorunu ve bu her koşul altında yürütülmektedir. PKK, eylemini istediği gibi düzenleyebilir, bir planlılığı ve güce, halkımız da eylemini yönlendirecek ve düşmanın provokasyonlarına boşa karşı çıkabilecek bir örgütlülüğe sahiptir. Bu nedenle, Türk sömürgecilerinin, geçmişte olduğu gibi, halkımız oyna ve provokasyona getirmeleri artık mümkün değildir.

Halkımızın gelişen ayaklanma durumunu bastırarak işi özel savaş yönetiminin yürüttüğü hazırlıklara boşa çıkarmak, Partimiz ve halkımız açısından hiç de zor olmayacaktır. Bir kere, propagandası yapıldığı düzeye bir hareketi yürütmeye TC'nin ekonomik ve siyasi gücü kalmamıştır. Yeni hükümet, iki aydan beri Demirel'in deyimle devletin iki ucunu bir araya getirmeye çalış-

makta, ancak bunu başaramamaktadırlar. Bu işin önemi bir yandırı ve bu konuda TC'nin durumunu bilmedikleri, yine halkın güvençliğini durumu ile şimdiki arasında netlikler bir fark vardır. Durum, 1985 ve 1990 yıllarında da kıyaslanamayacak kadar farklıdır. Parti öncülüğü gelişim ve mücadele içinde pişmiştir, gerilla hem çok büyük güç kazanmış ve hem de muazzam savaş deneyimi edinmiştir, halkımız örgütlene ve eylem alanında çok ileri mesafeler katmıştır. 1992 yılı için, en az TC kadar devrimin de hazineleri vardır. Bütün bunlarla, Türk ordusunun savaş planlarını boş bırakmak ve ona yeni yenilgiler taktirmek her zaman mümkün olacaktır.

Kuşkusuz bütün bunlar, devrim cephesinin güçlü savaş planları yapması, etkin ve doğru taktik uygulamaları içinde olması gerçeğinden ortadın kaldırmıyor. Tersine, bunlara her zaman olduğundan çok daha fazla ve daha ileri düzeyde ihtiyaç duyuyor. Gerillanın ülke çapında yayılması ve işlenmesi olması, özel savaş taktiklerini bu savaş çikarmada çok önemli bir durum oluşturmuyor. Yine, gerillanın her zaman inisiyatif elinde bulundurmaması, düşmandan önce davranması ve savası istediği düşmanı düşmanlaştırmak gerekli bir durum oluyor. Ağır koşullarına rağmen gerillanın sürekli eylemli içinde olması, bu koşullar her zaman yerine getireceğini açığa çıkartıyor. Düşmanın büyük ordu güçleriyle hareket ettiği ve güçlerini her tarafa yaydığı koşullarda, gerillayı gereksiz yere haddinden fazla harekete ettirmemek, gerilla düşman birliklerine darbe vurabilecek güçte düşmanlaştırmak, düşmanın yayfı noktalarını tespit ederek buralardan etkin ve imha edici darbeler vermek ve düşmana rahat hareket etme olanağını asla tanımamak gerekiyor. Kuşkusuz gerilla, eylem taktiklerinde daha ileri bir düzeyde hazırlanıyor. Eski biçimleri yeniden tekrarlamak, aynı eylem biçimleriyle yetinmek bu dönemde tehlikeli olacaktır. Karakolları ve kasabaları basıp düşmana

darbe vurarak geri çekilmek, kitleleri sadece protesto gösterileri için dar tutmak, ulaşılan aşama aşından artık geri bir eylemliktir durumudur. Gerilla ile serhildan birlikte düşmanlaştırmak, düşmanı imha eden ve hedefleri düşmandan koruyup alan eylem taktiklerini geliştirmek ve hayata geçirmek gereklidir. Eylemde bu düşmanı ilk kez 1991 yılında ortaya çıkış ve içinde bulunduğumuz yılda daha etkili bir eylemliktir durumunu yaşanacaktır. Bunlar yapıldığından çok daha ileri bir savaş ve ayaklanma durumu ortaya çıkacaktır.

PKK devrimci gelişimin her döneminde, sömürgeci düşmanın devrimci hareketi boğmak istediği her dönemde, yeni siyasal açılımlar yaparak ve daha ileri bir mücadele hamlesine yönlere geçişten geri düşmüştür. Düşmanın 1979 yılı başında devrimci hareketi boğması karşılıklı parti ilanyla boşa çıkarılmıştır. 12 Eylül faşist-askeri darbesine karşı gerilla örgütlenmiştir. TC'nin 1985 hazırlığı ERNKK'nın ilanyla ve nücadesinden kiteselleştirilmesiyle etkisiz kılınmıştır. Özel savası 1987 planı, Halk Kurtuluş Ordusu'nun ve kitesel birliklerin örgütlenmesiyne yenilgiye götürülmüştür. 1991 yılında savaş hükümetinin örgütlenmesiyne şiar haline getirildi ve Başkan APO, PKK'nın 13 kuruluş yıldönümü kutlamaları için yayınladığı mesajda Ulusal Halk Meclisi'nin 1992 yılında toplanacağını müdeledi. Sömürgeci özel savası bu son ve de umutsuz çabası da Ulusal Meclis ve savaş hükümetinin örgütlenmesiyne boşa çıkarılacaktır. Gerilla, geniş kırsal kesimleri de etkileyecek bir kuvvet düzeyine ulaşmıştır. Halkımız, sürekli ve ülke düzeyinde bir ayaklanmayı yaşamaktadır. Partinin hazırlıkları her zamankinden çok daha fazla güçtür. Bütün bunların birleştirilmesi ve doğru ve başarılı taktiklerle pratik uygulamaların geliştirilmesi, içinde bulunduğumuz yılda her türlü sömürgeci planı yerle bir edecek ve halkımıza tarihi öneminde bir devrim yılı yaşatacaktır.

olduğu gibi kabul edilip nedenlerini araştırılmaması ve devrimci bir tarzda asılmaması, buna yol açan teorik, politik ve taktik anlayışların ortaya çıkarılıp terkedilmesi ve bunların yerine devrimci anlayışların doğru bir temelde ve kararlılıkla geliştirilmesi. 1960'ların ikinci yarısında gelişen yeni devrimci çığış 12 Mart faşist darbeyiyle ezildiğinden sonra, 1970'lerin ikinci yarısında gelişen sol hareket, ya politik çizgiden ve kitle mücadelesinden kopuk bir şiddet anlayışını benimseyerek, ya da örgütlenmeyen ve düzene karşı devrimci mücadeleye esas olarak doğru bir politik ve pratik çizgi tutturamayı, nicelik olarak oldukça genişleyen bu yapı, örgütsüzlüğü, öndersizliği ve taktiksizliği nedeniyle 12 Eylül faşist-askeri darbisi karşısında ciddi bir direniş yemelenmiştir. 12 Eylül rejimi altında yenilimsi, ezilimsi, devrimci açıdan gerçek anlamda tasfiye olmuştur. Türkiye'de sosyalizmden kaçınan, öneklikler, burjuva düzene en içgüç birleştirme birleşimin, burjuva demokratisine ve her türlü reformizme yönelmenin temel nedeni budur. On yılı aşkın süre faşizm karşı direnmenin, giderek teslim olan ve tasfiyeye uğrayan yapıdan, devrimci gelişmeye engel olmaları dışında hiçbir şey çıkmaz.

Ağır baskı ve sömürü döneminde, faşizmin saldıırı yıllarında emekçi halka sahip çıkmayan, faşizme karşı kararlılıkla direnmeyen ve savasmayan, bir köşeye sinerek veya kaçarak, "ara dönem geçiş, mücadeleyi sürdürüyoruz" edebiyatı yapan güçlere halk kitleleri elbette ki inanamaz ve güven duymaz. Hem sosyalist, hem de sosyal-demokrat kanallarıyla Türkiye'deki tüm sol örgütlerin durumu, örgütsel bazda bu olmuştur. Nitekim genel durumun ve 20 Ekim seçimlerinin gösterdiği güç, kitleler solo ciddiye almaz ve ondan daha çok uzaklaşır hale gelmiştir. Bugün sadece sosyalist güçler değil, sosyal-demokrasi bile kitle bazında büyük bir huzla erimekte. On iki yıl gibi süren ağır faşist baskı ardından halk kitlelerinin sergilediği bu durum ve adeta faşist partilere sarılır hale gelmesi ibret vericidir ve bu tamamen solcuyum ve sosyalistim diyen güçlerin

durumuyla illeklidir. Kitleler de, tipki bu güçler gibi, herşeyden korkar ve kaçır hale gelmiş, deyim yerindeyse tavşanlaştırmıştır. İstanbul'da eline sopa alan bir kişi veya küçük bir ses bombası birlerce insana rahatsızlık talem etmektedir. Devrimci direniş karşılanmıyor, faşist baskı, toplumu korkunc bir biçimde sürülemmiştir.

Halkın bu duruma gelmesine göz yuman ve kitleleri sahipliş bırakan bir solu, faşizme karşı savasmayan bir sosyalistliği halk ne yapacaktır? Toplum karşısına örgütlü politik bir güç, olarak çıkmayanlara işçi ve emekçiler nasıl güven duyacaktır? Besbelli ki Türkiye'de yaşanan durumun temelinde bu vardır. Sonunda yenilimsi de olsa, 12 Mart faşist darbisi karşısında ciddi direniş, 1970'li yıllardaki geniş kitesel gelişimin temel olmuştur. Günümüzde soldan ve sosyalizmden kaçışın temel de, 12 Eylül faşist karşısında içine girilen direnmezlik ve teslimiyettir. İki tutum arasında, sonuçlarıyla birlikte tutum olarak böyle belirlen bir fark vardır. 1980'den beri Türkiye ve sol sosyalist hareketinin yaşadığı durum budur. 1980'lerin sonunda Sovyet blokunda yaşanan durum ise, bunun üzerine adeta tıy dikmiş, bu durumu daha da ağırlaştırmıştır. Dünya çapında sosyalizm içinde yaşananların etkisinden ancak bu düzeyde söz edilebilir. Bu etki olmasaydı da, Türkiye'de yaşanan durum öz itibarıyla bundan pek farklı olmayacaktır.

Ancak bu olumsuz etkilerin yanında, olumlu devrimci gelişme etkenleri de vardı. Bu süreç içinde Kürdistan devrimci hareketi, 12 Eylül rejimini ağır bir çikmaz ve cöküntü içine sokan, onun özel savas planlarını birbiri ardına yenilgiye uğratan bir güç olarak gelişti. Bu gelişme, Türkiye sol ve sosyalist hareketi için eni bulunmaz bir olaydı ve onun yenilgiden kurtulması için çok büyük bir destek sunuyordu. Demirel, Ecevit, Erbakan gibi bir kenara atılmış olan burjuva politikacıları bile bu gelişmeye dayanarak yeniden politik yaşam kazandı. Çünkü bu gelişme, 12 Eylül darbisinin başlangıçtaki zaferini gidererek yenilgiye dönüştürdü ve Türk burjuvazisi karşısında devrimin yenilmezliğini, tersine daha sağlam temellerde ge-

lişip güçlendirdiğini ortaya çıkardı. Ancak ortaya çıkan sonuç şu ki, Türkiye'deki sol ve sosyalist güçler, düzen politikalarını kadar bile bu gelişmeden yararlanamamıştır. Bu durum da, bu güçlerin yaşadığı gerçeğin dışı etkenlere bağlı olmasının, tersine tamamen kendi yapılarından kaynaklandığını göstermektedir.

Gerçek durum son derece açıktır. 12 Eylül düşmanı yenilimsi ve teslim olmuş bu yapılar, devrimci gelişmeye engelleme dışında, devrimci yönelen örgütsel bir çıkış beklenemez ve gerçekleşemez. Türkiye'de yeni bir devrimci çıkış gereklidir. Eski örgütsel yapılar, teorik ve taktik yaklaşımlarıyla faşizm karşısında yenilimsilerdir, dolayısıyla onların teorik, politik, örgütsel ve taktiksel yaklaşımları tartışmalıdır. Onları olduğu gibi yeniden ileri sürmek ve onları peşine takılıp gitmek doğru değildir ve anlamsızdır. Türkiye devrimcilerinin her bakımdan yenilenmesi, doğru bir teorik ve politik yaklaşımaya ulaşmaya, doğru bir stratejik ve taktik çizgi izlemeye, militan bir örgütsel ve eylemsel yapıyı esas almayla ihtiyacı vardır. Özellikle devrimci gençlik bu durumu iyi değerlendirmek, her alanda yenilenmeyi ve 1971 ruhıyla mücadeleye atılmaya esas almak durumundadır.

Kürdistan devriminin gelişimi karşısında Türkiye sol ve sosyalist hareketinin durumu daha farklı özellikler de arz etmektedir. 12 Eylül rejimi ile PKK önderliğindeki Kürdistan halkı arasındaki mücadele kızıştı ve 12 Eylül düzeni devrimci mücadeleye tarafından parçalandı. Türkiye'de adına sol ve sosyalist denen yapı burdan yararlanarak güçleneceği yerde, daha da zayıflamakta ve silinmektedir. Bunun nedeni de çok doğru bir biçimde tespit etmek gerekir. Burada zayıflayan ve çöküşe uğrayan, devrimci sosyalizm değil, oportünizm ve sosyal-sövenizmdir. Nitekim devrimci sosyalist söylemde ısrar eden ve buna kararlılıkla sahip çıkan güçlerin (bunlar az sayıldıkları) temel dayanağı Kürdistan'daki devrimci gelişme olmaktadır. Kürdistan devriminin gelişimi Türkiye'deki devrimci sosyalist güçlere temel bir dayanak ve ilham kaynağı olırken, sosyal-sövenizmi de öldürmektedir.

Türkiye'de yeni devrimci çıkış gerekli

Bir özel savas rejimi olarak kendini sürekli güçlendirmeye çalışan TC ile PKK önderliğindeki Kürdistan halkı arasında savas büyüdü. Kürdistan dağlarında dünyadan habersiz yaşayan çobanların bile siyasal sahnesine girmesi ve devrimci kahramanlıklar yaratması olayı gelişti. Bunun tersi olarak, Türkiye'de kendine sol ve sosyalist diyen güçlerin aynı oranda bir gerilemeyi ve çöküşü yaşadıkları açık bir gerçektir. Bu gelişmeden ve düzenin artan bunalımlarından etkilenen kitlelerin hak aramak ve mücadele etmek istedikleri bir ortamda bile sol ve sosyalist diye tanımlanan güçlerin durumu budur ve emekçi halk kitlelerinin önüne bir örgüt gücü olarak çıkılamamaktadır. Bu durum, öz itibarıyla 1970'lerin ortalarından beri böyledir ve daha somut olarak 15 Ağustos 1984 Atılımı sonrası yaşanan sürecin özlüğü budur. 1992 yılına girerken bu süreç en uç noktaya kadar varmış bulunmaktadır.

Türkiye'de kendini sol ve sosyalist grup, parti ve kişi olarak gören güçler, şimdiki kadar çok çeşitli gerekçeler ileri sürerek bu gerçeği görmeye ve kabul etmek istemiyorlardı. Ama artık çoğunlukla bu gerçeği kabul etme eğiliminin gelişmekte olduğu görülmüyor. Çeşitli güçler, mevcut olumsuz durumu eleştirmeye ve eleştiri temelinde çıkış aramaya yöneliyorlar. Sosyalizmden kaçışın olduğundan, hareketin zayıfladığından, önekliklerden, burjuva

düzene entegre olmanın söz ediyorlar. Ancak bunun, daha çok Sovyet blokunun dağılması ve sosyalizmin dünya ölçüsünde yaşadığı duruma bağlama eğilimlerinin güçlendiği, Türkiye'deki durumun bu biçimde izah edilemek istendiği gözleniyor. Her şeyi dış faktörle açıklamaya, yani oportünizme yatkın olan Türk gerçeği, mevcut durumdan da bu biçimde sıyrılacak istiyor. Bu bakış açısı doğru değildir ve bu eğilim tehlikelidir; devrimci gelişme önünde yeni bir tehlike oluşturmaktadır. Türkiye solculuğunun yaşadığı gerilemenin nedeni dışta değil, içtedir; sosyalizmin dünyada yaşadığı durumda değil, Türkiye'de kendine sosyalist diyen güçlerin durumundadır. Kuşkusuz sosyalizmin dünyada yaşadığı durum da etkileyici bir nedendir, ancak birinci neden değil, sadece üçüncü, dördüncü sıradan bir nedendir. Bu yüzden, sosyalizm içinde yaşanan durumları Türkiye devrimci hareketinin bugünkü durumu için en önde gelen bir neden olarak göstermek, devrimci sosyalizmden kaçmak veya sorumlu devrimcilige yönelmek için bir bahane olmamalıdır. Bu tür bahanelere sarılmamak ve bel bağlamamak gerekir; bu tür yönelimler, tarih ve halk karşısında hiç kimseyi kurtarmaz.

Türkiye sol ve sosyalist hareketinin yaşadığı olumsuz durumun temel nedeni, onun, 12 Eylül faşist-askeri darbisi karşısında direnmemesi, direnemesi, kaçması, yenilmesi ve ezilmesidir; bu gerçeğin

Bu da son derece doğal bir durumdur. Ve bu durum gelişme sürecinin sonuna ulaşmıştır.

Yaşanan şiddetli mücadele ortamında Türkiye'de sol ve sosyalist olarak tanımlanan yapının bu denli zayıf kalması, sadece oradaki sosyal-sözvenimin ne kadar güçlü ve egemen olduğunu ortaya koyar. Geçişin Kürdistan devriminin yarattığı ortamdan yararlanamaması da bu gerçeğin açık bir kanıtıdır. Sosyal-sözvenim ve onu taşıyan yapıların bu biçimde zayıflaması ve gerilemesi, Türkiye devrimi hareketinin gelişmesi açısından kötü değildir. O yapının güçlü olması ve egemenliğini sürdüren, gerçek devrimci-sosyalist hareketin gelişim önünde büyük bir engel oluşturur. Onun zayıflaması ise, böyle bir engel ortadan kalkması anlamına gelir. Unutmayalım ki, sosyal-sözvenim, II. Enternasyonalı çöküşe götüren bir etken idi. Surası çok daha iyi anlaşılıyor ki, eski anlayış ve örgütsel yapılarla Türkiye'de gerçekleştirilecek hiçbir devrim yoktu. Mevcut yapılarla o hareketlerin tarifi kazanmaları olanaksızdı. Kazara kıtlardan gelenler bile, ortaya çıkaracakları düzen Mengülsü rejiminden farklı olamayacaktı. Bu açıdan, Türkiye'deki devrim ve gelişmelere tamamen olumsuz ve umutsuz bakmamak gerekir. Tersine olduğu ve umulu yanı şimdiki çok daha gelişmiştir. Sosyal-sözvenimin, Türkiye devrimine yaklaşıp yaklaşmadığını oportünizmin çöküşüyle gerçek anlamda sağladığını, devrimci sosyalizmin gelişme yolları

açılmıştır. Türkiye'de doğru çizgide ve gerçek bir devrimci hareketin gelişmesi için bu devrimci çıkışın gerçekleştirilmesi, şimdiki her zamankinden daha çok olanaklı ve mümkündür.

PKK, Türkiye devrimci-demokratik güçleriyle ittifak ve cephe oluşturmak için somut çağrılar yapmıştır ve bu konuda etkin çaba harcayacağına niyetlenmiştir. Genel Sekreter Abdullah ÖCALAN yoldaş, Türkiye devrimci hareketinin gelişmesi için her türlü desteği vermesi ve bütün olanakları açmaya hazır olduğunu açıklamıştır. (Serwebün, Kasım 1991). Bu, Türkiye'de yeni devrimci çıkış ve Türkiye devrimci hareketinin gelişmesi açısından yeni ve son derece önemli bir durumdur. Devrimci inancın olan ve fazlasına karşı mücadele etmek isteyen tüm güçlerin bu durumu dikkate alması, kendisini buna göre hazırlaması ve yönlendirmesi gerekir. Görünen o ki, 1992 yılı, Türkiye devrimci hareketi açısından da tarihi bir dönüm yılı olmasına adaydır. Türkiye'de etkin bir devrimci hareketi için bir biçimde geliştirilecek potansiyele vardır. İçine girdiğimiz yılda Türkiye devrimci hareketinin sağlam bir çıkışı yapması, devrimci mücadelenin gelişmesi için ve kenilerine yayılması, Türkiye'deki emekçi halk potansiyelinin devrimci mücadeleyle seferber edilmesi, devrimci gelişme açısından yepyeni bir durum yaratacak ve özel savaş çetesi hariç her alanda sıkı bir kuşatma altına alacaktır.

"Yüklenin, kazanacağız!"

Genel Sekreter Abdullah ÖCALAN yoldaş, tüm devrim çalışanlarına yönelik son çağrılarında birini bu sözlerle tamamlıyor. Gerçekten de kazanmamız için sadece devrim işlerine yüklenmemiz kalmış buluruz. Kazanmanın diğer tüm şartlarını gerçekleştirmiş olurdu.

Bazı olgulara kısaca yeniden bakalım. Savaş sadece Kürdistan'da yaşanan bir olay değil, hemen dünyanın tüm alanlarına yayılmış bir olgudur. Körfez Savaşı, ABD-Sovyet çatışmasının kesin son bulması, bağimli ülkelerin yeni bir savaş döneminin emperyalizmin ve işbirlikçileri ile halklar arasında yeni bir savaş sürecinin başlangıcı olarak ele alınabilir. Bu temelde dünyaya yayılan olgu, daha keskinleşmiş bir mücadele ve savaş durumu olmaktadır.

Ortadoğu, bir kördüğüm olma özelliğini sürdüremediği, rakta herhangisi bir değişiklik ortaya çıkmamıştır. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, bölgedeki eski yapıyı ve dengeleri ciddi bir biçimde sarsar hale gelmiştir. Arap-İsrail çatışmasında barış mı sağlanacak, yoksa daha büyük bir savaş mı gündeme gelecek, belli değildir. Cezayir'de yaşanan gelişmeler, bölge içerisinde Batı etkisi ile bölgenin kendi gerçeği arasındakı çatışma durumunu netçe ortaya koymaktadır. Bölgenin her alanında bu durumun bir benzeri yaşanmaktadır.

Balkanlar durumu da Ortadoğu'nunkinden pek farklı değildir. Almanya, Balkanlardan gelip Türkiye üzerinden Bağdat'a ve Körfez'e ulaşmayı hedefleyen tarihi Alman hattını yeniden oluşturmasını işaretlenmektedir. Buna karşı Sırbistan ve Yunanistan bloklaşması gelişmekte, çok çeşitli güçler Balkanlar üzerinde etkiye bolumluna çalışmaktadır. Mevcut sorunları çözme adına ortaya çıkan girişimler, sorunları çözmek bir yana, daha çok sorunu yol açmakta ve çatışma durumunu geliştirmektedir.

Bunların yanında, bir de Kafkas-

ya ve Orta Asya üzerinde etkinlik mücadelesi gittikçe yoğunlaşmaktadır. Büyük devletlerle birlikte, İran, Türkiye, Suudi Arabistan gibi Ortadoğu devletleri de tam bir mücadele halinde. Kafkasya'da iç çatışmalar ve etnik kavgalar giderek gelişmeye benzer. TC, Azerbaycan ve Orta Asya'ya yönelerek kendini kurtarmayı umut ederken, oradaki devletlerde de Türkiye'nin kendilerini kurtarması yönünde istekler ortaya çıkmaktadır. Görünen o ki, kimin kimi kurtaracağı belli bile değildir.

Böyle bir çatışma sürecinin ortasında yer alan TC, halklara karşı daha gelişmiş bir emperyalizm jandarmalığına soyunarak durumunu kurtarmayı hesap etmektedir. Demir-i-İnönü hükümetinin, Kurlı halkına karşı ABD'nin Güç Güçüne sarılması ve bunu, "Sovyetler'e karşı işbirlikçileri daha önemli" diyerek açıklaması ilginçtir. Bu durum, TC'ye karşı halkların düşmanlığını daha çok geliştirmektedir. TC tarihinde ilk kez böyle bir dış dünya karşı karşıya gelebilir. PKK ile ilişki kurmasını ifade herkeşe zeytin dalı uzatmaya çalışmakta, savaş halinde olan güçleri birlikte idare etmek istemektedir. Bu denli fayda, günlük ve PKK'ye mahkum bir politikanın sağladığını ve gelecekte sorun olduğunu açıkta.

TC'nin iç durumu bundan daha da kötüdür. Ekonomik çöküşü duruma ve düzeltme doğrultusunda ciddi hiçbir şey yapılamamakta, bol bol propagandası yapılan demokratikleşme yönünde gerçek bir adım atılmamaktadır. Bütün bunlar, PKK'ye karşı yürütülen dış savaşla bağlanarak, PKK'ye mahkum olmuştur. 1992'nin bir ekonomik yıkıntı yılı olacağına bizzat bugünkü hükümetin temsilcileri açıklamaktadırlar. Artan pahalılık, enflasyon, işsizlik, vurgun ve baskı ortamında Türkiye'deki emekçileri denetim altında tutmak çok zordur. Kürdistan'da yürütüldüğü özel savaşta TC, 1991 yılında çok ciddi bir yenilgi yaşamıştır. Şimdiki yap-

maya çalıştığı, tamamen bu yenilgiyi gidermeye ve darbe alan yanlarını tarım etmeye yöneliktir. Yani, bu alanda da bir gelişme ve güçlenmeden değil, tersine parçalanması yanlarının yeniden tanınır edilmesi açısından söz edilebilir. Bu nedenle de, tüm özel savaş yöneticileri, 1992 baharından itibaren ötekırmaktadırlar. Özel savaş basını, hergün bu tür korku çığlıklarıyla dolup taşmaktadır. Bunun sonucunda işi artık ahkama açıklamaları yarımlarıdır. Çölemer yağışları, kenderlinin, "her yıl Güneydoğuda 6 milyar vergi aldıklarını, buna karşılık 600 milyar yatırıma yaptıklarını, Türkiye'den ayrılarak bina insanların aklıtan öl-

ceğini" söylüyor. Peki bu insanları yatıştırmak için mi üzerlerine kurşun ve bomba yağdırıyorsunuz? Özel savaş yönetimi böyle bir noktaya gelmiş bulunuyor ki, bu tür ahkama sözlerle halkı halkın ağıdatabileceğini sanıyor. 600 milyar vergi, TC'nin özel savaşla onlara trilyon yatırıldığı herkeşce biliniyor. Bu nedenle Türkiye ekonomisi artık kesif iflası yaşıyor.

Buna karşılık, Kürdistan devrimci savaşı son derece tarihi bir gelişme noktasına ulaşmış bulunuyor. Tarihte eşine az rastlanır düzeyde bir kahramanlık dinlenen bir halk gerçekçimiz var. Sağlam bir önderliğimiz, partisel, cephesel ve

ordusal gelişmemiz bulunuyor. Kürdistan toplumu, tarihinde hiç yaşamamış olduğu nitelikte bir devrim sel durumu yaşıyor; büyük bir birlik ve mücadeleci örneği sergiliyor. Devrimci mücadele, Türkiye ve Türk emekçilerin safına giderek daha çok yayılıyor. Bu durumda, kazanmanın tek şartı olarak, devrim işlerinin derin işine daha çok yüklenmesi görevi kalıyor. Herkes bilsin ki, bu görevi başarıyla, coşkuyla ve alınmaz aklıyla yerine getireceğiz. Partimiz, Cephebiz ve Ordumuz, tüm devrim çalışanları ve halkımızla, 1992 yılında devrim görevleri üzerine yükleneceğiz ve kazanacağız!

Ulusal kurtuluş mücadelemize karşı suç işleyen ajan, işbirlikçi ve çetelerle

Genel Af'ın süresi 1992 Newroz'una kadar uzatılmıştır

Kürdistan halkı Partimiz PKK öncülüğünde tarihinde görülmemiş bir ayağa kalkış ve şahlansı yaşıyor. Bugün dostun da düşmanın da kabul ettiği son derece önemli bir gerçeklik vardır ki, o da, halkımızın artık başkalarının çıkarları için kullanılan bir güç olmanın çok kendisi için politika yapan ve kendi çıkarları için mücadele eden bir güç konumuna geldiğidir. Bu tarz bir mücadeleyi en fazla 1991 yılında sergileyen Kürdistan halkı, bundan askeri, siyasi ve örgütsel alanlarda muazzam sonuçlar almış ve güçlü mevziler kazanmıştır. PKK IV. Ulusal Kongresi'nin güçlü ve yetkin karar ve çözümlerle: temelde ve zengin taktiklerle sürdürülen son bir yıllık savaşını, ülkemiz Kürdistan üzerindeki TC sömürgeci otoritesi yerlebir ederek ulusal kurtuluşu otoriteyi pekiştirmiş, Botan-Behdanan alanında savaş hükümeti oluşturma ve devletleşmenin koşullarını yaratmıştır.

1991 yılını boydan boya kapsayan, Temmuz'da Amed'de zıyve çıkan ve yılın son günlerinde Hezex (İlidi), Lice ve Pasır (Kulp) da en kararlı biçimde sergilenen şehitliklerden ve Kürdistan'ın TC ordusu sürüne dar eden, sömürgeçleri pek çok karakol, bölük vb. askeri birliklerini geri çekmek zorunda bırakan gerilla atakları, halkımızın kurtuluşu uğruna verdiği mücadelede ne denli kararlı olduğunu ortaya koyarken, ulusal ordulaşma ve ayaklanmanın ve nihai zaferin de somut göstergesi ve müjdesi olmuştur. Gerçekten de halkımızın ve mücadelenin bu sağlıklı ve parlak gelişiminin yanı sıra, sömürgeci-faşist Türk devletinin içerisinde bulunduğu derin bunalım ve çökme ile uluslararası ve bölgesel durum da gözönüne getirildiğinde, ayrıca son derece güçlü politik ve zengin taktikler geliştiğinin öncünün yetkinliği de düşündürüldüğünde, Kürdistan halkının tarihinin başka hiçbir döneminde olmadığı kadar gerçek kurtuluşu yakınlığı ve bu savaşın ulusal anlamı artık tümüyle kendi gücünü iyi seferber edip çabalarını yoğunlaştırmasına bağlı olduğu görülmektedir.

Mücadelemizin her alanda güçlü mevziler kazanarak bölöyle bir seviyeye gelebilmesi, sömürgeci ögel savaşın hiçbir kural ve ölçü tanımadan uygulanan tüm taktik ve yöntemlerinin boşa çıkarılması mümkün olmuştur. Düşmanın sözcüküne özel savaş taktiklerinden önemli bir tanesi de, Abdullah dönenimden bu yana sıkça başvurulan "Kürdü Kürde kırarım" politika ve uygulamalarıdır. TC sömürgeci devleti tekerrür ettirmeye istecisine, geçmişte halkımızın her ayağa kalkışını bastırırken, iç ihanetten gördüğü büyük yarar, bu kez ihaneti ve çeteciliği "köy koruculuğu" ayağıla örgütlenerek yeniden sağlanmaya çalışmıştır. Bir ara sayılan 30-40 binlere ulaşan ve özel savaş bir kolu olarak, gelişen gerilla mücadelede karşısında bir engel olarak dikilmek istenen çetecilik, mücadele safından Partimizin ruhu ve çizgisizliği bağdaşmayan bazı unsurları (Kör Cemaat, Hoşir gibi) yanlış ve ters uygulamalarıyla da yararlanarak belli bir gelişme gösterebilmiştir. Ancak Partimizin doğru devrimci ve sonuç alıcı tutum ve anlayışını bu alanda da yaşama gelişmesiyle birlikte düşmanın bu çetecilik silahı da önemli oranda boşa çıkmış ve çoğu yerde tersine çevrilmiştir.

Bilindiği gibi Partimizin IV. Ulusal Kongresi, geçmişin eleştirisi temelde tüm savaş ve mücadele sorunlarını ele alıp çözümünü için güçlü kararlarla ulaşırken, çeteciliğin durumunu da değerlendirecek karara bağlamış, ajan, işbirlikçi ve çeteleri düşmanın hizmetinden kurtarmak amacıyla bir Genel Af karar çıkarmış ve bunun için iyi halklar üzeri tanınmıştır.

Kürdistan'daki gelişmeleri az çok izleyenler herkesin rahatsızlıkla görebileceği gibi, bu bir yıllık süreç içerisinde, yani 1991 yılı boyunca çetecilikte yoğun bir çözüme yaşamış, aralarında azı cete başları ve bulundukları binlerce korucu Partimizin Af Yasası'ndan yararlanarak silah bırakmış, koruculuk sistemi tam bir çöküşle yüz yüze gelmiş ve sömürgeci özel savaşın bir kolu da etkisiz kalmıştır. Partimizin en güçlü ulusal birliğini yaratmaya olanak sağlayan bu güçlü taktik karşısında TC sömürgecileri ne yapacakları bilemez bir konuma düşmüş, bir yandan istifa etmek isteyen koruculara çeşitli baskılar uygulayarak istifalın engellenmeye çalışırken, bir yandan da "PKK'ye yardım ve yataklık ettiği" gerekçesiyle binlerce korucunun işine bizzat kendileri tarafından son verilmesi durumu yaşanmıştır. Bu durum Partimizin sonuç alıcı taktikler karşısında düşmanın nasıl çözümsüzlük ve acizlik içerisinde olduğunu küçük bir örneğidir.

Genel Af kararına tanınan süre 31 Aralık 1991 tarihinde sona ermiş bulunmaktadırlar. Ancak TC sömürgecilerinin silah bırakmak isteyen koruculara yönelik çok çeşitli tehdit ve zorlamalar ve istifa etmek isteyenlerin önüne çıkan bütün türlü engel nedeniyle, düşmanın silahları geri vermek isteyip de bunu pratikte gerçekleştirilemeyen çok sayıda kişi bulunmaktadırlar. Pek çoğu söz vermiş, hasta sömürgecileri silahlandıran kurtulmak için oturma eylemi, açık gerilla, gösteri ve yürüyüş gibi eylemler gerçekleştirmiş ama yine de belirlenen tarih kadar TC'nin çıkardığı engelleri aşmayı başaramamıştır.

Bu gibi hususlar dikkate alın Partimiz, Genel Af için tanınan süreyi 1992 Newroz'a kadar uzatma karar almıştır. Böylelikle kendi halkına ve ülkesine karşı, Türk sömürgecilerinin elinde çok kötü bir araç olarak kullanılmaktan kurtulmak isteyenlere son bir şans daha tanınmıştır. Ulusal birliğimizin, direniş ve ısyan geleneğimizin sembolü ve aynı zamanda milî bayramımız olan Newroz'a kadar uzatılmış bulunulan bu süreyi iyi değerlendirip Newroz'da edetı yenilen doğmuş olarak halkla bütünleşip gerçek bir bayram yaşayabilmek artık bu kesimlerin elindedir.

Ulusal kurtuluş mücadelemize karşı suç işleyen, yurtiçinde ve yurtdışında bulunan tüm ajan, işbirlikçi ve çetelerle

PKK önderliğinde ayağa kalkın Kürdistan halkının bu yüce direniş karşısında engellenen nasıl ezildiğine ve TC sömürgecilerinin Kürdistan'da tutunulmasını olanaksızlaştığına son bir yılda daha yakından tanık olduk. Bu gerçeği gerek Partimizin taptığı bu son şanstı yararlanmamız kendi menfaatimize olacaktır. Düşmana hizmet etmekten vazgeçmediniz taktirde sizden beklenen son, halkımızın ve Partimizin kahredici gücü karşısında ezilip yok olacaktır.

- Kahrolsun sömürgeciler ve her türden işbirlikçiler!
- Her şey ulusal birlik ve kurtuluş için!

Bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinde SERXWEBÛN 11 yaşında

Baştarafı 1. sayfa

yal açmıştı. Kürdistan toplumunun her kesiminde tam bir mezar sessizliği hüküm sürüyor, mevcut eşitsizliklerin tahrip edici biçimiyle düşüncelerine alanına da yansıyor, Kürdî birliği, halkı ve ulusu kendisi ve kendi ülkesi için düşünmüyor, ülkemizde bir düşüncesizlik veya sömürgeci düşüncelerle yuduldukları ortamı buluyor. Kürdistan'da Türk ulusçuluğunu geliştiren kemalist ideoloji, teslimiyetçi bir aydın-geçmiş kesimi yaratmıştı. Öteki sömürgelele kıyaslanmayacak ölçüde sözde bir aydın bolluğuna karşılık, bunlarla tam bir karşıtık oluşturacak biçimde halka, ulusal değerlere ve insanlığa yabancılaşma ortamı mevcuttu. Kemalist ideoloji Türk ulusal değerlerini yok etmek veya Türk ulusal değerlerinin hammaddesi olarak kullanmak istiyordu. Böylesi bir ortamda gelişen devrimci hareket, her şeyden önce düşünceler alanındaki bu kabul edilemez duruma karşı savaş açmak zorundaydı. **Serxwebûn**'ün ilk sayısının önsözünde bu zorunluluk dile getiriliyor; "Ulusal kurtuluş halkın güçleri için, düşünceler alanındaki bağımlılığın zerresi ulusal ihanetle ödedir" deniliyor.

Serxwebûn'ün yayın yaşamına atıldığı koşullarda Kürdistan ve Kürdîk gerçeği tarihten silinmenin esigine getirilmişti. Kürdistan sorunu karşısında tam bir inkar ve imha politikası izleyen kemalist sömürgeci, Kürdistan gerçeğini tanımayan ve Kürdistanı yok etmenin çığınca savaşını sürdürüyordu. Kürdistan dost olması gereken güçler de son derece olumsuz bir yaklaşım içinde bulunuyor ve Kürdistan sorunu karşısında başka yölerden kemalizmi tamamlamanın ötesine geçemiyorlardı. Türkiye'de kemalizmi bir türlü aşamayan sol hareket, sosyal-şoven bir nitelik taşıyordu. Kürdî küçük-burjuva milliyetçiliği de reformist ve teslimiyetçi konumla sosyal-şovenizmin ve özellikle Güney Kürdistan'daki ilkel milliyetçiliğin izdüşümünü yaşıyor, ideolojik planda gıcısını bu güçlerden alıyordu.

Ülkemizdeki bu durumu değerlendiren **Serxwebûn**, daha ilk gününde düşünceler alanında kendilerini bağımsızlaştıramayan ve mücadelelerini vermeye hazırlanıkları ülkenin çıkarlarına uygun düşünceler üretmeye güçlerini, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinde yer almayacaklarını vurguladı. "Kemalizmi, sosyal-şovenizmi, burjuva ve küçük-burjuva reformizmini ve teslimiyetçiliğini Kürdistan ulusal kurtuluş hareketine taşıyan herkesi" düşüncelerinde ve eylemlerinde anımsız düşmanı sayacağını, daha çok düşünceler alanında bunları yok etmeyi, ideolojik mücadeleleri her koşul altında kaçınılmaz bir uzlaşmazlıkla sergileyeceğini **Serxwebûn**, düşünceler alanında yuduldukları, halkın çıkarlarını yansıtmayan ve sömürgeci ideolojiler meşrulasına hizmet eden bütün anlayışları karşıya koydu. Bir ideolojik mücadele yürüttü. **Serxwebûn**, "Kürdistan yuvserverliğine ülke ve dünya gerekleri ışığında başlamsa düşünceler ve eylem ruhunu aşmıştı" kendi "yeni politikasının yolu gösterici ilkesi"ni söyledi. "Bu doğrultuda revizyonizme ve oportünizme karşı Mark-

sizm-Leninizmi, teslimiyetçi ve reformist burjuva milliyetçiliğine karşı proletar yuvserverliği ön çıkarım ve hakim kılmak" için muazzam bir çaba harcadı ve bunu temel görev olarak ele aldı. (Kürdistan Devriminin Yolu, S. 15, İkinci Baskı, 1979) Kürdistan'daki devrimci değişimin ulaştığı bugünkü düzeyde çok iyi kilitlendiği gibi, **Serxwebûn** bu çabalarından muazzam bir başarı sağladı.

1970'li yıllara gelindiğinde Kürdistan'da hız kazanan burjuvalaşma sonucunda, ideolojik ve politikada belli bir güç sahibi olmak isteyen küçük-burjuva aydınların baskı legal yayın organları çıkmışlardı. Kürdistan'da kemalizmin ve sosyal-şovenizmin uzantısı olarak ortaya çıkan küçük-burjuva işbirlikçiliğinin sesini olarak bu gösteren burjuva organlarına, örgütsel planda demerleşmeler eşlik etmekteydi. Kürdî küçük-burjuvazisi bir devrimci siyasal programa ulaşma hedefinden yoksundu ve bu ölçü söz konusu yayın organlarına da yansıyor. Kürdî küçük-burjuva teslimiyetçiliği demek örgütlenmenin aşacak bir siyasal örgütlenmenin yaratılmasından ısrarla uzak duruyor ve kendisi için biraz

çok yaptığı özlü tanımlamaya bir ihtilal teorik yayın organı olma konusundan asla şaşmıyor. Sömürgeci egemenliğin 12 Eylül faşizminin zifiri karanlığında boğmaya çalıştığı Kürdistan gerçeğini açığa çıkarmak ve halkımızı ulusal kurtuluş yolunda aydınlatmaya devam etmek üzere işe koyuldu. Yurt dışı koşulları gerçekten son derece zor koşullardı. Kuşkusuz zorluklar sadece faşizmin ve onun arkasında yer alan emperyalizmden kaynaklanıyordu. Askeri-faşist darbeye birlikte dağılan ve soluğu yurtdışında alan Kürdî küçük-burjuva reformistleri ve bazı sosyal-şoven güçler, tam da bu dönemde örgüt tasfiyeciliğine soyunmuşlardı. Bu güçlerin kendilerini birlikte yurtdışında tasfiye eden yayın organları, tasfiyeciliğin ve provokasyonun sesi haline gelmişlerdi. Söz konusu yayın organlarının sayfaalarında devrimci direniş aydınlarını küfürlerle geçiyorlar, faşizme karşı direnişin örgütlenmesinden söz eden ve bu doğrultuda çaba harcayan güçler ve yayın organları "ölüm ideolojisi" üretmekle itham ediyorlar, devrimci güçlerin geçmiş pratikler yetersizlikleri gerekçe gösterilerek devrimci hareketin mirası

sal egemenlik sisteminin değerlendirmesindeki yanlışları ve yanlışlıkların aşmak için kapsamlı değerlendirmeler yaptı. 12 Eylül faşizminin niteliklerini ortaya koydu. Devrimci ilkelerden ötürü vermedin, birlik sorunlarına son derece esnek yaklaştı. 12 Eylül faşizmine karşı savaşabilecekti, bütün güçleri ortak bir cephede birleştirmeyi öngören programı yayınladı. Faşizmin, devrimci güçleri karşı devrimci terörle dağıttığı, toplumu hücrelere dek parçalamak istediği, devrimi gerçekleştirebilir bir ölümlükten çıkarmak için her türlü çığnığı sergilediği ve kitlelen sindirmek için çaba harcadığı bir dönemde, **Serxwebûn**, toparlayıcı olmaya, solun birliğini gerçekleştirmeye ve mücadeleye bağrının yeniden dalgalandırılmasına yardım etmeye çalıştı. **Serxwebûn**'ün bu çabaları elbette devrimci mücadeleyi yeniden yükseltmek için çaba harcayan PKK'nin sürdürdüğü devrimci çalışmaların bir yansıması ve bu çabalar başını kazandı.

Geri çekilme yıllarında PKK'nin yurtdışında ve Kürdistan topraklarında sürdürdüğü siyasal ve askeri hazırlıklar temelinde gerçekleşen 15 Ağus-

tanın gerçekliğini aydınlatılması ve Kürdistan'da yarattıkları kışkırlığın çözülmesiyle kalmayan, aynı zamanda genelde de önemli bir sorun olarak ortaya çıkan sosyalist kışkırlığın biçimleniş sorunlarına karşılık getirilen bu değerlendirmelerin çeşitli kitaplar haline getirerek kamuoyuna ulaştırıldı.

Kürdistan halkı ve devrimin öncü örgütü PKK'nin tutumuna bağlı olarak, **Serxwebûn** gazetesinde hiç bir zaman ulusal dar görüşlülüğe düşmedi. Gazetemiz kendisini sadece Kürdistan'ın çözümüne sorunlarını ortaya konulması ve bu sorunlara düşünceler alanında çözüm getirilmesi göreviyle sınırlayan bir yayın organı durumunda düşmüştü; özenle kaçındı. **Serxwebûn**, Ortadoğu ve dünya halklarının devrim sorunlarına da sayfaalarında yerini ayırdı. Özellikle sosyalist sistemin giderek ağırlaşan ve sonuçta sistemi çöküğe götüren sorunlarını çok önceden teşhis etti. Bu ülkelerinde gerçekleştirmesi değil, devlet kapitalizmini geliştirilmesini, entansiyonizmi adna tamamen milliyetçi bir çizgi izlediklerini ve bunun sisteminde iktidarımların temel nedeni olduğunu ortaya koydu. **Serxwebûn**, sosyalist geçişin bazı güçlerin tersine, sosyalist sisteme tamamen eşitirel bir temelde yaklaştı. Buna karşılık başkalarının yaptığı gibi ne sosyalizmin Kâbelerine bağlanarak onların dümen suyunu yattı, ne de onları emperyalist olarak dalgalayıp düşman ilan etti. **Serxwebûn**, boyless yaklaşımların sahiplerinin yaptıkları bütün işin halkların devrimci birikimlerini birbirlerini karşı kulanıp parçatmak olduğunu bilecek hareket etti. Bilimsel sosyalizmin yaratıcı: özünlün, somut koşulların somut tahliili olduğunu bilecek yola çıkan **Serxwebûn**, onu en ağır ve en özgün koşullarda yaşayan Kürdistan halkının gerçekliğine uygulamayı, sosyalizme gerçek bağlılığın vazgeçilmez koşulu olarak değerlendirdi. Bu doğru devrimci yaklaşım sonucunda, sosyalist sisteminde çözümler ve çözümler birlikte, sosyalist geçişin çeşitli güçler sosyalizme küfreden ve "kaybedilmiş yıllar"ı ağır çıkarken, Kürdistan halkının öncü örgütünü yayın organı olan **Serxwebûn**, bilimsel sosyalizmin son derece kararlı bir savunucusu olarak ortaya çıktı.

Devrimci teori olmadan devrimci pratik olmaz. Devrimcilerce sık sık yinelenen bu cümle, büyük bir gerçeği ifade etmektedir. Ancak devrimci bilimsel yaklaşımın bulunana bazı güçleri ödünlemesi şarttır, kendi teslimiyetçiliklerini gizlemeyen bir aracı olarak kullanmışlardır. Kürdistan'da da bu böyle oldu. **Serxwebûn**'ün Kürdistan'da yayın yaşamına başladığı yıllarda devrimci terörden söz edenler çoktu. En köhnemiş güçlerden biri olan Kürdî ilkel milliyetçiliği bile devrimci geçişin, hatta ulusal mücadelede Marksizmin-Leninizmin yararlanacak gerekliliklerini söylüyorlardı. Küçük-burjuva reformistleri gerçek marksist-leninistlerin kendileri olduğunu ileri sürüyorlardı. Bu güçler Kürdistan hakkında da birçok şey yazıp çiziyorlardı. Buna karşılık PKK mensuplarını cahillikçe suçlıyor ve terörden anlamadıklarını iddia ediyorlardı. Başlangıçta PKK'nin terim düzeyinde gerçekleri dile getirmek doğrultusunda çabaları belki bazı yönler-

yumuşatılmış bir sömürgeci egemenlik biçimine ulaşmayı hedef alıyordu. **Serxwebûn**'ün daha o yıllarda parmak bastığı gibi, "Kürdistan'ın somut siyasal ve ekonomik muhtevasını veremeyen, legal ve siyasi örgütleri yapıları nedeniyle sürekli kaçınan veya bu konularda düşünceler üretmeyecek kadar zavallılaşan bu yayın organları, özünde sömürgeci burjuvazinin yayın organlarından pek farklı değillerdi." (A.g.e., S. 16) O yillarda moda olması yüzünden, gerekçe hiç bir bağları ve ilişkileri almadığı halde, bu güçler sosyalizm adına yula gıktıklarını iddia ediyor ve kendilerini de sosyalist olarak tanımlıyorlardı. Dolayısıyla devrimci bir yayın organı olarak **Serxwebûn**, salt Kürdistan üzerindeki sömürgeci egemenliği teşhir etmekle yetinmemek, bu güçlerin zindanındaki maskeli düşüncelere gerçek kitlelikleri için yolların gösteren emmek ve kendilerini hak kettikleri yerle oturtmak zorundaydı. **Serxwebûn** bu asli görevini başarıyla yerine getirdi.

1982 yılı başından itibaren yayın yurtdışında sürdürmeye başlayan **Serxwebûn**, yine kendisi

tamamen reddediyor ve faşizme uzlaşmanın zemini hazırlıyordu. Kendisini sorandan resmen tasfiye eden TKP'den, göçmen Devrimci ve Demokrat Türkiye, Özgürlük Yolu'ndan Rızgariye kadar çeşitli güçler ve yayın organlarının durumu buydu.

Serxwebûn, böyle bir dönemde geri çekilme yıllarında devrimin yeniden hazırlanması yılları haline getirmenin yoğun çabaları içinde bulunan Kürdistan devriminin öncü örgütünü yayın organı ve devrimci direnişin sesi olarak, tasfiyeciliği ve provokasyonu karşı ciddi, seyyeli ve anımsız bir mücadele yürüttü. Tasfiyecileri teşhir ve tasfiye etmek ve provokatörleri devrimci ortamın dışına sürmek için muazzam bir aydınlatma faaliyetine girişti. Daha yurtdışında ilk kez ilki sayısından başlayarak, dönemin özellikle devrimci kaynaklardan mütecileşme, yozlaşma, yabancılaşma ve tasfiyecilik tehlikesine parmak bastı. Dönemin çok kardiği asli görevleri konusunda bütün devrimci güçlere uyarlanlara bulunarak, bu tehlikelere karşı ortak tavır almaları için yardımlarda bulundu. Özellikle Türk siya-

tos Atılımı, aynı zamanda dışardan ve içerden devrime ve onun öncesine dayatılan tasfiyeciliğin yeniliği uğratılması anlamına geliyordu. **Serxwebûn**, 15 Ağustos eylemliyleği varlığını daha güçlü bir biçimde dünya kamuoyuna duyuran Kürdistan halkının ve onun kurulları mücadelesinin artan sorunlarına daha da artan bir ciddiyetle eğildi. Sayfaalarında halkımızın ulusal ve toplumsal sorunlarını işledi, halkın istemlerini ve bu istemlerini gerçekleştirmek için çektiği acıları ortaya koydu. **Serxwebûn**, kolektif bir propaganda ve ajitasyon organı olarak yerine getirdiği görevlerin yansısı, örgütlenmelerine ulaşılan ve kadroların önüne açmaya çalıştı. Yabancı egemenlik altında şekillenen Kürdistan'daki ulusal ve toplumsal yayın geriliğinden kaynaklanan ve örgütsel çalışmaların yansısı olumsuzlukların giderilmesi için çeşitli çözümlerle meşgul. Bu konuda özellikle **PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN** yolundaşın kişilik sorunları devrimci meşininde her bir muazzam bir işlevi yerine getiren çok saydıkları değerlendirmesini yayınladı. Sadece Kür-

den ve özellikle yayın faaliyetleri açısından diğer kuruluşlara oranla daha sınırlıydı. Bu güçler, çıkardıkları legal yayın organlarıyla birleştirilerek hitap etme olanağı bulurken, PKK militanları ülkenin her tarafını dolaşıyor ve güçlü propagandayla, başta adını geçtikleri olmak üzere, toplumun yurtsever kesimlerini aydınlatmaya çalışıyorlardı. Ancak PKK militanları için, Kürdistan'ın sınır çizgisi çarlıkların her geçeceğini ortaya koymak ve bu ülkeyi egemenliği altında tutan Türk sömürgeciliklerini etkisizlikleri sınırlı olarak açığa çıkarmak, buna denk düşen bir devrimci pratiğin içine girilmesini dayatıyordu. Kürdistan'ın sömürge yapıyı bir geçkecek, Kürdistan üzerinde ki yabancı egemenliğin yıkılması için bir devrim programına ulaşmak, uygun strateji ve taktikler belirlemek, örgütlenmek ve yabancı egemenliğe karşı kıyasıya bir savaş içinde bu örgütlenmeyi koruyup geliştirmek zorundaydı. Teori ile pratiğin ayrılmasız birliği bunu zorunlu kılıyordu. PKK, Kürdistan'da devrimci teori ile pratiğin birliğini görmemli bir biçimde yarıldı. **Serxewbûn**, yayın alanında bir pratiğin güçlü bir yansıması olarak yer aldı.

karlı PKK'nın ieri sürdüğü ve **Serxwên**'de faşeslin buluşmaları, yurtsözer Kürdistan halkı tarafından binlerce bir çoşkuyla karşılandı. Başta sömürgeci kemalizm, kurjuvazi ve Kürdistan'daki işbirlikçiler olmak üzere, sosyal-sosyalist güçler ve küçük burjuvazi mülletçileri bu düşüncelere husumet ettiler. Bu husumet, devrim kürdizminin kurultuş harekeline daha sıkı bir biçimde sarılmalardan başka bir sonuç doğurmadı. İdeolojide katıllık ve uzlaşmazlık, kendisi başına bütününe geç olduğunu kesin olarak kanıtladı. Savunduu devrimi düşünceler uşuna sayış kurbanlar vermedii gözeler ana PKK hareketi, halkı gözetilme yeni bir dünya yarınata kavuşandı. kendii önderliği etrafında birleştişim ve Türk emekçilerin sisteminde karşı etmeye kaldırmışın bildi.

Serxwebûn'un yayın yaşama-
adım attığı ve PKK'nin yerine birkaç
sözcükle devrimci mücadele arena-
sına girdiği Kürdistan koşulları ile
Kürdistan'daki kurtuluş mücade-
lesinin ulaştığı bugünkü gelişme dü-
zeyi karşılaştırıldığında, ülkemizde
ortaya çıkan muazzam değişimin
boyutları çok daha iyi anlaşılacaktır.
Başlangıçta Kürt bireyi ve Kürdis-

distan'da ateşin başına sarırdığını ve Kürdistan halkının topeyken bir ayaklanma hazırlığı içinde bulunduğunu iddia eder, düşmanın kendisini, Dün Kürdistan gerçekliğini üzerine adeta doli toprağı serpmiştir. Kürdistan sorunu bilimiymiş, kimse Kürd ulusal gerçekliğinden söz etmiyordu. Bugün Kürdistan sorunu netemdeki bir sorun olarak uluslararası politik gündemin başlıca maddelerinden bir haline geçmiştir. Dün bir sömürge askerinin istediği biçimde hıyaza getirip yönettiği Kürt halkı, şimdi kendisi de yönetimi organlarını kavuşmuştur ve kendi halk hükümetini kurmanın yoğun hazırlıklarını sürdürmektedir. Bugün tam bir devrim aşığı haline gelen Kürdistan, Türkiye halkı başta olmak üzere bütün Ortadoğu halkları için emperyalizmin ve gerici baskı rejimlerine karşı mücadelede sağlam bir evs alancısı olarak ortaya çıkmaktadır. Evet, bunlar çok önemli gelişmelerdir. **Serxwêbun**, Kürdistan'da yaşanan bu gelişmelerin sonucu olmuştur, Kürdistan halkı tarihinde ilk defa kendisini özgün bir biçimde **Serxwêbun**'da dile getirmiştir. **Serxwêbun**'da kendi öz dili ve düşüncesine kavuşmuştur.

Kürdistan'da mücadele gelişip güçlendiği için, **Serxwêbûn** da gelişip güçlenmiştir ve edecektir. **Serxwêbûn'**ün, devrimci bir yayın organı ve yoğun sömürgeci ve emperyalist saldırılar altında gelişen bir mücadelenin sesi olarak, yurt dışındaki bu denli uzun bir süre yayınına sürdürebilmesi olması, onun halkımızı zorunlu olarak birleştirme ve birleştirme gücünü buradan aldığını kanıtlar. Bu gerçek olmasaydı, **Serxwêbûn** yaşayamazdı.

Yurt dışında düzenli yayın hayatına başlayıp sürdürdüğü 10 yıl içinde **Serxwebûn** toplam 138 sayı yayımlanmıştır. Bunun 120 sayısı aylık periyodik gazete, 18 sayısı ise özel sayı olarak gerçekleştirilmiştir. Ayrıca bugüne kadar **Weşanê** **Serxwebûn** kapsamında 51 adet kitap kamuoyuna sunulmuştur.

Önümüzdeki dönemde **Serve**-**bün**, 10 yılın derslerinden aldığı güçle daha yetkin bir yayın ortamında gücünü artırarak atacaktır. Mevcut eksikliklerini hızla aşacak, güçlü içericiyi çok daha zenginleştirilecek, yayın yoğun kaç harcıyacaktır. Gözaltızın sorunlarını idareleme ve çözüm yolları geliştirilmeye yansır. Kürdistan devriminin özgül sorunlarını ele almalı, teorik çözümler üretmeli ve gelişmesini kamouyuna yansıtmalı konusunda da bugüne kadar atmadığı rolünü daha da yetkinleştirmeye çalışacaktır. Özellikle önümüzdeki yılın gelişme sorunlarına, gelişme sorunlarını kaydettiler, gelişmelerle sayfaforunları yer verecek gelişmelerin daha da büyümesini rolünü oluşturma hedefleyecektir. Ülkemizdeki yıkılmakta olan sömürgeç iktidarının yerine geçecek halk iktidarının kurulus sorunları da **Servebün**'de daha yoğun olarak ele alınacaktır. Aynı şekilde **Servebün** gelecekte Ortaçdoğu, özetle ise Türkiye zeminindeki gelişmeleri ele almayacak, devrimin bölge çapında gelişmesini konusundaki enternasyonalist dayanişmasını sergilemeye sürdürecektir. Gazetemiz, okuyucuya daha düzenli ve geçmekden ulaşmasını etkili tedbirlerini göstirecektir.

Bu temelde 1992 yılı yayın hayatına adım atarken, mücadelemizin genelde kaydettiği gelişmelerden güç alan ve 10 yıllık deneylerden beslenen bir yayın organı olarak öncülü, umutlu ve iddialıyız.

Serxwebûn'un 11. mücadelesi
ve yayın yılı tüm halkımıza ve ilerici
insanlığa kutlu olsun!

Yurtdışında yayınlanmaya başlanmasının üzerinden 10, ülke zemininde ilk kez yayınlanışının üzerinden ise 14 yıl geçen **Serxwebûn**'ün ilk sayısı olan **Kürdistan Devriminin Yolu (Manifesto)**'nda yer alan ve yayın ilkelerini ortaya koyan "Çıkarken" başlıklı yazısı, bugüne de ışık tuttuğu inancıyla sunuyoruz:

Kürdistan Devriminin Yolu

Çıkarken

Toplumun sahip olduğu maddi yaşam koşulları, tüm bir üst yapıyı, bu arada düşünce yapısını da belirleyen gerçek nedenlerdir. Bireyler, sınıflar ve uluslar nasıl bir maddi yaşam tarzına sahipseler, düşünceler, hayalleri de daha çok bu maddi yaşam tarzını korumaya ve geliştirmeye hizmet eder. Düşüncenin tüm amacı, içinde bulunduğu maddi hayatı korumaya ve geliştirmektir. Birey, sınıf ve ulusların maddi koşullarından kopuk ve bu koşullara hizmet etmeyen, genelde bir üst yapı, özde bir düşünce yapısı düşünülmez. Maddi yaşam koşullarına egemen olanlar, düşünce yapısına da egemen olurlar. En ilkel maddi yaşam koşulları, çok ilkel bir düşünce hayatının yansımına yol açarken, gelişmiş maddi yaşam koşulları da daha gelişmiş ve bilimsel bir düşünce yapısının doğmasına yol açar.

Kürdistan'da maddi yaşam koşulları fazla gelişmiştir. Var olan maddi yaşam koşullarının büyük bir bölümü üzerinde de Türk sömürgeciliği tek kurmuştur. Bu durum, Kürdistan'dın düşünce hayatına da yansımaktadır. Kürdistan halkının emeğine, ulusal değerlerine ve insanlığına karşı yabancılaştırma ve düşüncesizleştirme maddi yaşam koşullarının yabancı egemenliğindeki yoğunlaşması gerçeği, ayırtamazdan yabancı egemenliğin ulusal çıkarlarına hizmet eden bir düşünce sisteminin de Kürdistan'dın düşünce hayatına egemen olmasının gerçek nedenidir. Kürt bireyi, Kürt halkı, Kürt ulusu, yeraltı ve yerüstü kaynaklarıyla, sını, ticari ve mali hayatıyla başka bir ulusun egemenliği altında olan ülkesi için düşünmemektedir. Veya bu alanlarda hakimiyetini kuran kemalist burjuvazının ulusal çıkarları, yani kemalist düşünce doğrultusunda düşünmektedir. Kemalist milliyetçiliğin imbinden geçmeyen bir düşünce meşrulasıdır. Maddi yaşam alanında Türk sömürgeçliğine aşırı bağımlılık, düşünce alanında da bu sömürgeçliğin ideolojik çerçevesini oluşturan kemalist ideolojiye bağımlılık doğurmaktadır.

Kürdistan kuruluşu harekati, ulusal varlığını güç etmek amacıyla olan bu düşünce yapısını parçalamak zorundadır. Şimdiye kadar Türk ulusçuluşunu Kürdistan'da geliştiren sömürgeci kemalist ideoloji, ıskak ve teslimiyetçi bir aydın-gönçü yetistirmek kalmamakta, tür-küt ulusal değerlerini, Türk ulusal değerlerine kesin olarak dönüştürmek kanarındadır. Sömürgeci, egemenlik altında kalındıkça ve bu duruma karşı ses çıkarılmadıkça, düşünce alanındaki yuduluğu bu derceye kadar kattanmaları yığınlar için mazur görülebilir. Ama ulusal kuruluşla kalkmış güçler için, düşünce alanındaki bağımlılığın zerrisi, ulusal ihanetle ödzdetr. Düşünce alanında kendilerini bağımsızlaştırmanın, müdaalesini vermeye hazırladığı ülke çıkarlarını göre düşünce üretmemek, kürdistan kuruluşu hareketinde yerli olamaz. Kemalizm, sosyal-sövenizmi, burjuva ve küçük-burjuva reformizmni ve teslimiyetçiliğini Kürdistan kuruluşu hareketine taşıyan herkes, düşüncede ve eylemde amansız düşmanlarımızdır. İhtilali mücadelemiz, daha çok düşünce alanında bunları yok etmeyi, ideolojik müdaadehcin en belirgin amacı sayar.

Bu amaçla, Kürdistan yurtseverliğine, ülke ve dünya gerçekleri ışığında, bağımsız düşünce ve eylem ruhunu aşlamak, yayın politikamızın yön gösterici ikesidir. Bu doğrultuda, revizyonizme ve oportünizme karşı Marksizm-Leninizmi, teslimiyetçi ve reformist burjuva milliyetçiliğine karşı proletar yurtseverliğini öne çıkarmak ve hakim kılmak, temel görevimizdir.

Buğüne kadar ülkemizde; üçü sonumuzuzdan kaynaklanıyor, daha çok Türkiye konuşullarını bir ürtüle olarak ortaya çıkan sosyal-ekonomik yayın organlarıdır. Kürdistan'ın çin siyasi ve dericimci bir program olmayan, dergi ve dernek etrafında isim yapmaya çalışan Kürt burjuva ve küçük-burjuva teslimiyetçilerin, reformistlerin yayın organları legal olarak yayınladı. Kürdistan'ın sosyal siyasi ve ekonomik muhtevasını vermekten, legal ve siyasi örgütüstü yapıları nedeniyle sürekli kaçınan veya bu konularda düşünce üretemeyenler kadar zavaillanlaşan yayın organları, özünde sömürgeci burjuvazinin yayın organlarındaki pek farklı degillerir. Bir farkları vardır ki, o da sol adına, "sosyalizim" adına vula cıkllıkları söylemleridir. Farklı olan bu yanlar, aynı zamanda Kürdistan'ın çin tehlikeli yanlarıdır.

Bu tip yayınlar ya da yayın politikalarına karşılık bizim yayın politikamız, ülkenin ve dünyanın somutundan kaynaklanan bir siyasi program ve bu programı uygulamaya çalışan bir örgütlenmeye kendine temel alır. Yayın örgütümüz, programda ifade edilen ilkeleri açıklayacak ve daha çok siyasi örgütlenme içinde olan kadrolara hitap edecektir. Program dışı görüşlere yer vermemek ve gereksiz polemikler içinde asarak kaçınacaktır. Bir ihtilali temsil yayınları olarak ciddi ve sevilmiş kalmayı başarabilecektir. Sık sık yayın faaliyeti yerine, zorunlu ve temel sorunlarda kadrolara ideolojik önderlik etmek için yayınlanmayı esas alacaktır.

İlk sayıda, Kürdistan proleter devrimcileri için bir **Manifesto** değeri olan teorik görüşlerimizi, sistemli bir bütünlük içinde, özet olarak vermeye çalıştık. Hemen hemen tüm ülke ve dünya sorunları hakkındaki görüşlerimizi, bu ilk sayıda bulmak mümkündür. Teorik formüllasyonları, aynı zamanda siyasi programımızın da ilk ciddi ve toplu bir açıklamasıdır.

- Marksizm-Leninizme, halka ve ülkenin kurtuluşuna olan inancımız, görevimizi başarmada gerçek güç kaynağımızdır!

Bir şey, Özlü düşünürünün güzel deyişleri. “Flânuğî gösterişli geyikler içinde dâireten ve sertlikten yoksun olarak oturma çıkarlar. Bu fikirler oturma döküklüğü bapların orsulan entellektüel aptalları tarafından olduğu için ölümlüdür. Güçlü fikirler, olaylar çok yarıdır, hoşnut sızlık ve biffke yandırır. Bazıları ona husumet ederken, diğerleri de ona dostça karşılar.” Bu güzel sözlerdeki getirilen anlamlar gerekçelik, beki de en canlı ve somut yansıması Kürdistan’daki PKK’nin ilerlettiği devrimci mücadele pratiğinde bulduk. Çok şeyler söylemelerine rağmen, hiçbir biçimde reformistlikten ve sosyal-şoven çizimden “gösterişli geyikler” içindeki düşünceleri “dâireten ve sertlikten roksun” olı düşüncelerdi. Bu düşünceler halk kitlelerine fazla boygâyetmiyor, başkalarına islemem de ilütsünde yığılmı bacaklarmenin irşin çekmiyordu. Devrimci pratik, talik yığılmaları, bu gücün sözleri enir olmalıdır çünkü gösterdi. Buna

tanı halk kendi deç çakırlarının bilinir diç dediğı, kendi dike ve ulu çerçekiğinin habersizdi, kendi ulusal deçlerine yabancılaştı, me ve insanlığı dışına atırmış. Bugünün Kürdistanında kendi ulusal çerçekiğinin bilincine ulaşmış, kendi kimliğine ve ulusal deçlerine bağnazca sahip çıkmış. Türk sömürgeç emgenikliğin sisteminin yarğlayan ve bu emgenikliğı ykmanın ardıcıl çabası çirçide bulunur bir halk çerçekiğı yaratılmıştır. Başlağıçla Kürdistan'da ırkçılıkı yere bir durgunluk ve suskunluk ortamı hüküm sürüyordu. Türk sömürgeç emgenikliğı, son suza deç süreceğini gibi tanımayan çirçide hükümleri ısrarla ediyor du. Şimdi Kürdistan, kesintisiz olarak kalkışkışken halk savası ve ulkenin hemen her köşesinde patlak veren serihilânda kalan makayadadır. Düğün, Kürdistan üzerindeki sayısal salt denetimin yitirilmesi, düğmanın askeri alanında devam eden emgenikliğı eksi gücündün muazzan ölçüde uzaklaştırılmış. Bugün Kür-

yaşandı. Bu yılda taktik üstüne taktik geçirildi.

Bahar atılımına girilmeden önce, PKK içinde ve dışında neler oldu? Şimdi kısaca bunlara değinelim. Güney Kürdistan'daki Kürt işbirlikçileri Ankara'ya çağırıldı. Partimize içerdeki provokasyona dayalı sahte bir liberal reformcu çalışma dağıtıldı. Bu bana kadar yanlışlık istendi. "Apo'yu bile affedebiliriz" denildi. Biraz zaaf ve zayıf bir olsaydım, bütün gelişmeler tersyüz olabilirdi. Bazıların serbest politika yapılabileceğini söylüyorlardı. Bu bir mesajdı. Ama onların da bir koşulu vardı: Gerilandan, silahlı savaşımın ve devrimden vazgeçme-

rileşmişti. Buradan da iktidarın zamanı nası değerlendirmek istediği açıkça çıkmaktadı. Özet, federasyon dağılıp çeşitli çözüm biçimlerini tartışmaya hazır olduklarını söyledi. Hayır, bu doğru değildir. Bizim bir hamleyle başlatmıştık iyi bilindiklerde. Bu hamlenin önü birazcık kesilebilirdi. Türk egemenlik sistemi Özal'ın kişiliğinde bir çıkış yapacaktı. Hikaye böyleydü. Yoksa Kürtlük aşkına veya liberalizm adına yaptıkları namuslu işler değildi. Hileli, tehlikeli ve özellikle bizim önderliğimizin üzerinde oynanan bir oyundu. Bugünlerde, "Apo haric, hepsini affederiz" denildi. Bu basına da yansıdı. Daha hükümet Apo'yu affetmeyeceğini a-

boşça çıkarmak için çığınca çabaları girişildi. 1-3 Ocak sürecinde (Dördüncü Kongre'nin tamamlanması süreci) gerilayı gözden düşürmenin bütün manevraları sergilendi. Kudretli bir biçimde kendi savaş sorunları üzerinde duran bir arkadaş çıkmadı. Ben burada iyi niyetli savaşçılara ve militanlara bir şey demiyorum. Benim sözüm strateji ve taktiği iyi yönlendiremeyelecektir. Dirençler ve savaşçılar bütün güçlerini ortaya koyuyor ve ellerinden geleni yapıyorlar. Bir gün önce saflarımıza katılanlar bile her şeyi sunmaya hazır. Ama oluşan aşgınlık bir tabaka bizim için ölüm fermanları hazırlıyor. Önemli bir dönemin önünün düğüne açılması ve ciddi bir taktik hatanın kurbanı olunmaması için her yönlendirmek ve geliştirmek durumundayız. Bu yılın ilk aylarını ve hatta ilk haftalarını yeniden inceleyip değerlendirebiliriz, bu konuda ne kadar haklı olduğumuzu daha iyi anlarız.

Mart ve Nisan aylarında ortaya çıkan provokasyon aslında içimizde duran bir bombaydı. Bunun karşısında önlemler alınması olsaydı, geriye ne kalırdı? Gerçekten büyük bir infialk malzemesi ta içimize kadar yerleştirilmişti. Provokasyonun sonuçlarını görüldü. Burada birini size okudum. Zindandaki arkadaşlar bu bombanın parçaları haline getirilmişti. Bomba patladığında bombanın parçaları olarak siz yer alacaktınız. Böyle bir durumda siz de eriyip gidecektiniz. Bu bildiriler ve mektupların açıklanması ve yorumlanması başka türlü nasıl olabilir? Siz bunları sadece okuyup geçiyorsunuz. Bu ucuz sözleri ve edebiyatı bir yana bırakalım. Bu ucuz edebiyatı terk edelim. Biz büyük bir önküme bu bombayı alıp aktıkt ve etkisiz hale getirdik. Baş provokatör bizim mekanizmasıydı; herkesi parça parça bir yere yerleştirirdi. Biz daha sonra usulca bu bombanın parçasını tekrar aldık.

Şimdi bu biçimde TC'den birleşme mayın söküp topuyları ve bizim için kurulan mekanizmayı işleme hale getiriyoruz. Elverişli malzemeyi tekrar patlayıcı haline getirecek, onu imha etmekte kullanyoruz. Şey önelik politikamız da bir anlamda böyle oldu. Bir mayın gibi patlayarak bizi vurmaması için, direnişçiliğimizi aldık. Demir iyidir, eğer bu partinin mayınlarını biçimine dönüştürülürse mükemmel olur. Bizim yaptığımız da budur. Hayatımızda hiç göstermediğimiz bir sabya baş provokatörü bile kurtarmak istedik. Ancak o mülhis kurulum bir bombaydı, tam bir infialk malzemesiydi. Patlamaması için bir yıl boyunca elimizde tuttuk istedik. Olmadı, ama esas kurtarılması gerekler kurtarıldı.

Kürt gerçeğinde bu tür durumlar vardır. Bazı tarihsel önkeler size bunu açıklamak istiyor. Bütün direniş tarihini inceleyin. Bir Bedirvan Bey isyanında devlet isyanı lidere-nin akıllara çevirisi hareketi geçiyor, birini öbürüne karşı kullanyor ve birkaç gün içinde on bin kişilik silahlı direniş gücünün sonunu getiriyor. Bazı aşiret ve kabile çetelerini bu karşıya. Şeyh Said isyanında da bu böyledir. Devlet her an infialk etmeye hazır patlayıcıları isyanlıları saflarına yerleştiriyor. Sonuçları bunları ayıklayıyor. Sonuçta bir-iki hafta içinde birleşme isyanı yokolup gidiyor. Bu hareketlerde amaç yeşene yeşene amcaya karşı çıkıyor. En büyük Kürt isyanlarında, Bedirvan Bey, Şeyh Said ve Şeyh Rıza'nın önderlik ettikleri hareketlerde durum budur. Öteki hareketlerin durumu da bunlardan farklı değildir. Biz bilimsel temele dayalı politika yapmış ve tahttan dersler çıkarmış bizi-

miş için, tarihi yeniden hortlatmadık. İçimizdeki bombayı 30 Nisan'da infialk ettik. Infialk ettirmeden önce, bombanın parçalarını sökmüş ve hatta barutunu çikarmıştık. Patlayan sadece füyve oldu. Yani bombayı sadece kendisini yalayayan bir duruma getirmişti. Ama çok tehlikeliydi. Bu bomba on yıl, belki de daha uzun bir süre önce kurulum ve muazzam örgütlenmişti. Bunun değerlendirmeleri ilerde yaparsınız.

Benim büyük tecrübam vardır. TC'ye ve onun egemenlik sistemine karşı mayınların hareketini nasıl yaptığımızı iyi biliyorum. Her insanın bir direniş ödağı haline getirmek benim sanatımdır. Ama en az benim kadar büyük bir ustalıkla bu mayınları hareketli içimize geliştirmek istendi. Biz tecrübeli olduğumuz için bunu farkettik. Maalesef içerde ve dışardaki arkadaşlardan tek bir kişi bize bunu faketedemedi. İyi niyetlisiniz. Ama yığıt direnişçilere bu yakışır mı? İyi niyetlini ve direnişçiliğini bir yana bırakın. Nasıl kurulumusunuz, hangi demir parçasını? Buna cevap arayın. Bölge siyaset mi olur? On yıldan beri örgütlenmeye karşı en iyi savaşçılar, süzümüne en sorumlu düzeyi tutturması gerekler oluyor. "Eksik kaldı, yanlış oldu" gibi tutumlarla bile geliyorlar. Bu doğru bir yöntem değildir. Biz bunları yıllarca önce büyük bir sabır ve çabaya hatırlattık ve söyledik. Doğruyu görüp yayalım diye yıllarca dil döktük. Her şey elden gilmeli, ama ucu ucuna kurtarıldı.

Söylediklerim ucuz anlaşılmalıdır, ucuz yorumlanmalıdır. Politik temeldaki yanlışların artık biraz gelişim göstermelidir. Bir yığıt mülaka ve kesin olarak aşılmalıdır. Benlik savunması bir kenara bırakalım. Kendiniz için değil, halk ve parti için tarihsel temelde dönüşümlünüz. Parti içinde ve dışında size karşı dayatmalar oldu. Bu son provokatör kendisini Lenin yorine koymuş. Öbürü, Kürtlerin en büyük diplomatı havasında idiler. İddiaları hala yöler. Düşmanın elindeki oyuncak benim belası biraz ayıldı. Eger bugün biraz sağ ve sağlamsanız, bu bizim çabalarımız sonucunda olmuştur. Bu tuzakların

eyimleri nitelik olarak da geliştirdi. Düşman eli savaşçıların kaldırdığı saldırıların bulunu. Ama günümüze gelinceye kadar eylemler durmadı. Son olarak, düşmanın en çok güvencileri alanlara bile güçlü eylemler dayattık. Bu anlamda Pervani ve Şivan eylemleri ötel savaşın kendisini güçlü gördüğü alanları sarsan eylemlerdi. Böylece düşmanın bu alanı kullanan Botan'ı aceta bir ke-mer gibi bağlamay ve Kuzey Güney'i birbiriinden koparmaya amaçlayan çabalarını boşça çıkarmış olduk.

Özel savaşın her türlü terörist dayatmalarına rağmen, devrimci eylemlerimiz mesafe aldı ve seçilme-re gidildi. Altelece seçilmeye gitmenin temel nedenleri açıklanmış-tık. Bizim kitle etkinliğimiz tahtlık ile defa siyasal anlamda ve legalitede de kendisini gösterme ve sonuç alma durumuna ulaşacaktır. Bu konuda HEP biraz öne çıkarılmak isteniyordu. Düzen bunu farketti. HEP başlangıcıyla hiç de iyi olmayan niyetlerle kuruluştuk. Düzen hemen bu partiyi el aldı. Onu SHP'yi zayıflattı. Her aracı olarak düşündü. Bunun için maddeyi planda bile yeni yasalar çıkararak HEP'i desteklemek istedi. Düzenin kollu uzunu ve kendisine güvenciyordu. Bunları kontrol altına aldığını düşünüyordu. Yoksa neden bu partiyi miyarlık yardım yapmış? Ardından biz biraz el atmaya çalıştık ve sonuçta etkili olmaya başladık. Bizim etkili olmaya başladığımız, düzen tarafından fark edilmedi, derhal seçilmeye gitmek için önlemler alındı ve yasa çıkarıldı. Seçimler 20 Ekim'e alınmasından net nedeni HEP'i tasfiye etmekti. Dolayısıyla bizim kitle temelimiz etkisizleştirilmek isteniyordu. Bu, düzen açısından çok önemli bir taktikti, askeri terör taktikleri kadar önemli siyasi bir taktikti. Bu taktiği bizzat Özal hazırladı. Biz de buna karşılık ortaya çıkan bu küçük olanlağı değerlendirmeye çalıştık.

Özal HEP'i tasfiye etme kararını alırken, SHP de bir yanlışlık yaptığını ve ayrılanlar tekrar saflarına alacağını söyledi. Bu tam bir taktikti. Özal bastırıyor, önünü kapıyordu. Zindandaki yavaş polis soruşturmasındaki düşman taktiği gibi. Burularda yarıya yeralan iki görevli vardır. Bir süreli işçiyeciyi dayatıyor, böylece tünelin ucunu açarak, "iyi polis" rolünü oynar. Burada da aynı taktik izlendi. Biz İnönü'nün bu taktiğe de el atık. HEP'ilerin SHP'ye dönmelerine karşı çıkmadık. MIT'in bile beklemeyi bir hızla taktiğe yönelmek. Tabii hepisi şaşırır. Akılın sonradan başına geldi, ama olan olmuştu. Parlametodaki son çığırıldığı da bu yüzden. Gerçekten de bu tam bir taktik savasıydı ve bu savışı biz kazandık.

Ben, "SHP'ye girin" dediğim halde, birçok eylet ters bir çalışma yapmıştı. Bazıları bu yönlendirmenin bizim tarafımızdan yapıldığını bildikleri halde, "Bu taktik gelişmeyi nasıl kullandılar?" diye düşünüyordular. Biraz dürüst olursak, insanlar kendi hatalarını görülebilmeli. Eğer gerilla birçok alanda rolünü tam oynasaydı, bu taktik daha fazla başarıya ulaşacaktı. Biz ta taktiği yanı sıra bizimkilerin malfeyletiyle hayata geçirdik. Sınırlı bir başarı sağlandı, ama özellikle TC parlametodunda bir katkıyla iyi açtı, onu lekeli hale getirdi. Zaten bir insan iktidarından sonra zor kurtulur. Parlametodakilerin bildiğini o şovenist duyguların bu temelde doğdu. Ancak yara almaktan kurtulamadılar. Politikadan biraz ayrılanlar bilirler, aktif kolay kolay kendilerini gelemeyeceklerdir. Parlametoda giren Kürt temsilcilerini dahi etkiler bile, ki bu olansızdır, olan olmuştur. Bunu sınırlarına oturtmak

Düzen kendi içinde durumunu kurtarma çabasıdır.

Egemen güçler şaşkırdı, kendilerine güvenleri son derece zayıflamıştır, yönetebilme güçleri sınırlıdır.

Türkiye'de hükümetlerin önümü aylaşa veya yarım yılla sınırlanmaktadır. Dolayısıyla devrimci sorumluluk bu durumu iyi değerlendiren bir öz taşımalıdır. Sol güçler hiç olmazsa bundan sonra bunu yapabilmelidir.

Bu güçler 1970'te kötü yenildiler, 1980'de de kötü bir yeniliğe uğradılar. Aynı güçler 1990'larda da kötü bir yeniliğe uğramamak için geçmişten ders çıkarmalı ve yaratıcı bir tarzda görevlerin üzerine giderek simdiden önlemlerini almalıdır. Bu üçüncü dönemde başarıya gidilebilir.

mizi istiyorlardı. Daha önce de bu tür mesajlar ve sinyaller veriyorlardı. Biz bundan bir kez sonuç çıkardık, o da şuydu. Özel savaş biraz daha sınırlasaydı. TC özellikle 1988'den itibaren provokasyon üstüne provokasyon geliştirdi. Biz tamamen boşça kırmayaya çalıştık. Ama biz de yaşamızın en büyük ve en yoğun çabasını ortaya koyduk. TC'nin hazırladığı tuzaklara düşmemek için amansız bir savaş verdik. Dakika dakikasına başarıya ulaşma çabamız gösterdik. 1988, '89 ve '90 yıllarını büyük bir taktik savaşımla kurtarmaya çalıştık. Bu yılların kazanımları temelinde 1991 yılına girildi; bugün büyük bir inat, sabır ve önderlik çabasıyla sağladık. 1991 yılı 12 Eylül faşizmi ve özellikle Özal için son bir yıldır. Onlar için bu yıl kurtarmak yaşımsal bir sorundu. Bunun farkında oldukları için, bildikleri bütün yöntemleri kullanarak üzerimize geldiler. Bu arız baskı değildi.

Son olarak Güney Kürdistan'ın işbirlikçiler devreye sokuldu. Güneyli işbirlikçilerin uluslararası bağlantıları vardır. Bunların sözde komünistinden dincisine kadar çeşitli bağlantıları bulunmaktadır. Bunlar belli devletlere bağlıdır. Bu işbirlikçiler de bu işbirliklerin taşıyıcı güçleridir. Yani Kürdistan'ın bağlayın emperyalizmi ve sömürgeçliği otomom güçleridir, denetim güçleridir. Halk üzerinde böylesi marifetlere sahip olan güçleri bize dayattılar. Kendilerini Ankara'ya çağırıldı. Bu na. Özal'ın yeni politikası denildi, Özal'ın 70 yılı statükoyu açtığını söyledi. Hayır, bu özel savaşın taktik bir hamlesiydi. Güneyli işbirlikçileri hedeflerini önünü kesmek, ABD'nin Ortadoğu'da ve Irak'a dayattığı "yeni düzen" bir arazi dağıtık değerlendirmek ve bu temel de kendilerini yararlanmak amacıyla Türkiye'ye çağırıldı. Bu bize ve halkımıza karşı yapmış haince bir çağrıydı. Birbirine olanak da sunucular. Bu çok büyük bir sahtekarlıktır. Ama birbirlerine muhtaç oldukları da kendisi veya bizim Türkiye'ye dayattığımız savaş bunu zorunlu kılıyordu.

1991 Mart'ında burada birkaç günlük bir gözaltı sürecini yaşadık. Türkiye'de Değişler Bakanı ağaya

çıkıladı. Özal da, "Düşünülebilir" di-yordu. Bunlar en üst düzeyde yapılan tartışmalardır. Burada sorun benim kişiliğim, Özal'ın veya başbakanın kendisi değildir, sorun sembolik de olsa bir siyasal çalışma düzeyi-nin kendisini açığa vurmalarıdır.

Güneyli işbirlikçi güçlere parti kurdurtulmuş ve böylece Kuzey Kürdistan'ın denetimi kendilerine veril-mek istendi. Biz bunlarla mücadele ettik. Kendilerine karşı taktik savaşım verdik. Güneyli işbirlikçilerin güçüyle kendilerini varolan veya halktan aldıkları bir güç değildi. Uluslararası apanlık kurumlarından aldıkları bir güç olduğu için tehlike-liydi. Bu büyük bir duyarlılık ve esneklik gerektirir. Biz onları bu durumdan kurtarmaya çalıştık.

Bize dayattıkları başka bir şey de, arı sorunu ve en önemlisi de cezaevlerine dayalı provokasyondur. Güneyli işbirlikçilerin provokasyonundan daha tehlikeli bir provokasyon içimide geliştirilmek istendi. Son provokatörün üzerimize nasıl geldiğini iyi görüldünüz. Size bunların bildirilerini ve mektuplarını okudum. Zindanda dayalı provokasyon sadece cezaevlerinde değil, dışarı da etkisi altına alacak biçimde şaşıldırılmak istenmiştir. Ben burada, zindandan gelen arkadaşlar, doğru savaşımın anlamını ve önemi kavratmak için aklı karıştırmış. Zindandan çıkan arkadaşlar dürtüleriyle, ama inançları ve amaçlarıyla 180 derece ters düşen bir politik ve pratik yaşamları bu son konusudur. Amaçları ve inançlarında PKK vardır, ama pratik yaşamları bunun tam zıddıdır. Aslında bu muazzam bir çelişkidir. Eger bu çelişki karşısında dikkatli ve duyarlı davranmazsak, kendi başımıza direniş yerle bir etmeye yetecekler. Bu arkadaşların hepsi inançlı ve karardır, tufaklı da zaten buradadır. Baş direnişçiliği, her türlü direnişçilik tepeden tırnağına bilimsel durumlara yasıyor. Hepsini öfkeliydi. Birbirleri karşı karşıya dayatma peşindeydi. Dikkatli ve duyarlı bir yönlendirme olmasa, hepsi birbirine diken gibi batacaktı. İnanc ve amaç kadar pratik yaşam da düzenlenemezse, en büyük ihanetler ve parçalanmalar yaşanabilir.

Henüz bahar hamleimiz başlamadan, Mart ayı başlarında gerilayı

zoundardılar. Bunları kendileri mi ihraç ederler, yoksa bu temsilci istifa mı eder, bu hiç sorun değildir. Bunlar birer taktikler. İstedikimiz sonuç yaratıldı. Şimdi bunun büyük tartışması vardır. Oğul İsmail'in SHP'si, CHP ve baba İsmail'in gelineği kullandı. O da Kürtleri böyle idare ettirmeye çalışıyordu. Sonuçta onları kullandı bir ölü. Halk adına mümkün bir sonuç ortaya çıkardı.

Görülüyor ki çok yoğun taktik savaşları yaşıyoruz. Düzenin taktikleri örgütlü, planlı ve şiddetlidir. Taktiklerini hedefinde yine biz varız. Düzen bizimle savaşmak için bunları yapıyor. Bunun bunlar demokrasinin

bir dayatacağı. Yan ürün olarak ortaya çıkan bu reformları Türkiye halkının devrimi için kullansa dağı.

Biz daha ince bir biçimde Kürtistan'da dayatılan bu yeni Kürt reformlarına karşı devrimci güçlendirmenizi programıyla karşılayacağız. Politikamız doğru yürütürken daha fazla ve daha hızlı sonuç gideceğiz. Devrimin kazanma şansı 12 Eylül darbesi sonrasında göre daha hızlı ve daha güçlü olacaktır. 1970'ler ve 1980'lerden sonra devrimciler için bir başaşağı gidiş vardı. Ama biz 1970'li yıllarda bile bu başaşağı gidişi biraz olsun yukarıya tırmırdır bir hareket. Şimdi 1970'lerin ortalarından itibaren devrimi

Benim büyük tecrübem vardır. TC'ye ve onun egemenlik sistemine karşı mayınla hareketini nasıl yaptığımızı iyi biliyorum. Her insanın bir direniş odağı haline getirmek benim sanatımdır. Ama en az benimki kadar büyük bir ortalıkla bu mayınla hareketi içinde geliştirilmek istendi. Biz tecrübeli olduğumuz için bunu farkettik. Maalesef içinde ve dışardaki arkadaşlardan tek bir kişi bile bunu farketmedi. İyi niyetlisiniz. Ama yiğit direnişçiler bu yakışır mı? İyi niyetinizi ve direnişçiliğinizi bir yana bırakın. Nasıl kurulmuşsunuz, hangi demir parçasısınız? Buna cevap arayın.

Türkiye'de oturma ve Kürtistan'da reformların uygulanması için yapılamamaktadır. Düzen yoğunlaşarak başkılar nedeniyle ortaya çıkabilecek tepkileri alt etmek ve Kürtistan'da topekten bir ayaklanmayı önlemek için çok sahte, sinisi ve ince bir reform denemesi yapmak ve bununla PKK'yı anormal bir biçimde amansızca bastırmak istemektedir. Bu hafta bu politikayı şekillendireceklerdir. Durum ana yönleriyle böyledir. Reformları yasalaştırcağıklar, bir de PKK'ye karşı tırpı uygulamayacaklardır.

Bu amansız terörle ne yapabilir? Bulduğumuz bu alana hedefleyebilirler; savaş uçaklarını kullanabilirler. İşbirlikçilerin gücünü kullanmayla aşırı bir biçimde dayatılabılır. İşbirlikçilerin belli kapasiteleri vardır, kendilerini aşırı zorlayamazlar. Bunların bile karşı başarı şansları azdır. Bizimkiler için hatalar yapılmazsa ve özellikle Güney'e yönelik taktiklerimizin oturtulursa, TC'nin yönlendirimi boşa çıkarılır. Bunun için tedbirli ve kararlıdır. Zaten projesinin yerli bir ediliği için, zindandakiler de tam bir devrimcileşme içine girer. Yani, zindanlara dayalı reformistleştirme ve liberalleştirme çabası da boşa çıktı. Bu nedenle Eskişehir tipi son hücre uygulamasını ve işkenceleri tırmırdır. Zindan devrimci rolünü daha iyi oturttuğu için bu başkılar yoğunlaşacaktır. Bu da gelişmeye gösterebilir. Gelen son haberlere göre dağlarımız savaş uçaklarıyla bombalanıyor. Ama bu uçaklar özerk timler ve köy korucuları kadar bile başarılı olamaz. Korucular çözüldü. Özel savanıyla özerkliği olmadığı da ortaya çıktı. Savaş uçaklarının amacı de sınırlı olacaktır. Reform denemeleri belli işbirlikçileri biraz iyi olabilir. Ama bu bunları da çok kullanacağı. Kürt Enstitüsü'nün en iyisini bil kuracağı. Mızık ve folklor yapıp makta hepsinden daha fazla iddialıdır. Parti konusunda da iddialıdır. Demek istiyoruz ki kendi tecrübelerimizde bu reformların en iyi biçimde devrimci hareket etmelerini sağlayacağız. Ancak bu alana yönelik çalışmamızla devrimle bağlanarak olaraktan yürütmezsek, bu sahte reform denemesi devrimin aleyhine olabilir. Ama başında da söylediğim gibi, Türkiye'de devrimi

tırmırdır yine biz olduk. En azından başaşağı gidişi engelledik. 1990'lar'dan çekilerek çok hızlı bir devrimci tırmanış söz konusu olacaktır. Hem Türkiye'de ve hem de önder güç olarak Kürtistan'da bu böyle olacaktır.

Kürtistan tarihinde ve hatta bölgesel çapta devrimci bir tırmanışa yol alıyoruz. Bu bir gerçekçidir. Son gelişmeler de bunu göstermektedir. Bugün Ortadoğu'da ABD emperyalizminin "yeni düzen"inin tutulmasında ciddi gelişmeler vardır. Bu konuda Madrid Konferansı çok önemli bir başlangıçtır. Bu, Araplar arasında büyük çekişkilere yol açıyor. Ürdün'de hükümet bu yüzden istifa etti. Zaten İran, Hizbullah'ı devreye sokarak karşılık veriyor. Suriye hedeftili, Libya'da da hıyaza getirmiş istiyorlar. Sonuç olarak şu ortaya çıkıyor: Kendisini en iyi devrimci hazırlayan örgüt olarak ortaya çıkan, PKK olarak, PKK, eskiden teorik olarak ifade ettiğimiz Kürtistan'da iddiali bir devrimci rol üstlenme durumunu önümüzdeki dönemde pratikte daha iyi yerine getirebilir. Kaddafi'nin yazi yazine bir mektup vardı. Amacı ne olursa olsun, bu iyi bir mektuptur. Libya'nın emperyalistleri tarafından süstlendirildiği açıktır. TC'nin en azından İsrail kadar tehlikeli olduğunu Kaddafi iyi bilmektedir. Kaddafi, Ortadoğu bölgesinin en tehlikeli iki gücü olarak İsrail ve Türkiye'nin rol üstlendiklerini bilincindedir ve sıranın kendisine geldiğini iyi fark etmiştir. Bu esnada bize değerli bir mektup gönderdi. Libya bizi temel direniş güçlerinden biri olarak değerlendirmektedir. Zaten Türkiye devrimci güçleri için de, Güney Kürtistan halkı için de bu durum tamamen olumsuzdur. Kısacası bölge capında devrimci bir etkiyi temsil etmeye devam etmektedir. Bu rolü daha iyi oynamak istiyoruz. Bölge tehlikelilerle dolu, ama bu bir devrimci rol üstlenmeye değerdir.

Bir de işbirlikçilerin bize gönderdikleri bir mektup vardı. Bu mektup şu iz de okudunuz. Bize açığa şanlı soryöler: Sizin üzerinde bir karşı işareti konulmuş, ikincisi de hemen çizmek üzeredir! Bu bir tehdittir. Bize göre, bu karşı işareti çoktan konulmuştu. Bu bir blöf de olabilir. Batı hiç bir zaman bizi

anlamak ve kavramak istemiyor. Tersine, var gücüyle Türk imha politikasını destekliyor. Bu açıdan karşı işaretileri fazla bir anlam ifade etmez. Yine de bu, dikkat etkililerini gösteriyor. Daha çok da bize, "Bu Türk reformculuğuna iyi yaklaşın" demeye getiriyorlar.

Çok önemli bir taktik aşamanın içinde olduğumuz görüyoruz. Bu devre sonucundadır. Biz partinin güçlerini hızla ve yeniden mevzilerinde mi istiyoruz. Düzen, özellikle teröre yönelik olarak yeni kararlar geliştirebilir. Bunları unutmayalım ve soluk soluğa duralım. Hiç olmazsa bundan sonrası devrimci bir tarzda kurtarmaya çalışalım. Düsmannın Genelkurmayı bile, "mülhiz çokciler" darbelersen söz ediyor. Bu darbelere neler olabilir? Olsa olsa bizim için bu alana hedefleyebilir. Daha çok bizim konumuzun açısından düşünebiliriz. Asgari de olsa diğer alanlar için geliştirdiklerimizden bakırsanız, fazla çokciler darbe söz konusu olamaz. Ama bu yine de ciddi bir iddiadır. Üzerinde durmak ve kesin önlemler almak gerekir. Bu anlayışa önümüzdeki günleri yoğunca değerlendireceğiz. Hızla önlemlerimizi alıyoruz. Yine gelişmeler karşılayacak bir biçimde ülkedeki yasaları hızla geliştiriyoruz. Hem komuta ve hem de siyasal görev alanında eski hastalıkları ısrarla yaşıyanları bir gün bile görev içinde tutmayacağız. Hala disiplinle oynayanlara, ikide bir hastalık numaraları ve bozgunculukla bizi uğraştıranlara kesinlikle fırsat veremeyeceğiz. Böylelerini dinlemeyeceğiz. Bunlara eleştiri ve özleştiri hakkını tanımayacağız. Özellikle eski kalınlırları, eski tutum ve davranışlarını partiyi tutan ve taktiksel fazla yaklaşılmayan etkililerini bertaraf edeceğiz.

Hızla yenile yol açmaya, daha çok da ulusal ordulaşmaya ve ulusal ayaklanmaya doğru gitmek istiyoruz. Bunlar geçmişin de şairlerdir, MIT çok AKILLI, her ikisini de işlemler; PKK'nın ulusal ordulaşma olgusunu ve ulusal ayaklanmaları belirlemektedir. Belki de bunu genel gelişmelerden çıkarmaktadır. Yalnız Kenan Evren bunun böyle olay olduğunu belirtmektedir. Hiç kuşkusuz bu bizim çalışmamıza bağlıdır. İyi ayaklanmalar ve iyi ayaklanma komiteleri olsa, ulusal ayaklanmamız Türkiye'ye ve Güney Kürtistan'a da etkisizine alacak biçimde gelişecektir. Ulusal ayaklanma için birçok hazırlik yapılması, ilk adımlar atılması, ilk denemeler yapılmıştır. Ortam çok uygun hale gelmiştir. Yeni hükümetin yönetebileceği yeteneği bunu durdurmayla yetmeyeceği gibi, devrimci ayaklanma taktiği onu çok hızlı bir biçimde ypratacağı için büyük bir hızla kazanabilir. Bideki ulusal ayaklanma taktiği, içinde geliştiğimiz süreçte birçok gelişmeler yaratabilir. Eyaletlerin silahlı güçleri ayaklanmaları hazırlayacak kadar yetkinleşmiştir.

Ulusal ayaklanma için genilla şarttır, özellikle halkın uyanışı ve birleşmesi için genilla şarttır. Birkaç denemeye bu da yapıldı. Şimdi Demirel'in tüyleri diken diken oluyor. Bunların hepsi gerçekçiler. Geriye teknik örgütlenme sorunu kalıyor. Zaten örgütlenme çabaları da yoğunlaşıyor. Teknik araç ve gereçler yerleştirilmiş. Önümüzdeki dönemde ayaklanma komitelerini daha iyi yoğunlaştıracağız. Şehir ve köy grupları krsal alan ayaklanmaları için daha iyi hazırlanacaktır. Bütün bunlar genillanın yetiniminde ve denetiminde yürütülecektir. Yurt dışı da bu konuda rolünü iyi oynuyor. Dışardan ve içtenlikle kumanda böyle basit bir kumanda değildir. Mustafa Kemal ulusal kurtuluş savaşını telgrafıyla yürütmüştür. Telgraf çok geri

bir tekniktir. Bugün telefon ve telsiz vardır. Bunlar bir ayaklanma için mümkün araçlardır. Düzen bunları en kısa kışelere kadar ulaştırıyor, ama şimdi bunları kullanan devrim olacaktır. Zaten biz başından beri bütün karşı-devrimci yöntemleri devrimci yöntemleri haline getirdik.

Ayaklanma mahallinde düzeni kent düzeyine ulaştır. Sınırlı da olsa bu böyledir. Ayaklanma 1990'da biraz mahalliydi, 1991'de ulusal düzeyine yükseldi ve güneyden kuzeye kadar uzandı. Amed serhildanı bunlar en son provasıydı. Nerede bakılırsa bakılırsın, 1992'de ilke capında bir ulusal ayaklanma düzenlenebilir. Bunda tamamen gerçekçiyiz. Gerçekçi olduğumuz kadar da gününge gün bunun hazırlik içindeyiz. Geniş bir tamamlamak tamamen örgütçülerin ve militanların kendi görevlerini başarıyla yerine getirmelerine bağlıdır. Ayaklanmak nasıldır? Militanlık arı ayaklanma ve ayaklanma komiteleri sorunları konularında yoğunlaşması gerekir. Şehir ayaklanmaları, gösterileri ve eylemleri, şehirden silahlı genilla gücünün çalıştırılması, bunun için legal ve illegal aygıtlar oluşturulması bütünüyle önümüzdeki dönem yakıcı görevleridir. Çok yakıcı bir biçimde bu görevlerin üzerine gitmek gerekecektir. Ayaklanma ile oynamaz. Ayaklanma çok ateşli bir kavga biçimidir; çok büyük bir sorumlulukla, çok ustaca ve duyarlı bir guz çalışmaya, ama aynı zamanda legal olanakların bile yetkince kullanımına hazırlanan bir eylem biçimidir. Bu yönü görevlerimize amansızca sarılacağız.

Ama en önemlisi, genilla ordulaşmasıdır. Genilla birimleri artık bir ulusal ordulaşma düzeyine ulaşabilir, ulusal ordulaşma biçiminde bir büyümeye kavuşabilir. Ulusal ordulaşma, insan ve coğrafya itibarıyla ülkenin ezici bölümünün etki altına alınmasıdır. Hem alan ve hem de halk kitleleri itibarıyla daha şimdiden ülkemizin yandan fazlasını ordulaşmanın etkisi altına almış buluyoruz. Genillanın otoritesi geliyor, bunun sonucunda salfara akın akın bir kayış vardır. Ordulaşma artık halkın benimsediği tarihsel bir olgudur. Halk rahatlıkla evlatlarını genillaya gönderme fedakarlığını gösterebilmektedir. Bize düzensiz görev, daha iyi nizamnamelerle bunu sağlamak ve geliştirmek. Bu aşamada bazı yeni kararlar ve nizamnameler geliştirilebilir. Halk ordusuna her aileden bir genç alınabilir. Halk bunu artık gönüllü yapmalıdır. Her aile ulusal ve vatani bir görev olarak bir gencini orduya sunabilmelidir. Bunu bizzat teşvik etmek ve yardımcı olmalıdır. Askerlik yasası artık belli bir gönüllülükle ve mesruluk temelinde somutlaşmalıdır. Genillaya katılan gençler için, "Aileden kaçtırlar" denilememelidir. Aileler, "Bu bir vatan görevidir, bu nedenle evladımı verdim" diyebilmelidir. Bunu mesrulaştırılmalıdır.

Ordulaşmak demek eğitim demektir. Kürt insanı gibi en eğitimiz insandan ordulaşma büyük bir çaba ve muazzam eğitim ister. Hem de savasçılar eğitim ister. Savasçı içinde mutlaka eğitim verilmesi gerekir. Bu da kadro görevidir. Kadroların bir yandan savasçıları, öbür yandan eğitim için iyi yönü görevlere muazzam bir biçimde salınmaları mümkündür. Komuta sorunu şu anda ulusal ordulaşmanın canlaıcı sorunudur. Komutanlaşmaya gelsem, ordulaşmaya gelsem demektir. Ordulaşmaya gelsem demektir de halkın bir tarihsel karar seçeneğine ihanet etmek demektir. Bu da en ağır suçtur. Çok yoğun komutan adaylarıdır. Hatta parti daha silahlı mücadeleyle katılanları büyük bir bölümü komutan adaylarıdır. Zaten takım komutan-

Genilla birimleri artık bir ulusal ordulaşma düzeyine ulaşabilir, ulusal ordulaşma biçiminde bir büyümeye kavuşabilir. Ulusal ordulaşma, insan ve coğrafya itibarıyla ülkenin ezici bölümünün etki altına alınmasıdır. Hem alan ve hem de halk kitleleri itibarıyla daha şimdiden ülkemizin yandan fazlasını ordulaşmanın etkisi altına almış buluyoruz. Genillanın otoritesi geliyor, bunun sonucunda salfara akın akın bir kayış vardır. Ordulaşma artık halkın benimsediği tarihsel bir olgudur. Halk rahatlıkla evlatlarını genillaya gönderme fedakarlığını gösterebilmektedir. Bize düzensiz görev, daha iyi nizamnamelerle bunu sağlamak ve geliştirmek. Bu aşamada bazı yeni kararlar ve nizamnameler geliştirilebilir. Halk ordusuna her aileden bir genç alınabilir. Halk bunu artık gönüllü yapmalıdır. Her aile ulusal ve vatani bir görev olarak bir gencini orduya sunabilmelidir. Bunu bizzat teşvik etmek ve yardımcı olmalıdır. Askerlik yasası artık belli bir gönüllülükle ve mesruluk temelinde somutlaşmalıdır. Genillaya katılan gençler için, "Aileden kaçtırlar" denilememelidir. Aileler, "Bu bir vatan görevidir, bu nedenle evladımı verdim" diyebilmelidir. Bunu mesrulaştırılmalıdır.

İlginden aşığı alınmamaktadır. O zaman ciddi olarak düşünelim ve hiç olmazsa bundan sonra bu görevin hakkını verelim.

Burada eğitim gündüzün ve de neyin edindiniz. Yanındaki iki arkadaş da doğru düstür idare edememek ve kendilerini her gün çekimsemek çok çirkin bir biçimde komutanlıkla oynamak demektir. "Biz Kürdüz, böyle gelmişiz böyle gideriz" demeyin. Gelerken köylülerimiz, eğitim yönlenirelim. Köylü gençlerin hepsi savasçılar eğitimci. Kaldı ki bunları çok aydın, anlayışlı ve savasçı insanlardır. Şişe eğitime ilgili biraz tecrübe vardır. Ama bunlar kendinize saklayın yem nam salmak için kullanıyın diye vermedik. Verdiğimiz eğitim ve bilgiler çok gereklidir. Bazıları katil gibi konuşuyorlar. Eğitim ve komuta görevlerine o denli ters yaklaşıldı ki, parti, tarih ve halk bunu affedebilir mi, biliyoruz. Yaptıklarınız doğru değildir. Komutayla oynamaz. Bazılarının hoşuna gidiyor, bakıyorum da herkes komutanlık istiyor. Hem de adam yeni katıldığı ve savasçı savasçısavacağı belli olmadığı halde böylesi istemlerle bulunuyor. Keçi mi güdecek, insanları mı yönetecek, orasını kestiremiyor. Taş gibi adam: "Bir genilla birimine komutanlık yapmıyordum" diyor. Oysa bir genilla birimine çok özen gösterilmelidir. Erişme bu kadar gereken yapılmazsa, çok tehlikeli sonuçlar doğar. TC ordusunda arkadaşların istediği kadar komutanlığı tegmene denir düşer. Bir teğmen takım komutanlığı görevine gelebilir. İkin tam yirmi yıl bir eğitimden geçer. Ayrıca bunun bir de staj devresi vardır. Bizimki dağda çobanlık yapmıştır; yönetme ve yönetime sanatının ne olduğunu doğru düstür bilmemektedir. Bu sözüklerini ifade ettikleri anlamın bile bilincinde değildir. Buna rağmen aradan bir hafta bile geçmeden takım komutanlığı istemektedir. Biraz anlayış ve sorumluluk sahibi olalım.

Ben parti için yirmi yıl çalıştım. Dost bir gazeteci bu duruma, "Yirmi yıllık engelli maraton koşusu" diyor. Halkımızın evlatlarını buraya

çektik ve silaha ulaştırdık. Mevzileri ve dağını yolunu açtı. Bunlar çok büyük ve yoğun çabaları oldu. Bu yıllara böyle yaklaşacaksınız ve değeri bileceksiniz. Burada ölümüne eğitimi yaptı. Burada savaşma yükümlülüğü yaratılmakla tunc, kararlara üstüne kararlık geliştirmeye kadar her gün yoğun bir çabıyla halkın ölmü fermanını yırtmak istiyordu. Bazıları ise gözünü komutanlığa diyor. "Ben şu bölgeyi iyi tanırım, şu marifetim var" diyerek, hızla gaspeme yoluna giriyor. Bunun ne denli tehlikeli bir hastalık olduğunu geçmişte yapılan eleştirilerden biliyorsunuz. Bu, iyi bir komutan çalışması mıdır? Hayır. Bu olanaklar böyle değerlendirilmeli için mi sunuldu? Oysa biz halkın ölüm fermanını ve kefenini yırtmak için herseyimizi ortaya koyduk. Ben burada soluk bile alamıyorum. Bizimki biriki üzerinde keyif çatıyor. Birliğini ayrı çalıştırmamakla tutun da, vakitini yeme içme işleriyle harcama kadar her türlü olumsuzluğu sevgililer. Bu çalışmalar bunun için yapıldı. Sizler bunun için hazırlanmadınız.

Bundan böyle sorulmanın bu eski tutumların kabul etmeyeceğini. Ben sorulduğuma müdrik bir insanın, ne yaptığını bilirim. Şimdiye kadar size her türlü olağan ve destdiye sunduk. Öyle ulaşamaz ve yetişemez durumda da değiliz. Yaptığımız işlere egenimizi. Size değer veriyoruz. Ama alttan altı eski tutumlarını sürdürünüz öfkem daha da artar. Bir defa benim öfkem vardır ve bunu iyi anlayacaksınız. Bu noktaya kadar geldikten sonra olumsuz veya sağ kalmazın o kadar önemli değildir. Ben çocuk değildim. Sizin bazı özenleriniz tatmin etmek için de devrimi yürüttük. Despotluk yapmak için yetkileri kullanmaz ve bazılarının ağalık güdülerinin tatmin edilmesine çalışabilir miyim? Buna imkan var mı?

Bundan sonra, "Bilmeden, eskilerin etkisi" türünden sözleri hem saçfa bulacağım, hem de bu sözler ingreçtir diyeceğim. Komutan değeri geçmiyor. Sizlere İslam tarihini, Boşeviklerin tarihini, herhangi bir devrimi veya gözünlünüz öndükleri Türk ordusunun geleneklerini mi hatırlatayım? Yaptığınız nerede gördünüz? Biraz kendinize gelin. Silahı omzuna al ve askeri elbiseler giyen siz değil misiniz? Yine her gün öğre istediğiniz söyleyenler siz değil misiniz? O zaman bunun ne anlamla geldiğini kestiremsiniz. Yeter arki, "toplumsal ve kültürel yapımız böyle" edebiyatla kendimizi kandırma. Ağzınızda dedi ki dürüst iki sözcük çıkaramazsanız, yoldaşca saygı temennisini geliştiremsiniz. En azından sigaranıza gösterdiğiniz ilgiyi yüce görevlere gösteremesiniz, size kimsiniz diye sormayacak mıyım? Ben suratınıza tokatı yaptırmadım. Ama yarın toktan daha sert şeyler suratınızda patlatmaz mı?

Ordu, disiplin demektir. Öze beirlendikten sonra, her şeyi disiplin beirler. Siz de belirli kararlardan verdikten sonra ancak disiplinle her şeyi kurabilir, koryabilir ve geliştirebilirsiniz. Disiplini tartışmazız uygulamayacaksınız. İster erister komutan olun, ordulaşmaya var olduğunuz ve ordulaşmaya adam attığınız söyleyen hiç kimse bahane ileri sürmez. Komutaya, ordulaşmaya, örgütlenmeye ve eyleme gelememek suçtur. Suçun ne demek olduğunu anlayacaksınız. Ordulaşmak için siz karar veriniz. Ben mi size zorla askeri elbise giydirdim? Ben mi elinize zorla silah verdim? Hayır. O zaman ordulaşmanın yasalarını uyalım. Genel de militanlık yasalarına, özdele askeri ordulaşmaya doğru karışık verelim. Türk ordusuna gidecek ve

dört dörtlük mehtemlik olacaksınız, benim yamalı ise sallapate ve ne olduğun belli olmayan pozisyonu görünüş gideceksiniz. Bu bize hareket değeri midir? Orası ordu da burası pazar iyi midir? Halk ordusu, ulusal ordularda alandır. Bir misafirliğe ve davete gidirken giyinip kuşanınız, ama halk ordusu içinde bir bozguncu ve zavalı gibi davranmamak, yakışık alır mı? Yaşadığınız pratiğe bakalım. Ben bunların hem yakışmayan ve hem de suç oluşturan durumlar olduğunu vurguluyorum.

Ulusal ordulaşma karanıydr. Ama bunun yasaları, kişiliği, üstlüğü ve görkemiyle vardır. Elimize edeceğimiz kadar insan, silah ve araç gereç mevcuttur. Buna rağmen takım komutanlığını yiyecek ve içecek ihtiyaçlarını karşılamak için kullanırsanız, görevlerden uzaklaşır ve kendinizi takimin eğitime vermezsiniz, bunun cezası son derece ağır olacaktır. Bundan sonra idam cezası yalnızca kaçarlara ve bilinci olmayan gidip düşmana signanlara yakalandıklarında uygulanacak bir ceza olmayacaktır. Bu ceza, birimi veya takımı boş işlerle uğraştıran ve eğitilmeyen komutanlara da uygulanacak bir ceza hake gelebilir. Komutansın, birimini ateş gibi yapaçaksın. Komutan en iyi örgütleyici, eylem planlarını en iyi yapan, biriminde en büyük coşkuğu ve ruhu veren adamdır. Takimini en iyi eğiten, saldırdığı geçmesini ve sonuç almasını bilen adamdır. Özcesi komutan, ordulaşmaya sağlar. Bölge askeri yöneticisi olmak, beş-on birinin sorumluluğunu üstlenmek demektir, tabur ve alay komutanlığı düzeyinde rol oynamak demektir. Bölge askeri yöneticisi sadece takimin işlevlerini yürütmekle kalmaz, takimin işlevleri ile diğerleri arasında, düşmanla savaşımını ve dağılıp ilksini örgütler, ilişkilerini tamamlama hükmeder.

Bazı bölge komutanlarını gördük. Adanın altı ay boyunca ne bir eğitimi, ne irtibatı, ne de yönlendirmesi vardır. Toplantı yapıyor, talimat sunuyor, eylem planlıyor. Yani adeta ayakta uyanan bir örgüt yetisi gibi davranıyor. Moralini, bozarak işi söyleyiyor, görev üstlenmeyin de demiyor. Ama insaf edin. Görevlere bu kadar oynamaz ki! Halk için kullanılması, güç ve otorite sahibi olmak iyidir. Ama çoğunluk ordulaşmaya böyle olumsuz yaklaşıyor. Belki iyi niyetlisiniz, ama sorun bu değildir. Siz daha fazla sıkıktırmanın için beş-on iyi boyunca sabrettim. Bundan sonra sabretmek neye yarar? Düşman gelip sizi vuracaktır. Yerinizi tespit edecek, her türlü teknik donanım saldıracak ve küle edecektir. Komuta anlayışınız kaç gün dayanabilir? Bundan sonra kurtarabilir misiniz? Gençsiniz, isterseniz yapabilirsiniz. Yedigimiz görevler olaytındın kalkımayaçak görevler değildir. Ama görevlere doğru yaklaşım önemlidir. Görevlere doğru yaklaşım ruhlu, onan sorumluluk duygusu, düşünce ve çalışma gücüyle bazı geri ve olumsuz tutumlar giderilebilir.

Çocuklar ki kendinizi tatmin etmek, yetki ve otorite kazanmak için görevlere yaklaşmıyor. Ben bile kendimi affediyordum. Bu kadar çalışmaya rağmen, bu işe ne ölçüde layık olduğuma yeteneme em değdim. Aslında benim olanaklarım azdır. Birim komutanları kadar fazla şabıyebilir ve hareket alanı daha sınırlı olmasaydı, mülhış şeyler yapardım. Ben çalışmadım bakayım. Bu kadar görkemi görevlere karışık vermemizin mümkün olabilir mi? Ancak bazıları işi nereye götürdiklerini farkında değildir. En değme ağaları bile içine giremeyeceği alcaıkları yapanları da görüldü. Bulardan bazıları yargılayp cezalandırıldı.

Bunları ne denli insan olduklarını biliyoruz. Ölme bile bunlar için fazla bir değer ifade etmiyor. Öldükleri bile bunlar için fazladır. Kendine karşı edepi olmayanlar, kendine karşı sağlam olmayanlar, bu halka nasıl ulaşabilir?

Ordulaşma söz konusu olunca, ateş sanatını iyi yönlendirmeyen, dakikası dakikasına insan yakarsın, halkını yakarsın, suçuzu yakarsın, hedefleri bile iyi seçemeyen, ikinci dereceden insanları yakarsın. Bizim için suçlu birinci, ikinci ve üçüncü derecededir; eylemler birinci, ikinci ve üçüncü derece biçiminde sıralamaya tabi tutulur. Daha önce de belirttiğim gibi, bir militan yaratmak yirmi düşmanı öldürmekten daha değerlidir. Oysa birçok kişinin birimi bir enkaz birimi halinde getirilmiştir. Eğer genel parti yetkisi olmasa, genel savaş ve gelişme durumumuz olmasa, bu birim dağılacaktır. Hem de yirmidört saat içinde dağılıp gidecektir. Buna rağmen birim komutanı, "Benimim" demektir. Bu, büyük bir gaflettir. Böylesi ordulaşma ve komutanlaşma suç durumunu ifade eder ve en üst düzeyde yargılanmaya gerektirir.

Benim kötü bir analıma durum vardır. Önderik olayının doğru değerlendirilmesini durumu benim müthiş rahatsız ediyor. Beni yanlış değerlendirmekten ötürü ortada çok kötü hesaplar vardır. Ben karasevda, hem de en kara ihanet biçiminde! Bunları aşmak istiyorum ve bu çok gerektirir. Benim durumum şu anda önemli bir sorun haline gelmiştir. Arki sadece Kürdistan için değil, birçok alan için bu böyledir. Doğru çözümlemeye yapamazsınız, büyük zarar vermeye olacağınız. Benim de bütün günüm çözümleme ve onu düzeltemeye çalışıyorum. Kendi kişiliğimde bin yıllık ilişkileri ve zedsizlikleri çözmeye çalışıyorum. İsterdim ki kudretli merkez ve militan oluştun. Bunun için az mi destek sunuldu? Yaptıyorkur. Yine kendime yükleniyor, kendimi çözmeye çalışıyorum. Kendimi çözmek sonucu en başarılı biçimde halka ulaştırma çalışıyorum. Bunun ne denli yakıcı bir görev olduğunu söylemeye gerek var mı? Ben kendimi sorunu haline getirmek istemiyorum. Halkımız açısından tarihin en çözücü gücü oldu; ama yine kendimi affediyordum. Kendimi yetersizlik sinirinde tutmam, sizin gibi yaşamı taşıyarak hareketi içine almam yarar getirecek. Şimdi ölüye can veriyoruz. İki falı etmesin bilmeyen kişiyi teorisayn yapıyoruz. Yolda yü-

Halkımızın ülkesi, onuru, namusu, her şeyi düşmanın işgali altındadır. O da yavaş, hem de ölümüne yavaş. Ama kimin için? Her devrimcinin "yaşamı" demesi, başarıyı görevlere bağlaması demektir. Devrimci bunun dışında anlayamaz.

Hepimiz dürist insanlarız. PKK'lılar öldükçe dürist, fedakar ve cesur insanlardır. Bütün bunların anlamı ifade edebilmeliyiz. Bu, söylediklerimizin somutluk kazanması gerekir. Dürüstlüğünüzü iyi kullanın. Yaşamınızı ortaya koymuşsunuz. Peki, ordulaşmaya ve komutaya neden doğru yaklaşmıyorsunuz? Gittiniz, yerle baktınız, iki adam attınız, iki düzenlemeyi yapmayı nereden yapmıyorsunuz? Koryucuyu ve geliştrici komutanı bu değili midir? Tanımladık hem de çok ordulaşma tutuyor: Hem de savaşan ve başarıları bir ordudır. Geçmişte nasıl "mehtemlik" olduğunu anlayıyayın. Birlikte, Bilirsiniz, köylüler gülerler anlatılır. Bu, şerefisizliktir. Siz de oradan geliyorsunuz, onun için hatırlatıyoruz. Ordulaşma çok şerefli bir olaydır. Bu anlamda ordu çalışmaları kutsalıdır. Muazzam bir disiplin ve tedbir geliştirmeyi esas alır. Her kurşunu ve bir parça ekmeği korumayı ister. Her savasçısı değerli bir varlık gözüyle yaklaşmayı ister.

Pratik içinde olanlara soruyorum: Siz böyle misiniz? Düşünelim: Tanışel görevlere böyle mi yaklaşılır? Siz diken gibi batıyorsunuz. Çalışmalarda barut gibi sözler ve tavrılar eksik değildir. Onlara insanı bu yüzden kaçtırdınız mı? Ordulaşma bunları kabul etmez. Kürt halkı adeta ordusunun oluşup oluşamayacağı sorusu, soruyu sorularının bu temelde ele alıp çözümlemeye bağlıdır. Ben yine çalışmalarımı ve eleştirilerime devam ederim, ama çok açık ki bu her şey anlamına gelmez. Güç verelim diyor ve veriyor. Fazlası var eksikliği yoktur. Arki militanlar ve kadroların da kendi görevlerine sahip olmaları gerekir.

"Disipline gelmek, eğitimedim" türünden sözcükleri komutanın sözlüğüne koymak. Komutan sadece ve sadece, "Ele alıp değerlendirmek, gerekeni ilaıyla yere getirmek, sonuç başanılır" demelidir. Komutan bunun dışında bir şey söyleydiğinde, yapıpalcı işi iş kendisinin gövreden alınmalıdır. Bazı komutanlara bakıyoruz. Takımında yirmi kişi varsa, yirmisi de komutanı eleştiriyor. Komutan kendisini de eleştiriyor ve kendi üstlünü dayatıyor. Komutan öldüğünde halde adam kaçırıyor, birliği avareler gibi dola-

nyorsunuz. Bu, söze ihanettir. İhanetinin cezası da ağırdır. Gidenlerin çoğu da böyle yaptı. Hani söz vermişsin, hani komutanmış? Yapmayın. Görkemi dağılırdınız her şeyini ortaya koyan savasçılardan ortamdaşınız. Çeşitli kahramanlığının sergilediği savaş ortamında cerasizde kapılmak ve birliği çözümsüz bırakmak doğru mudur? Düşmanın koryuğa geçmesi alandır. Bunlar bizim ilkimizi, bizim topraklarımızdır. Her şeyden önce bu ortama saygılı olmasını bileceksiniz. Bu özü göstermeniz bu işi yürüt, göstermeniz bundan sonra idare edemeyiz. Ben de sorumlu olarak yaşadığım sürece yakanız sert bir biçimde tutacağım. Şaşırmanın, "Her türlü tanıştığımız ve yanalımız bizi idare etmiyor muydun? Şimdi sana ne oldu?" deydip de yanalız içine girmeyin. Aslında ben neyişme değildim. O dönemde neyşim şimdi de öyleyim. Kimse beni yanlış değerlendirmeye tenesüz etmesin. Sorun başlanğıca da size bir adım attırmak. Şimdi de size yeni bir adım attırmak istiyorum. Hem de bunu amansız bir çabıyla yapıyoruz. Bu durum böyle anlaşılmalıdır.

Doğruyu söylemeniz ve yapmanız için neyiniz vardır? Hangi halkı gerçeklere şahipsiniz? Şimdi, "Kürd, Kürd, böyle alımsız, böyle gideniz" dersiniz, ben de bunun aşığı bir Kürtlük olduğun söyleyrim. Bu benim karşımda ileri sürülecek bir iddia olamaz. Aramızda hiç kimse köleliğe özgürlük ve yaşama şansını tanımaması istemeyez. Doğru özgürlük ancak gelişmeye, solumlaşmaya, yücelmeye, bunun tutku ve düşüncesine tanımlanır. Düşmeye, düşmeye ve köleleşmeye özgürlük tanınmaz. "Yaralıyız" edebiyatını bırakalım. Bu kimin edebiyatıdır? Bununla şimdiye kadar ne kurtarılabilmistizi? Biliyoruz, hastalık kanser hastalığı, tedavi yöntemleri de bizim yöntemlerimizdir. Kimse bize hastalığı yaşamı diye yutturmayı kalkışmasın. Ben yaşama saygılı bir insanım, olağanüstü, yaşama gerçekten kendimden daha fazla saygılıyım. Soyut bir kavram ve somut bir gelişme olarak, bizim de bir kararlılığımız vardır ve bunu kesinlikle çığnıtmeyiz diyorum.

Sonuç olarak, bundan sonra ordulaşmaya doğru yaklaşacaksınız. Er, komutan ve militan olarak, bütün düzeylerde ordu düzenine geçeceksiniz. Lojistik sorunlarından en üst eylemler, yönetsel, örgütsel ve eğitimsel sorunlara kadar bütün sorunlar karşısında büyük bir güç ve kudretle inisiyatif gücü, çözüm gücü ve kurucu güç olacağız. Her zamankinden daha fazla ordulaşma olanaklarımız vardır. Bunu iyi kullanacağız. Halkımız yüreğini açmış, yaşlı ve gençlere bize ulaşay. Silahlarımız ve maddi gücümüz vardır. Hem seferinde de onur vardır. Bütün bunlar gökten düşmedi. Hepsi emeklerimizin eseridir. Halkımızın beynini ve yüreğini biz açtık. Gençliğimizi biz ayaga kaldırdık. Parayı ve silahı amansız bir çabıyla biz kazandık. Size eğitim için savasçı verdik. Savasçımız için silah ve mermi verdik. Bunlara iyi sahip çıkın ve iyi kullanın. Birliğinizin eğitimi eksik kalmışsa, bunayirmidört saat içinde giderin. Karunınız eksikse tamamlayın. Perspektifiniz olumsuzlaşsa oluşturun. Ulusal ordu ve ulusal ayaklanma için son hazırlıkların yapın. Zafiri bütün haklarımızı istiyoruz. Bu da hepimizi bekleyen son derece coşuklu, şerefli ve her şeyde değer niteliktedir. Yaşamımızın en anlamlı safesı ve çalışma dönemidir. Her anı sadece mutluluk verir. Özellikle komutanlara, sorumlulara ve savasçılara sesleniyorum: Yükenin, kazanacağız!

PKK Genel Sekreteri Abdullah Öcalan yoldaşın yeni yıl mesajı

"Yeni yılda hedefimiz, halkımızın irade ve ulusal birliğinin ifadesi olan Ulusal Meclis kuruluşunu gerçekleştirmektir!"

Baştaraf 1. sayfa

şarşının hiç bir değerinin olmadığı, sonuç alamadığı yi bilinyor.

Parti topluluğumuz, kendisini bir şğı olarak daha da yetkinleştiriyor. Varlığını kalıcı kılmak, kurumsallaştırmak, hatta yenilemek kılmak için, çabalarını eksiksiz veya çitiksiz ekiksiz geliştirmeye çalışıyor. Öyle anlaşılıyor ki, bizim hareketimizin bu konuda insanlık kadar eski olan çok önemli değerlerin günümüzde yıkım ve tahribata karşılaşmasına ve kaybolmasına doğru olumsuz yönde sürüp giden karşı-devrimin bütün çöktürücü, düceleştirici, hatta ilk sindirici etkilerine karşı bu denli varlığını sürdürmesi, adına devrim değerleri dedğimiz, özgürlük ve kahramanlık değerleri dedğimiz yuzde değerleri esas alması ve bunları büyük bir inatla savunması, günün genel ölçülerine veya gelişmelerine baktığımızda evrensel düzeyde bir anlama da bürünebiliyor. Veya öyle bir anlama gelebileceği, gelişmesi gerektiği anlaşılıyor. Dolayısıyla içte ve dışta parti hareketine yönelik dayatmaların anlamı hayli kapsamlı olduğu gibi, değerlerin savunulması anlamı da o denli büyük olmaktadır. Salt bir ulusal kurtuluş öncüsü olmaktan da öteye, evrensel değerlerin de öncüsü olmanın gereği, dolaylı olarak bu değerlerin de kurtuluşunda iler düzeyde bir rol oynamaktan kendini kurtarmaya- cağı daha iyi anlaşılıyor. Dolayısıyla, çalışmamızda geleneksel siyasi çerçeveler ve baskı-kalıpç; yaklaşımlar yerine, gerek bilinci hazırladığımız ve gerekse dolaylı olarak, bizi içten ve dıştan etkileyen her olguya daha bir derinliğine anlam vermede ve bilimsel bir temelde sürekli çıkış yollarını aramaya daha zenginleşeceğiz.

İnsanlık kadar eski köklere dayanan, ama bir o kadar da kendini dogmatlardan sıyrarak, günümüzün gerek ulusal-geleneksel çerçeveleri olsun, gerekse uluslararası hukuki, siyasi, hatta askeri, ahlaki ve kültürel çerçeveleri olsun, tüm bu etkenlerden gelebilecek zincirlemeleri de tanımayarak, bir özgürlük hareketi olmak büyük bir önem taşıyor. O temelde düşünceleri geliştirmek ve davranışa kadar götürmek sandığından daha fazla zordur. Bu göre ve savştan da öteye, anlamla çabalar istiyor. Bunun nedeni de, dedim gibi, karşı-devrim çok yönlü sonuç almaya çalışırken, tüm insanlık değerleri üzerinde bir yıkım veya kendine göre bir düzen tutturmaya çalışırken, adına devrim denilen olgunun da sürekli koruyup geliştirildiği değerleri en az onun kadar yaman savunmak zorunda olmalıdır. Karşı-devrim karşısında bu denli yazı kalınıyor, değerler tahrip edilebiliyor ve çoğunuz güçsüz kalabiliyor, bunun anlamı üzerinde de çok durmak ve devrim adına kurtarılmak ve hatta geliştirilecek ne varsa kurtarip geliştirebilmek, devrimi somutluk taşıyan her militanı en başta yerime getirmesi gereken bir görev olmaktadır. Aksi halde, kendisiyle oynama, devrimin bir seransı olma ve dolayısıyla kendi başına bela olmaktan öteye gitmeyen bir durum yaşanacağı

çok açıktır. Bundan öteye, bu kafa- la ve bu kişilikle hiçbir yere varılmaz. Böylesi tipler safımızda sandığından çok daha fazladır. Şimdi biz, ne o resmi, uluslararası, ulusal, gele- neksel bütün etkilere yollarını çok aşmış, önde her şart altında bugün eğer gibi karşılamak durumundayız ve ne de "devrimciyiz", "gelişiyoruz" adı altında kendini kandırma aksi kendi haline bırakıldığı rahatsızlık sorun olabilecekle- rin sözümüne özgürlükçü tutumları- na prim veriliriz.

İşler ciddi, yaşamak çok ciddi bir hal almış buluyoruz. Yalnız beş yıl sonra bugün, bir Ekim Devrimi'nin özine, sezinine, kendisine dayatılan- ın gözününe getirirdiğimiz, pek de öyle "devrim adına" edebiyat yaparak, hem de bunun sonuçlu- guna inanarak, iddia edildiği ve sandığı gibi başanlı olamayacağı- nı y görürüz. Demek istediğimiz, bir dönemler, bu tip devrimler adına büyük sözler, büyük iddialar ileri

inşa oluyor, o halde buna sonuca götürmeyi bileceğiz. Kendinizi, "kel- lesi" suçunulacak mahkumlar" olarak görmeyin. Korkak bir yaşama, "hay- dan gelen huya gider" anlayışına terketmeyin, bir ip macera kurba- nının durumuna düşmeyin. Bugün ortaya çıkıyor ki, günün hayli kapsa- mli değerdendirme gerektir; günü standart, alışmış kalıpların dışında değerdendirme, buna güç getir- me gerektir. Eğer bu esas alınırsa, kişiliğinizden önemli gelişmeler- i alabilir. Aksi halde işiniz çok zor. Biz çözümlemeleri çok yönlü ve daha da derinleştirerek geliştirmeye de- vam edeceğiz. Kesinlikle var olanla yetinmeye niyetimiz yok. İç bağlan- tılar daha köklü yakalamaya, yıkılma- sı gerekeni yıkmaya, parçalanması gerekeni parçalamaya, yazılı kılma- sı gerekeni yazılamaya, güçlü kılma- sı gerekeni güçlü kılmaya ve yenilenmesi gerekeni yenilemeye çalışacağız.

Gün üzerine, yıl üzerine biraz

Başta şehitler olmak üzere, geçen yılların en soylu değerlerine verilecek bağıllık andı, hiç olmazsa büyük insan olma konumunu tutturmak. İddia daha fazla ise, önderlik tarzına doğru yol almaktır. Başka türlü kendimizi allayıp-pullamanın, başka türlü göstermenin yeri yoktur. Gerçekten o, karşı-devrimin bir tarzı olur ve moloz yığını biçiminde ortaya yığılma, süprüntü olma anlamına gelir ki, bunun da iyi bir şey olduğunu kimse savunamaz.

sürüldü. Ama sonuçta en azından görüldüğü de olsa, geçici de olsa saldırıları karşı koyamadıkları görüldü. Bütün bunlar, bizim devrim ko- nusunda da daha kapsamlı ve daha yeni düşünceler ihtiyacımızın oldu- ğunu gösteriyor. Bu tip oluşturmaları değerdendirme ihtiyacı istemir dogma biçiminde ve isterse çeşitli dogma- ları inandığımız iklere biçiminde olsun, bel bağlamakla da işleri tam kurtarmayaçakmış görürüz. Ama bu böyledir diye, orta yerdeki iğnec karşı-devrimin dayatmalarına şıncakak kadar da alçalmayız veya bu tip alçalmaları her şart altında reddetmek gerektiririnin bilincindeyiz ve savaslaşırız. Ama dedim gibi, bunlar yetmiyor. Karşı- devrim karşı salt direnmek veya dogmatik temelde devrimi sürürmek yetmiyor. Daha fazla yapılması gerekenler var. İşte bizim de parti- mizin önde son yılların o büyük oluşturmaları boylesinde değerdendir- ildirmesi gereği vardır. Bu nedenle, kendimizi daha da ilerletmemiz ve- ya gelişmesi esas kılan bir konuma getirmenin çabası içinde olmamız gerektiği açıktır. Ki, eskiden sınırlı da olsa sağlanan bu yönlü bir geliş- meyi daha da keskinleştirmeyi, so- nuç alıcı kılmayı ve hatta yaşanabilir- liğini bir devrimi yaşam düzeyine yükseltmeyi dönemin partisi olarak başarmak istiyorsak, gereklerini de yerine getirmeliyiz.

Sizler hiç şüphesiz bu temelde parti faaliyetleri içerisinde. Zorlu koşullarda yaşamızın sanırım bu çerçevede sorgulanmaya çalışıyor- sunuz. Madem yaşam bu kadar zordur ve bazı temel ilkelere uğruna

daha böyle kapsamlı olmaya çalışır- ken, çabamızın elbette eyleme bütünleştirilmesi halinde ancak bir anlam ifade edeceği bileceğiz ve bizim topluluğumuz, eylemden kopma gibi bir durumun asla olamayacağı- gereğinden de göreceğiz. Tam bir savaş eylemi içinde yaşadığı bili- niyor. Savaş, en yüksek eylem biçi- midir. Dolayısıyla savaşımızın çok yönlü sorunlarını boylesine kap- samlı bir teorik gelişmeye bağlan- tı ele alacağımızı hiç unutmayalım

veya gözardı etmemeliyiz. Eylemin kendisi de en yüksek düşünceler veya hayat bulmuş düşünceler siste- midir. Savaş geliştiren beyin ve yürek düşüncesinde de, morale de o denli gelişmeyi ifade eder. Kesinlik- le, "kendiliğinden savaş", "kendili- ğinden eylem" diye bir olgudan bahsedemeyiz. Savaş, en soylu dü- şüncelerin ürünüdür. Devrimi: sa- vaşa karşı faşist çıkışların altıdğı günümüzde, hele de bu savas Kür- distan gibi, kendi başına yapıpın- ı bile kıpırdamayaçak kadar terörle sürdürülmüş bir ülkede gelişiyorsa, bileceğiz ki boylesine bir ülkede, boylesine bir uluslararası gerçeklik içinde devam etmek olan devrimi- ci savas, en yoğunlaşmış düşünce ve beyin gücü kadar, yürek gücünün de ifadesidir. Dolayısıyla ona rast- gele yaklaşmak, basit bir teknik mesele gibi ele almak, içine girebi- lecek en yitmecek yaşamlardan bi- risidir. Bunu kendi pratiğimizde de çok yoğun yaşıyor, düşünce ve moral açısından olduğu kadar, eyle- msel açıdan da en üst sorumluluk düzeyinde ifadesi oluyorsa, amansız kılmaya çalışıyorum. Demek ki, eyle-

min kendisine düşünceyle, vazge- çilmez morale ve büyük bir bağıllık temelinde yaklaşacağız. Ve hatta eylemlerinde bundan daha ağırlıklı olarak değerdendireceğiz. İşin özü böyle. Buna ne kadar varsınız, ne kadar güç getiriyorsunuz? Eğer kendinizi bir eğitim adayı olarak veya bir sorumlu olarak görürsün- za, sorunları halletmeyi bilmek işi kendinizi biraz hareket geçirmek, gerekirse bütün gücünüzü ayaklan- drarak bunlara ulaşabilmek, bu işin kuralı gereğidir. Roller var, gerek- lini fa etmek içindir. Kişiler ancak kendilerini role uygun hale getirir- lerse bir insan ifade ederler. Yoksa, rolleri kendilerine yuvarlarsa en kötüleri yaparlar. Kesinlikle gerek- li konusunda yine yanıltmama büyük özen göstereceğiz. Ve bazı ayrıntılar üzerinde durduğumuzda göreceğiz ki, kendini kandırmacı anlayışları hayli etkilidir. En çok kendini kandırmanın, dolayısıyla "kazanı- rum, iyi yürüyorum" diyenin, en hızlı kabadinden de ta kendisi olduğunu çok daha iyi göstereceğiz. Bu tutu- munda olanların bütün ince kurma- larına rağmen, geliştirmeye ve yaşa- ma fazla güç getirmeyeceklerini ö- ğünleyeceğiz. Dikkat ediniz: iç- karlıması gereken sonuç, PKK'deki özgürlük hamlesidir. Bu, dikkate alınması gereken belirgin bir husus- tur. PKK'de sosyalizmin ne dogma- tiki bir temelde ele alınarak sakat- lanması ve ne de ulusal, geleneksel çerçeveye kendisini sınırlaması so- nusudur. PKK bunları dikkate al- makla birlikte, özgürlüğün özünu yakalayabilmiş ve onu varlık haline getirebilmiştir. Güncelliğin içinde öz- nürlüğün özünu böyle ayakta tutmak büyük önem taşıyor.

Bizim için bir gün, bir ay, bir yıl çok anlamlı olmaktadır. Esasta bunu yakalamalıyız. Bu güçle özgürlüğe böyle yaklaşmayı becermeliyiz. Gençşiniz, bence yapılabilsiniz. İşin esas yazıdır. Özlüm ve umurların- ın, düşünce ve inançlarınızın e- sas yoğunlaşması; bir öze kavuşma- sı gereken yan burasıdır. Buna ulaş- ırsanız, addığınız yaşamın bir an- lamı olur. Yoksa gerçekten iflas etmiş, yenilmiş olmakla kurtula- mazsınız. Biz bu temelde değerlere sadakate bağlı olma devam ede- ceğiz. Başta şehitlerimiz olmak üzere, işkenceleri yaşamı yuğurlanların özlüm, inanc ve düşünce değerleri- ne bağıllığı esas alacağız. Yalnız ulusal çerçevede değil, bütün ulus- lararası çerçevede bu temelde ola- caktır diyorum. Tabii ki bu, gücümüz oranında olmalıdır ve dolayısıyla yürütmekte olduğumuz hareketin, bir hayli yanlış olma yer vermedin, nerede nasıl çı edilmesi gerekti- ğini daha somut olarak gösterece- ğiz; hem de daha iddialı, daha güçlü olarak bunu yapacağız. Bu temelde diyorum ki, bu önümüzdeki yıl, süreci daha inisiyatifli ve hamleli karşıla- maya çalışacağız.

Adına ne dersek diyelim, özünde ne birlikmiş olursa olsun, başlanğı- ta inanimaz gelen ve kimsenin de asla değeri vermediği veya iyi bak- madığı varlık tarzıdır, şimdi daha iyi görülün, görmedin de öteye, ondan etkilenen, ona karşı koyma veya katılma biçiminde saflaşmayı

netleştiren bir konuma geçtiği çok açıktır. Düzeni karşımda yoğunlaş- tırdık, çünkü kendimizi yoğunlaş- tırdık. Düzen ortak bir beyin gibi çalışıyor. Buna karşılık bizim de bu denli beyin ve yürek gücümüz or- taya çıkıyor. Bu, iyi bir karşıma biçimidir, TC'nin hükümeti, parla- mentosu ve Milli Güvenlik Kurulu gibi organları, esas itibarıyla daha önce hiç açılmamış alımlardır, ama şimdi telaffuz etmeye çalıştıkları, tabii ki yüreklerinin derinliğine ka- dar duydukları, ancak beyinlerine sığdırmaya güç getiremedikleri Kür- distan sorunu karşısında tedbir işi- zite tedbir almaya çalışıyorlar. Ka- ranlıkta, toz-duman içinde göster- meye çalıştıkları hareket için şimci, "Daha iyi anlayalım, kavrayalım" di- yorlar. Bu, iyi bir savaş saflaşması demek oluyor. Düşmanla böyle kar- ışılaşmak iyidir. Toz-duman içinde ve çoğunlukla, "özgür yaşamıyorum, namuslu yaşamıyorum" adı altında ilkeri- ne kadar düşman değerlerini yaşı- mak sonsuzluktur. Kişi olarak geliş- memizin, cücelikte ısrar etmenin temel nedeni de bu ısrar. Yaşam konusundaki iddialarınızın ve yok- sululuğunuz temelde buna dayanır. Moral, kulture, maddi-manevi her düzeydeki yoksulluğunuz, düşman- la saflaşmayı tarihi temelde, siyasi, ulusal ve sınıfsal düzeyde sağlamayı içinde barındırmanızın, öncülüğün- ize gerçek nedeni olur. Gör- kemli olamıyorsanız, sonuç alamı- yorsunuz, kolay yakalanıyorsunuz, çok dövlüyorsunuz, hakarete uğru- yorsunuz, tek kalıyorsunuz, örgütle- nemiyorsunuz, bu ne demektir? Bu, sizin çoğunlukla, size dayatılan düş- manın değeri yarğarlığını, onun siya- setini, yaşam tarzını, onun neredey- se iliklere kadar nüfuz etmiş gücünü kıramadığını gösterir. Her devrim- in en ciddi işinin, dost-düşman ayrımı olduğu veya düşmanla ayrı- mını net yapması gerektiği açıktır. Şimdiye kadar işlere gereken gücü- nü vermemizin, veremeyişimizin ne- denlerinin başında, düşmanla ayrı- mı net yapamamız gelir. Şimdi saflaşmanın zamanıdır. Bu anlamda gelişmemiz, gerçek yüzümüzün içi- n bir şanstır. Bu savasın önemli baş- lanlar kadar, sizin için de başanlı bir durumu ifade eder. Bunca düşüp kalktığınız sonralı, hatta savas sa- kalma düzeyinde tutturamamızın ka- bul edilemez. Bu, bize hakaret olur. Hiç bir işe gücünüz yetmiyorsa bile, hiç değışle sağlama durumu, sağlam yürütüşü, sağlam ayakta kalışi bil- mek gerektirir - ki, bu erdemli insanın mutlaka tutturması gereken düzeydir. İyi bir komutan, iyi bir önder olamazsınız daha, iyi bir in- san olmalısınız. İyi bir insan olan- dan da iyi bir komutan ve önder olamazsınız. Dolayısıyla karışmızdaki enkazların süprütürmesi gerektir. "Edemiyoruz, ulaşamıyoruz, bece- remiyoruz" diyenlere, "Sen ne olu- yorsun, neyi yaşıyorsun?" diyece- ğiz; bastilıkları, kişinin kendisini dayatmasına, "Hayır!" diyeceğiz; bu- na izin veremeyeceğiz. Eğer insana inanıyorsanız, kabul edilmesi gere- ken yaşamı kabul edeceğiz. Bu yaşam ayırında şüphesiz, biraz dü- ristsek veya en azından onun kur- taracak kadar bir namusluluk dü-

zeyim varsa, yapılması gerekenleri yapacağız. Bunun dışındaki tutumları, bunların teorilerini, çarpık ve soyus bazı anlayışları bile ısrarla dayatmanın hiçbir anlamı yoktur. Bunlar ancak "nahir" de kendisini bulabilir, saflarımızda asla! Bunca olumsuz değerleri yaşadıkları sonra "yürek sahbiyini" dememeli; bizi hususlara hula ulaşmanın, kendi için ölümlü kadar kötü bir şey olduğu artık biliniyor. Dolayısıyla başta şehitler olmak üzere, geçen yılları en soylu değerlerini verilecek bağli andı, hiç olmazsa büyük insan olma konumunu tutmaktadır. İddia daha fazla ise, önderlik tarzına doğru olmalıdır. Başka türlü kendimi taşıyıp-pullamam, başka türlü göstermem yeri yoktur. Gerçekten o, karşı-devrimin bir tarzi olur ve moloz yığın biçiminde ortaya yığılma, süprünü taşıyama gelir ki, bunun da iyi bir şey olduğunu kimse

dayız. Bireyi o ki dediğimiz ve aslında gerçekten teslim alınmış, hem de ne anlamda geldiği bilinmeyen, her anlamda gelebilin, ucu-bucağı belli olmayan, herkesin ezip geçtiği, her şeyi onay veren, ilkesiz ve bir anlamda da hirsiz dedikimiz -ki bu bizim ülkemizde hakim olan yaşam tarzıdır veya düşmanın hakim kılınmaya çalıştığı yaşam tarzıdır- kalımları yaşamak, bunların yaşamına asla özgürlük istemek, iddia, ispat veya ifade tarzı olarak ileri sürmek, özgürlük savaşımına çelişir. Bu konularda da mesalefi daha iyi açacağız, ortami daha iyi netleştirceğiz ve toplumumuzun yürüme sayını, yürüme netliğini, kiselini her zamankinden daha fazla kudretli ve saygın kılacağız. Daha somut ifade edersek, PKK'nın varolan düzeyinde önmükdedi dönen itibarıyla uc verecek veya daha iyi bir ilerleme, daha iyi bir gelişme anlamına gele-

yonu, bir eylem ve örgütlenme düzeyi olan meclisine, onun özgür kurumsallaşması, kendisini kararlaştırma durumuna imkan hazırlamaktır. Partinin varlık nedeni budur, kendisini başka türlü nitelendirmeyiz. İşte bunun için diyoruz ki, bu yıl mücadelenin de doğal bir sonucu olarak, bir gerçekleşme iyi halinde değerlendirilecektir. Yerel meclislerden bir ulusal meclise doğru yol almak, gerçekleşmesi gereken olan temel bir görev oluyor. Bu görevi sıkı sıkıya bağlı kalmak, ona gerçeklik kazandırmak her somut parti görevlisinin gözeticeği, gerçekleştireceği bir işler. Halkımız, "propaganda ve eylemle kendini örgütler, kendi meclisine doğru yol alır, mahali düzeyden ulusal düzeyde doğru trıman" komutu altında yürümeye davet ederek ona öncülük etmek, önmükdedi engelleri temizelemek, onu önmükde yarışır bir irade ve karar gücüne sürüklemek, göz-kulak olmak, başlanılması gereken bir görevdir.

Hemen belirtelim: Daha da geliştirilecek olan gerilla savaşımız, en başta bir halk gerçekliği kimlik düzeyinde -ki bu başlanmıştır-, özgür kurumsallaşma düzeyinde geliştirilmekle yükümlüdür. Gerilla halkın kopuk, halka rağmen, halkta kendisini halka dayatmak bir yaşatma örgütü olamaz. Bu, çapuculuk gib, halka karşı daha da görüldüğü gibi, halka karşı temel görevlerini yerine getiremeyen bir silahlı hareket, halkın başına bela olan bir harekettir. Kuruluşunda 70 yıl sonra kocaman bir Sovyet ordusunun bile bugün kendi başına bela olduğu gözönüne getirilirse, bizim böylesi temel görevlerden dışlanmış bir silahlı gelişmeyi normal göremeyeceğimiz, gerillanın ancak halka karşı görevlerini yerine getirecek anlamı bulabileceği, meşruyet kazanacağı aşığı. Nitekim, gelececek olan gerillanın gelececek olan halk olduğu, kurumsallaşan gerillanın kurumsallaşan halk olduğu, ulusal düzeyde yayılan gerillanın ulusal düzeyde yayılan bir halk gücü olduğu ve bunun da somut ifadesinin gerçekten halkın meclislerini -ki buna soy-yetler denilir-, halkın soy-yetlerini gerçekleştirmeye olduğu iyi bilinmelidir.

Son uluslararası deneyimlerden de çıkardığımız derslerle, tamamen halkın üstünde bir parti gücü değil, halkın hizmetinde bir parti gücü; işlevsiz bir meclis değil, işlevli olan ve herşeyi belirleyen bir halk meclisi; deneyimi, sosyalizme karşı da bizim yerine getireceğimiz ve temel veya ayırdedici bir görevimiz oluyor. Bu konuda sağlayacağımız başarı, aynı zamanda sosyalizmin de başlanacağı olacaktır.

Öncü için de aynı şeyler söyleyebiliriz. Bu işlevde yetkiyle onama, hzla bürokratikleşme ve dolayısıyla buna dayanarak kendisini yaşatmanın birçok emarelerine tanık olmak-

tayız. Biraz yetki, biraz imkan kazanma her sorunlunun neredeseyiz gününde bürokrat kiselidliği çok açık şekilde gözlemizim önmükdedi, önmükde konusundaki teori ve pratiğimizi son uluslararası gelişmelerin de ışığında yeniden düşünmek gerekir. Halkın gerçekliği, partinin bir hizmet örgütü olduğu, kademeleşmeyi ve terfii artırarak etmemele birlikte bulun esas öfçütünün de fazla başarı, sınıf ve halk için daha yerinde hizmet olduğu, bunun dışında hiçbir düşünüş sağlam esas olarak kabul edilemeyeceği, bu düzeyde gelişimin olanın veya böyle bir hizmet yaklaşımı içinde olanın ancak bu temelde kademeleşme, kayıyerde bir anlam ifade edebileceği, aksi halde parti adına ilerletmelerin veya kariyerlerin kabul edilemeyeceği çok iyi anlaşılmalıdır. Birçok oluşumlarda bu nedenle ortak olan düşünüşün bizi daha şimdiden fazla yaşatmadık, bundan sonra da partimiz içinde yaşatılmaya büyük önem göstereceğiz. Kısacası, halkın üstünde, sınıfın üstünde bir öcütü teorisi, pratiğine yer olsun. Öcütü hizmet düzeyidir, kabul eden getiren, bürokratlaşmaya niyeti olan ise gitsin, buna başka yerde arasın. Kariyerle durumu kurtarmaya çalışanlar, kendine veya kendi anlayışına geçerlilik kazandırmak isteyenler, bunu bizim partimizde değil, gitsin başka yerde yapabilir, bir devlette memur olsunlar ve orada sağlansın.

Demek ki, her zamankinden daha fazla, öcütü anlamında biz, verilmesi gereken hizmetin niteliğine bağlı kalacağız. Nitekim, burada birleşik emek, devrim emeği vardır. Yine son derece dikkatle değerlendirilmesi gereken şehit kanı vardır. Bunların birleşmesi anlamında, milattan hizmetine veya böyle değerleri kendisinde sentezleyene, biriktirne yeteneği değer biçeceğiz. Fakat, emeklerle oynayanlara, üzerinde kişisel kariyer yapmak isteyenlere de kesinlikle müsaade edilemeyeceğiz. Çünkü çok nadir de olsa, PKK'deki militanların emeklerine dayanarak kişi çok büyük bir kariyerist kiselilik, çok geniş imkânları kontrol altına alabilir, siml almazsa bile, önmükdedi önemlerde buna daha fazla hiza ulaşabilir, işte, onalarkla gözükür bir biçimde yaklaşıldı ki, bunun ne denli tehlikeli olacağı gözönüne getirildiğinde, bu militanların nasıl bir hizmet militanı olmasını gerçekliği üzerinde daha bir öneme duracak, militan böyle hazırlayacak. Trımanın bünin büyük bir hizmete mümkün olacağını bilerek, değerleri kendisine yoğunlaştırmak kadar, değer üstüne değer katmayı da hizmette ilerleyen bir militan veya kariyer kazanan bir militanın esas ilerleme öcütüsü olarak değerlendireceğiz. Militan görevli, geçmiş hizmetlerin

birleşkesi ve öcütü ifadesi olabilmis midir, ilerlemek istiyor mu kendisinin, birşeyler katılabiliyor mu? İşte bunu esas alacağız. Yine, eğer alnaktan azami verimlilikle kullanarak, kendini zorlayarak, kendinden geleni esirgemeden görevlerini yapmışsa, biz o militanı yükselişine evet diyeceğiz; bu öcütüre sıkı sıkıya bağlı kalacağız. Bu öcütüre yerine getirdiğimizde öcütü güç esas olarak rolünü oynayacaktır. Demek ki, halkın öcütü güçleri -silahlı veya silahlısız- ona ilk heceleri, ilk kelimeleri söylemekten tutalı, büyük bir irade gücü haline gelmesine kadar, onun hizmetinde olan, onun konuyu gücüdür. Dolayısıyla halkın üstünde ve halka rağmen bir güç değildir, tepeden tırnağa veya başlangıçtan sona kadar halk için, halkın gücünün ortaya çıkarılması için, halkın savunması ve halkın siyasi gücünün gelişimi için vardır. Bir temelde de, bütün eksiklikleri ve yetmezlikleri buna bağlı olarak değerlendiriliyor ve mülaaka giderilmesi gerektiğini söylüyorlar. Halkın üstünde ve halka rağmen bir otorite, halka kendini anlamızsız dayatan bir güç olarak asla kendimizi düşümemiz. Buna yönelen tamamen bir ilke ihlali içinde olduğunu, halkın çıkarlarına ters düştüğünü ve bunun da yerinin ancak düştüğünü yani olacağı belirtir, ona göre silahlı savaşımızma bir nizam veririz, halka bağlılığın ve tamamen onun hizmetinde olmanın esasını egemen kılarız.

Evvel, sinirli da olsa yerine getirilen ve aynı zamanda da gelenekler yerine getirilmesi gereken görev budur. Uluslararası düzey vardır, bütün uluslar en yüksek karar organlarına sahiptirler. Sovyetler Birliği tasfiye edildiğinde bile, en son kararı Sovyet Meclisi verdi. En dev emperyalist öcütü olan ABD'nin parlamentosu, kongresi her şeyi muktedirdir. Ve irili-ufaki birçok uluslar kimisi kongre der, kimisi parlamento der, kimisi meclis der, ama bunların hepsi aynı kapıya çıkar. Dolayısıyla uluslar bir ulusu tanımak isterlerse, onun meclisini ve parlamentosunu ararlar. Şimdi neden Kürtler diplomaside layıkıyla temsil ediliyorlar? Çünkü diploması bazı siyasi kurumlar düzeyinde cereyan eder. Devlet olsun veya olmasın, meclis düzeyinde muhatap alınır. Örneğin, Kürtler için, "Madem öcütü milyonu aşkın bir ulustur, o zaman hanı bunların temsilcileri" denilir. "İyi, yardımı olsun, destek verelim, fakat öcütü milyonun temsilcisi kim? Bu öcütü milyonun ulusal çıkarı nerede, uluslararası çıkarları nedir? Temsil eden güç kim? Halk olarak bu soruları sorabiliriz. Ve tabii ki öcütü milyonun her ferdine, her partisine de yardım yapalım. Ulusun gerçek temsil gücü, demek ki uluslararası dostluk ilişkileri geliştirme, uluslararası camianın desteğini almak ve hatta onun gücüne güç katmak istiyorsa, kendini meşru ulusal çıkarları düzeyde bir muhatap olarak dayatabilmelidir. Elbette ki, bahsettiğimiz bu durum da, ulusal meclis haline gelmesine mümkündür. Dolayısıyla günümüz için son derece önemli olan uluslararası destek için, uluslararası camıda yer yapmak için, ulusal meclis çok gerekli bir kurumdur. Ulus için o yüzyılların fosileşmiş sahte aşiret, kabile ve ağa türü temsilcilik yeri bir edilebilir, bunların yerine ulusal çıkara tepeden tırnağa bağlı yeni halk temsilcileri, önderlerini ortaya çıkaralım. Bunlar, ulusal düzeyi mümkün kılacak bir şekilde temsilciler; şunu düşünelim: Ülkemizin ve halkımızın tarihinden nelei gelip geçti, en eski tarihi değerlerden tutalım coğrafyasına, akarsularından tutalım havasına, havayolundan tutalım tarımına ve yeraltı madenle-

Kürdistan halkı artık bir yığın olmaktan çıkmış, iradeli, kararlı, bilinci, örgütü bir durum arzedecektir. Bu, en genel anlamıyla Halk Meclisi dediğimiz bir oluşuma daha bir güç getirme biçiminde ortaya çıkacaktır. Halkımızın sınırlı deneyimleriyle geldiği aşama ve özellikle TC parlamentosundaki son rezaleter, halkımızın kendi öz meclisine doğru yol alması gerektiğini ortaya çıkarıyor. Kendi öz meclisine yol almak demek, aslında kimliğini kazanmak, özgür yaşamaya niyet etmek, rezilliğe ve köleliğe son vermek, gurura bu temelde ulaşmak, kendisi için bir düşüncü gücü, bir siyasi güç olmak demektir. Bu, eğer yaşamda iddiası varsa, bu konuda "artık karılıym" diyorsa, şartlar ne olursa olsun, en sınırlı imkanı bile çok yerinde ve amansızca kullanarak hiç ertelemeksizin ulaşılması gereken bir sonuçtur.

savunamaz. Dikkat edilirse, söylediklerim, altından çıkılamayacak, ulaşılamayacak hususlar değildir. Bu, gücü ve yetenekleri oranında, dürsü insan olmaktan, en sonuq akı kurnada konumlarını tutumlarına kadar herşeyi bir pay biçmek, bir rol biçmek anlamına gelmektedir. Güne saygılı yaklaşmak, ilya saygılı yaklaşmak ancak böyle yaklaşılabilir bir mümkündür. Elle PKK içindeysek, onun havasından, yaşından birşeyler kapmış isek, başka yaklaşıma yürek el vermez. Kararlı bir topluluk olmak, bu temelde hem özenli ve hem de başka seçeneği olmayan bir yol olarak önmükde dikilmektir. Dardi büyük olanın, sorunun büyük olanın, sıkıntısı büyük olanın yapması gereken tam da budur. Başka türütüsünü anlamak bize zor geliyor. Bunun, doğu düşüncesi tarzı olduğuna inanıyoruz.

Ben size her zaman şunu da söyledim: Beklenen hususlar üzerinde tartışma hakkınız vardır. Eğer birileri kalkıp bunu başarsın, bravo deriz. Özel savaşın her türlü biçimi bilinir; ister bunun adına, ister dolaylı olarak kendi adına yaparsın, başarsın bu bir savaş demektir. Fakat onun da kuralları, kaideleri vardır. Birşeyler yapmak isteyenler bu kural ve kaidelere uyu. Yalnız, kişi, yürüttüğü her faaliyetin hesabını, kitabını da iyi yaparken zorundadır. Buna sessiz kalma, onay verme istenemeyeceği gibi, karşılıklı yol alma da istenmemelidir. Aksi halde, teslim alınıp yaşam, zindana tutulmuş yaşam, yürümeye terk edilmiş yaşam denilen olayı yaşarız ki, bu da bizim öcütülerimizle asla bağdaşmaz; mücadelenin bütün söyleyişleri, saygıyla karışılması gereken her şeyle çelişir. Tabii ki, bu tip tutum ve davranışlara karşı anlayışlı olmak mümkün olabilir.

Bir görevimiz daha var: Biz kendimizi yenilen eğitmek, amaçlarımız kadar özgür kilmak ve onurla çelişir olmanın çıkarmak zorun-

cek taktik adımlar söz konusu olacaktır. Genelcesel çalışma ve mücadale taktikleri kadar, daha da somutluk kazanacak taktikler söz konusu olacaktır. Bunlardan en önemlisi, halkın artık kendi öz kimliğiyle daha fazla gün yüzüne çıkması, kendi meşruyetini, kendi tutuklarını, kendi zedeli ve çıkarlarını ifadeye kavuşturması, onun gücünü oluşturması, onun örgütünü kurması söz konusudur.

Kürdistan halkı artık bir yığın olmaktan çıkmış, iradeli, kararlı, bilinci, örgütü bir durum arzedecektir. Bu, en genel anlamıyla Halk Meclisi dediğimiz bir oluşuma daha bir güç getirme biçiminde ortaya çıkacaktır. Halkımızın sınırlı deneyimleriyle geldiği aşama ve özellikle TC parlamentosundaki son rezaleter, halkımızın kendi öz meclisine doğru yol alması gerektiğini ortaya çıkarıyor. Kendi öz meclisine yol almak demek, aslında kimliğini kazanmak, özgür yaşamaya niyet etmek, rezilliğe ve köleliğe son vermek, gurura bu temelde ulaşmak, kendisi için bir düşüncü gücü, bir siyasi güç olmak demektir. Bu, eğer yaşamda iddiası varsa, bu konuda "artık karılıym" diyorsa, şartlar ne olursa olsun, en sınırlı imkanı bile çok yerinde ve amansızca kullanarak hiç ertelemeksizin ulaşılması gereken bir sonuçtur. Öte yandan şunu da hemen belirtelim ki, parti ancak ve ancak halk için birşey ifade ediyorsa, bu konuda yerine getireceği görevlere bir halkın parisi olduğunu kanıtlamış olacaktır. O, halk için böyle bir görevi başardığı anda onun umuduna, özdemlerine, çıkarlarına bağlı bir parti olduğunu kanıtlayabilecektir. Dolayısıyla partimizin de önmükde en temel görevlerinden birisi, halka verdiği sözcü doğru bir sonucu ve ona bağlılığın bir gereği olarak, kurtuluş gücünün sorumu bir temsilcisi olarak, halkın doğal bir talebi, mutlaka ulaşılması gereken bir pozis-

Bazı otonomiciler var; ulusal bağımsızlık ve özgürlük amaçları yok, işbirlikçiliğin sınıırı asıymıyorlar. Diyorlar ki, uluslararası düzey ve halkımızın içinde bulunduğu durum bizi ulusal bağımsızlıktan ve özgürlükten men eder.

Bu büyük bir yalan, o yüzüklü işbirlikçiliklerini maskeleyerek için bunu söylüyorlar.

Bizzat düşmana diyorlar ki, "Biz, en has uşağıız olabiliriz." Onun için otonomiciliği bir kader olarak, temel bir ilke olarak dayatıyorlar. Halklarla, uluslarla birleşmenin birçok biçimi vardır; özgür ve eşit biçimleri vardır.

Dünya şimdi bunun uğruna çalkılanı duruyor ve sen halen bu çağda, bu günlerde bile, "Uşaklık tek yoldur" diyorun! Otomicilik ve teslimiyet bunların programıdır, amacıdır. Çok açtır ki, biz bunu elimizin tersiyle iteceğiz. Biz, ulusal bağımsızlığın, eşitlik ve özgürlüğün çok çeşitli federasyonlar yoluyla da gerçekleştirilebileceğine inanıyoruz.

rine kadar herşey varken, halkımız bundan ne kadar yararlanıyor? Bunların derin bilinci ile toplum taşak ve tüm duygularla yaşamak gerektir. En önemlisi, "Ticaret, sanayi, herşey bizim için olmalıdır" diye düşünülmemiz. Ve bütün bunlara sahip olmak için kendimizi hazırlamalıyız. Ama nasıl? İlgali var, istilaçı var, sömürgeci var, bu düşman gibi devrimden, bu mümkün mi? Ahiyapok gibi her şeye yapışmış, yüreğine ve ruhuna kadar tutmuş. Bu yük aşılamadık, yıkılmadık. Biz nasıl tarihimize, coğrafyamıza, her türlü ulusal zenginliğimize sahip olabiliriz? Asla mümkün değil. Özelikle ticarete, sanayiye, ki, hepisi ellerinde- sahip olamayız. O halde, ne gerekıyor? Devrim! Bir ulusal kurtuluş devrimi gerekıyor. Demek ki, uluslararası alandan destek almak, ulusal düzeyde ise tüm bu değerlerimizle sahip çıkmak ve işgalciye karşı direnerek onun bu kadar sınırsız bir saldı ve işgal konusundan çıkarmak istiyorsak, buna ihtiyac vardır. Ve bunu başarmak için, devrimci faaliyetleri, devrimin örgütlenmesini ve böylece gelişimini ihtiyac vardır. Dolayısıyla ulusal meclis ne anlama geliyor? Bir ulusal devrim meclisi anlamına geliyor. Yani meclisimizin ilk işi, ulusal

yoktur. Ama yine de bir irade birliği, bir ulusal irade ihtiyac vardır. Partinin gerçekleştirmeye yükümlü olduğu devrimin kıvınc ve zaferi için gereken ulusal birlik tek başına parti içinde gerçekleştirilemez. Parti bir öncü güçtür, kurmay güçtür. Bunun dışında da bir güce ihtiyac vardır. Halkın ulusal birliği sağlansaydı, halkın en iyi söz söyleme, en iyi karara bağlama, denetleme alanları da, bu da halkın meclisidir. Demek ki, ulusal çıkar ancak devrimle sağlanabilir, devrim de ancak halkın buyesine bir irade ve ulusal birliğiyle gerçekleştirilebilir. Bu açıdan parti her zamankinden daha fazla devrimci değerlere öncelik tınyacaktır. Ve her zaman söylediğimiz gibi, bu devrimin değerleri, ulusal değerleridir. Yine devrimin çıkarları da ulusun çıkarlarıdır, halkın çıkarlarıdır. Bu gerekliği bir adam daha ilerletmek istersek, bu devrimin başarısında ülkemizin bütün çıkarların düğümleniyor. Devrimin başarısı da gelip halkın ulusal birliğine dayanıyor. Herşeyin kurtuluş ülkenin, halkın, onunun, emeğin ve bütün hayatı çıkarların kurtuluşu bir devrimde saklıdır. Bu devrim ne kadar partiye ihtiyac gösterirse o kadar da halkın birliğine ihtiyac gösterir. Bu birlik de ulusun en

çıkarları için, ulusal çıkarları için, insanlık adına varım" demeyecok mü? Otuz milyon aşkın insan içinde böyleleri çıkarmayacak mı? İnanyorum ki, kesin çıkar. Bizim gibi en zorda olan, bu işi en yavaşmadı. Durumda olan, bir bile bu kadar konusuyor! Söyleyeyim, ben ulus adına da, her türlü sen ve tabaka adına da konuşabilirim. Böylece de kendimden başlatırım. Ben böyle yapabiliyorum da, otuz milyon aşkın insan içinden yine başkaları da çıkarsan? Çıkar. Daha fazla, daha güçlü çıkar. Çıkarımsız bilmezmiş gerekıyor. Bu konuda halkın bütün fertlerinin zorlanması gerekıyor.

Herşeyden, emek ve sudan da önce, üzerinde düşünülmesi gereken, ulusun işlerinin nasil olduğu, ulusun işleri üzerinde kimlerin çalıştığı, bu işlerde kimlere yer veriliyor, kimlerin aşılması gerekitiği. Çıkarından biri de olsa, evin içinde ki reis de olsa, bir kişi engel midir, yardımcı mıdır? Yardımcı ise kabul, değilse, kim olursa olsun -ağası, paşası vb.- eğer engelse bir tarafa atacağız. "En iyi ben varım" diyene her önü açacağız. Biz partiyi bu temelde kullanacağız, genilları da kullanacağız. Yılların zamanında, inanıyor ki, halkın temsilcileri bu temelde ortaya çıkacaktır. Daha pratik olarak ne yapılabilir? Bu tarihi temel gerçekler ışığında hemen bir tartışmalıyız halkımızın bağına tasrırım. Halkımız bu temel tarihi gerçeklerin ışığında çoğun bir tartışmanın içine girmeli; yedek olsun, kente olsun yediden yetmişe her sınıf ve tabakadan insan buna dahil edilmelidir. Fitne-fesat yapılabilecek, tarihi temel gerçekler konuşulmalı. Belki biz yabancılara buna, ama unutmayalım ki, dünya halkları yüzyıllardan beri bunu bu işi halletmişler. Bizim bu doğrultuya yeni girmemiz, yabancılara bizim için gereğini, çağdaşlığını değitirmeyişi gibi, tam tersine ayrı konumda olabilir. Çoğu geride kalanın, kabul edilemez bir yaşantı içinde olanın bir olduğumuz gerçeğini ortaya koyuyor. Bundan da çıkarcamızın sonucu vardır: Mademki gecikmişiz, mademki yaşantımız çok ayıplıdır, mademki çok çağ dışındayız, o halde bütün gücümüzü bu durum ortadan kaldırılması için kullanalım. Aldatıldık, bastırıldık ve sonuçta böyle bir duruma geldik. O halde aldatılmayalım, bastırılmayalım ve büyük ulusal tartışmayı, ulusal çıkar, ulusal irade, ulusal temsilciler ve ulusal meclis tartışmasını bütün gücümüzle geliştirelim. Köyde, kentte, kendine en çok güvenen her kim ise onu teşvik edelim. "Sen olmaz mısın", "Senin cesaretin daha iyi", "Sen biraz daha zekisin, gayret et arkadaşın, bütün partilerle, genillarla da senin arkadaşın" şeklinde teşvik edelim, bizzat içine girelim, gerekirse kendimizi aday olarak koyalım. Böylece büyük bir tartışmaya ortaya çıkıp sonuçları gördüğümüzde, gerçekten diyeceğiz ki, şimdiye kadar yanlışlık, aldatılmışlık ve korkutulmuşluk.

Evet, ulusal çıkar, her türlü çıkarın önce geliri; aşiretin de, kabilenin de, çoğunun da, çoğunun da çıkarından önce gelir. Bu çıkarlara öncelik verilmezse yaşam olmaz. Buna inanacağız ve böyle olduğunu da göstereceğiz. Ondan sonra da bu çıkarları kim şahsında doğru temelde temsil edilebilirse onu arayacağız, böyle insanları bulamazaak, yaratacağına çalışacağız. Bu yeni bir tartışma, yeni bir seçimdir. Çok gecikmiş de olsa, bu mutlaka yapmamız gereken bir tartışma ve yaratmadır. Bunu daha da somutlaştırabiliriz: Programımız ne olacak, hangi program ve hangi amaçlar temelinde bu işlere başlayacağız? Partimizin programı, ulusal de-

mokratik bir programdır. Nedir bu? Ulusal kurtuluş, bağımsızlık, halka özgürlük ve demokrasidir. Siyasi düzeyde böyle olduğu gibi, ekonomide de halkın menfaati temelinde milli ticaret, milli ikitsadi çıkarlardır. Ayrıca, milli kültürdür. Bunlar bütün ulusun çıkarlarıdır ve amaçlarımızdır. Daha da detaylandırabiliriz. Halk için nasil bir ekonomi, nasil bir siyasi temsil gerçekleştirecektir? Zor değil bu ve çoğunlukla da işlenmiştir. Ulusal meclisin amaçları en bizzat ve bizzat öyle fazla tartışmayı gerektirmiyor.

Bazı otomomiler bu; ulusal bağımsızlık ve özgürlük amaçları, işbirlikçiliğin sınırları aşmıyorlar. Diyorklar ki, uluslararası düzey ve halkımızın içinde bulunduğu durum bizzat ulusal bağımsızlık ve özgürlükten men ediyor. Bu, büyük bir yalan, o yüzüklü işbirlikçiliklerini maskelime için bunu söylüyorlar. Bizzat düşmana diyorklar ki, "Biz, en hasa uşuğın obalarız." Onun için otomomiliği bir kader olarak, temel bir ilke olarak dayatıyorlar. Halklarla, uluslarla birleşmenin gerek biçimi vardır, özgür ve eşit biçimleri vardır. Dünya şimdiki bunun uğruna kalkanını duruyor ve sen halen bu çağda, bu günlerde bile, "Uşaklık yet yoldur" diyorsun! Otomomilik ve teslimiyet bunların programıdır, amacıdır. Çok açıktır ki, biz bunu elimizin tersiyle iteceğiz. Biz, ulusal bağımsızlık, eşitlik ve özgürlüğün çok çeşitli federasyonları yoluyla da gerçekleştirebileceğine inanıyoruz. Bu-nun biçimleri de arayıp bulmak zor değildir. Devletin meclisi bağımsızlık- la ilişkisi çok çeşitli düzeylerde düzenlenebilir. Eğer açık olsaydı, Türk sistemi içinde de bu bunu oturtabilirdik. Birleşik kurumlarda, bağımsızlık-özgürlük temsili edilebilir. Bunun da yolu, yöntemi araştırılabilir; fakat bunlar, bütün bunlardan habersizdirler veya illekinde kadar bir işbirlikçilik işlenmiştir. Bu, halkın yolu olmaz, halkın temsili de olmaz. Zaten bunların halkın temsili yolunda bir çalışmaları da yoktur. Onlarca, yüzlerce yıldır vardır; eskileri, yenileri var, ancak her meclisten kaçarak. Bunlar için biryesele hanelan menfaati vardır, her şeyleri bunun içindir, gerisi sahtekarlıktır. Belki içlerinden dürüst olanları çıkabilir. Çıkarsa böyleleri, gelirler halkın ulusal meclisine. Fakat eğer dışmana hizmet eden ama-çlarda ırşın ederlerse, amaç da değil, düşmanın amaçlarına böyle alet olurlarsa, elbette ki bunları hain ilan etmekten ve ulusun dışına atmaktan başka bir çaremsiz de olmaz.

Kendilerine başka amaç çizenler var mı? Otomoni, Klat feodal burjuvaların yıllardan beri amaç bellediği bir siyasi akımdır. Çok eleştirisi yapıp. Bunun kurtuluş yolu olmadığını gösterdik. Katliamlar ve Kürdistan'ı boşaltmaktan öteye bir sonuç gütmemişler ve Güney Kürdistan halkının yüzbinlerce şehit vermesine mal olan politikalarını ne kadar tehlikeli olduğunu çok iyi gördük. Köy kalmadı, kent kalmadı. Eğer uluslararası durum olmasaydı, gerçekten otomomiliğin sorumluluğunda, bir vatan parçası elden girmiş olacaktı. Bunlar eğer doğru yolu kabul edip kendilerine gelmelerse, halkın ulusal kurtuluş hamlesi geliştirdiğinde teşhir ve tecritleri kesilebilir. Çok aşırı amaçlar beklemiyoruz.

Ulusal bağımsızlık ve özgürlük hedefleyiş, siyasi, askeri, ekonomik ve kültürel düzeydeki savaşımı gerçekleştirmek için "çıkartılarla" asla çelişki teşkil etmiyor. Gerçekte bu, Türk halkı başta olmak üzere, bütün Ortadoğu halklarının çıkarına daha uygundur ve bir birliktelik ifade ediyor. Türk işbirlikçi egemen sınıfı, uluslararası gericiğin, emper-

yalızın, siyonizmin ve her türlü ulusal çıkarı karşı çevrelerin emindedir. Türk halkının veya ulusun çıkarları bir tutmak büyük hatadır. Dolayısıyla, kendi ulusal kurtuluş, bağımsızlık, özgürlük ve demokratik

Halkımızın bağında tarihi kişilikler vardır, sökün ediyorlar adeta şimdi. Yeni önder tip, halkın yeni militan tipi, arayanlar için çoktur.
Partiler, genilları komutanlıkları, bu konuda sağı-solu yoklasalar sayısız halk temsilcisi ile karşı karşıya geleceklerdir.
Dolayısıyla bunları ulusal kurumlar düzeyinde temsile götürmek zor olmayacaktır. Görülmüyor ki, önümüzdeki aşamada yeniden uluslaşma, uyum düzeyinde belli bir aşamaya gelmişken ve artık halk dayanılmaz bir arzusunun, "Biz, bizzat temsil eden güçler istiyoruz, kurtuluş istiyoruz" şeklinde dile getiriyoruz, bunun için her şeyini ortaya koymanın da işaretleri ortaya çıkmışken, yapılması gereken, her düzeyde bir ulusal kurulumlaşmayı dayatmaktır. Her şeyi bir ulusal renk verirken, bunu halkın ezici demokratik temsili temelinde yapmaktır. Bu, Kürdistan halkının şimdiki kadar göremediği, ama günümüzde bizzat kendi eliyle kendinden başlatarak gerçekleştireceği tarihi görev oluyor.

taleplerimizi diğer halkların çıkarlarıyla uyusturmak zor değildir. İlkel yürütülecek bir politika, diğer halkların amaçlarına daha bir işlerlik, gerçeklik kazandırır. Evet, amaçların aşırı değildir, tam yeredirler ve komşu halklarla da ulusal çıkarlarındadır. Bir avuç işbirlikçileri, uluslararası tekelin ve soyğun çeşetinin çıkarlarını halkların veya ulusların çıkarları olarak kabul etmek mümkün değildir, hatta faşizm bu konudaki politikasıyla halklara da başına en büyük beladır. Dolayısıyla bizzat ulusal kurtuluş, bağımsızlık ve özgürlük talebimiz hayata geçirmemiz, komşu halklara da verilebileceğimize en büyük destek ve onlarla dayanışmasıdır. Bu, onların gerçek çıkarlarını dile getirilirdir.

Bazıları başka şeyler yapmak istiyoruz. Başka partiler de varmış, başka türden ulusal konferanslardan bahsetmek isteyenler varmış. Ulus için parti olmak ve konferans düzenlemek iyidir, fakat bu iş, seni zorla imha etmek isteyen güçlere bir fiske olsun vurmada mükemmeldir. Tarihine, gücüne, ekonomisine ve her türlü insanı değerlerine bu kadar saldıran bir gücü, bir zorbuya karşına almayacakların. Ona "dur"

Belli ki, bunların taşıdığı niyetler iyi değil, konferans ve kongre gibi girişimleri tutarlı değil.

Bunlara söyleyeceğimiz tek şey şudur:

Amanız bir savaşımın, halkın tarihi kararlılık ve iradesine, bunun bir üst aşaması olan, halkın ulusal meclisine doğru yol alırken, düşmanı, onun iradesini arkanızda alarak üzerimize gelmeyin! Demokrasi adına, barış adına bu sahtekarlıklardan vazgeçin! Ne bilmede ve ne de inançta bunun yeri olabilir. Kendinizle çok oynamış olabilirsiniz, fakat gerçeklerle oynamayın! Kendinizi aldatmış olabilirsiniz, ama bu halkı aldatmaya çalışmayın! Bir kez daha tekrarlıyoruz: İstiyorsanız kahramanların eylemleriyle düzenlenen halkın yüce iradesine teslim olun, düşmanın icazetine değil. Evet, gelirlerse bu temelde gelebilirler. Bunların bahsettiği demokrasi, barış büyük bir yalandır, insan hakları konferansı gibi girişimlerin hepsi büyük bir yalandır. Ulusun olmayan hakkı, ulusun olmayan adı, halkın olmayan hakkı, olmayan adı, birey için de olmaz.

devrime ilişkin söz söyleme, karar verme, takip etme ve onun denetleme. Devrim için de böyle bir meclis ihtiyac vardır.

PKK, parti olarak şimdiye kadar devrim için çok şehit verdi. Devrimin örgütlenmesi, propagandası da eylemini yapıp, parti olarak daha da yapacaktır. Ama artık halk devreye girmeli diyoruz. Şimdi, diktiğimiz edelim: Halkın arayış içinde olduğunu, halkın temsilcilerinin her taraftan arayıp sorduklarını söylüyoruz. Birçok soruna çözüm arıyorlar. Bu ne anlama geliyor? Devrim için çok şey yapmak istiyor da, kurumsallaşması yok. Örneğin daha şimdiden vergi vermeyen hemen hemen yok. Devletten daha fazla ve istediğini gibi veriyor bağlaşırlar. Bunun için yapması gerekenler açıktır. Bu, ulusal bir kurumun yapılabilmesi için çok daha rahatlıkla yapılabilir. O halde, devrim için meclis faydalı bir organ olabilir ve parti bütünüyle kendisini böyle bir ulusal organ yerine de koymalıdır. Yani parti bir topluluk, ancak ideolojik, siyasi, örgütsel birliği gerçekleştirebilir. Biz bütün bir ulusu bir parti birliği içinde alamayız. Halkımızın böyle bir kısmı oku-yazar değildir. "Hepek PKK'lı olsun!" demek mümkün değildir ve buna gerek de

yüce, en bilinci, en cesur ve en fedakar öğelerinin birliği bir organ -ki, ona da işte meclis veya parlamento denilir.

Eğer halkımız da biraz kendini tanımışsa, biraz çıkarını görmeye başlamışsa, ona diyeceğiz ki, işte böyle adamların seç! Parti yine öncülük yapar, parti yine bir organ olarak ideolojileri, politikaları, taktikler merkezi olsun ama, onun gücünü sınırlıdır, sen milyonlarca, milyonlar adına sana birlik lazımdır. Bu birlik olmadan devrimde başarı olmayır, başarı olmadı mı hiçbir şey elde edemezsin. Düşmanın parlamentosunda sana ölüm fermanı, düşman ordusunda sana işgal ve imha, ardından, reisinden sana ihanet var. Bu bir kader değil. O halde, en iyi temsilcilerini sen seç, bütün ulusu temsil edebilecek nitelikteki insanlarımlar ortaya çıkır. Veya varsa Kürdistan'da böyle bir avuç namuslu insan, bizi onlarla bulup ortaya çıkarmalıyız. Gerekirse yaramalıyız. Madem ki, bu kadar hayatı çıkarlar ve muazzam gerçeklemleri bu işin artık vazgeçilmezliğiyle karşı karşıyız, o halde bizzat namuslu insanları da çıkar. Ölim her zaman var, nitekim hergün herhalkı bir yaratık gibi ölüyor sokaklarda, hem de düşman için. Bir tane namuslu çıkıp da, "Ölüm zaten her zaman var, ben namuslu bir biçimde, halkın yüce

ARGK'nin kahraman komutanı Ali İhsan ÜÇKARDEŞ yoldaşın anısı devrimde zafer garantimiz olmaktadır!

Büyük insanlık savaşımının en yoğunlaşmış ifadesi olan devrim, şüphesiz ki, bedeli çok ağır olan büyük toplumsal olaydır. Bu bedel çoğu kez halkın en değerli evlatlarını kanlarını toprağa dökmeleri ve kendilerini korkusuzca feda etmeleri biçiminde ödenir. Dökülen her damla kan, özgür ve bağımsız yarınlarımızın yolu açar.

Özgür ve bağımsız Kürdistan'ın teminatı olan şehitlerimiz, düşmana karşı verdiğimiz savaşta bilinç, hürumut ve saldırgan ruhumuz olacaktır. Parti Önderliğimizin de belirttiği gibi, "Gerçekten, şehitler bağımsız bir ülkenin, sömürsüz bir ülkenin,

sömürsüz bir toplumun üzerinde yarattığı temellerdir. Bu, aynı zamanda halkların bağımsızlık ve özgürlüklerini ne ne kadar tutkun oldukları kanıtlar." Bu anlamda, özgür bir halk ve bağımsız bir toplum gerçeğini yaratma uğrunda kan döküp şahadete ulaşanlar, Kürdistan ve dünya devrim tarihinde sürekli anılarak, halkların kalplerinde en anlamlı bir biçimde yaşayacaklardır.

İşte, devrim şehitleri kervanının en onurlu yürüyüşçülerinden Dr. Mahsum (Ali İhsan ÜÇKARDEŞ) yoldaş, yüce bir merteye olan şahadete ulaşarak, özgür ve bağımsız yarınlarımızın müddecisi olmuştur. Kürdistan halkı bu yiğit evladını toprağa verirken, bu toprağa düşüşün sıradan bir düşüş olmadığını, Parti Önderliğimizin, "Bir halk köleyse, ancak şehit kanlarıyla kıldilekten kurtulabilir" şeklinde ifade ettiği gerçeğe bağlı bir düşüş olduğunu bilerek, O'nu her an belleğinde canlı tutacağını haykırıştır.

Halkımızın onurlu evladı Ali İhsan ÜÇKARDEŞ yoldaş, 17 Kasım 1967 tarihinde Gire Sor (Siverek) da orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Ulusal kurtuluş savaşımızda Gire Sor ailesinin ayrı bir önemi vardır. Halk tarihimizde Partimiz, ilk kez bu alanda işbirlikçi feodal cema odaklarına karşı kapsamlı bir silahlı direniş mücadelesi başlatır. Bu mücadele özgüldü işbirlikçi feodal odaklara karşı geliştirilirken, genelde, bu mücadelenin yaratacağı temel üzerinde Türk sömürgeci egemenliği karşı gerilla mücadelelerinin geliştirilmesi hedeflenir. Verilen bu savaşımızda onlarca militan kahramanca direnerek şehit düşer. Böylece ulusal kurtuluş düşüncesinin tohumları güçlü bir şekilde ekilir ve Gire Sor (Siverek) kısa sürede ulusal kurtuluş devrimimizin sarılmalz bir kalesi haline gelir. Gire Sor halkını etkisi altına alan devrimci yükseliş, Mahsum yoldaşın ailesini de etkisi altına alır. Aile reisinin öğretmen olması bu etkileşimin de huzurandır. Pu durum Mahsum yoldaşın daha 11-12 yaşlarından itibaren ulusal kurtuluş düşüncesiyle tanışmasına yol açar.

Özellikle bu dönemde, Partimizin önder kadrolarından Mehmet KARASUNGUR, Şahin KILAVUZ gibi yoldaşların etkisi altında kalır. 1979 yılında devrimci düşüncelerle tanışan Mahsum yoldaş, ortaokul ve lise çağlarındayken de Marksist-Leninist klasikleri okur. Bu araştırma ve bilinçlenme çabası O'nu, yurtsever düşüncelerin doğru temele oturtmaya götürür. Mahsum yoldaşın bu bilinçlenme, halk tarihimizde yeni bir sayfa olan 15 Ağustos şanını atılmasıyla daha da keskinleşir.

Devrimci yurtsever düşüncelerle bir yoğunlaşmayı yaşayan Mah-

sum yoldaş, lise öğrenimini tamamladuktan sonra üniversite sınavlarına girer ve İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ne kaydını yaptırır. 1986 yılında Gire Sor'dan bu ayrılış, aynı zamanda O'nun Kürdistan'dan ayrı ayrılışıdır da. Daha fakülte yaşamının ilk dönemlerinde kendisinde de var olan devrimci düşüncelerin etkisiyle, kısa sürede Parti ile ilişkiye geçer. Mahsum yoldaş kararını vermiştir: Bundan böyle halki için, ülkesinin kurtuluşu için mücadele edecektir. Artık O'nun için yeni bir dönem başlamıştır. Daha önce de kin ve nefret duyduğu düşmanını daha iyi tanıması, kendi ulus ve halk gerçekliğini bir parça da olsa bilince çıkarma şansına sahip olmuştur. Bu bilinç, kararlılık ve yüksek çalışma azmiyle dört yıl İstanbul'da cephe faaliyetleri içinde görev alarak, özellikle gençlik arasında ulusal kurtuluşçu düşünceleri yaygınlaştıran örgütlenme faaliyetinde aktif rol oynar. Alçakgönüllülüğü ve uygun kişiliğiyle arkadaşları arasında sevilen Mahsum yoldaş, örgütleyici kabiliyetini de göstermiş ve bu dönemde yüzlerce kişiyi ulusal kurtuluş mücadelemize kazandırmıştır.

Bulunduğu alanda güçlü bir gelişme sağlayan Mahsum yoldaş, 1990 baharıyla birlikte, Partinin kendisine tanıdığı imkanlarla Yunanistan'ına geçer. Belli bir süre Yunanistan'ında kaldıktan sonra, bu kez de Partimizin ve ulusal kurtuluş devrimimizin merkez odakları olan Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gelir. İlk devre kaldığı Akademi ortamına çok kısa sürede adapte olan Mahsum yoldaş, kişilik dönüştürme dönemi gelişmeler sağlar.

Kısa sürede sağladığı hızlı gelişme sonucunda, Partimiz kendisine bir imkan daha tanıyarak, O'nu Akademi yönetimine getirir. Bir dönem kaldığı Akademi yönetimine, Partinin yönetimi sanatını pratikte yaşayarak kavrar ve önemli dersler çıkarır. Mahsum yoldaş, Akademi'deki eğitime yaklaşımını Parti Önderliği'ne yazdığı raporda şöyle dile getirir: "Eğitim süreci boyunca hedefim askerleşmiş bir kişilik edinmek ve çizgi devrimliliğini tutturmak. Halk önderi olmak isteniyorsa, bu koşullar değerlendirilmelidir ve en azami düzeyde kendi kişiliğini yansıtmaya çalışılmalıdır. Bu konuda Parti Önderliği'nin çözümlemeleri bana ışık oldu." Mahsum yoldaş, gelişimine özleştirilse yaklaşırsa, geleceğe güçlü bir temelde yönelme noktasında üstün bir çaba harcamıştır. Bu durumu, yine Parti Önderliği'ne yazdığı bir raporda şöyle ifade eder: "Partinin yönetim ve önderlik gerçeğini kavramaya çalıştım. Bu konuda gerek Parti Önderliği'nin ve gerekse diğer arkadaşların yardımıyla oldukça sonuçlar çıkardığımı inanıyorum. Devre sonunda pratikte yönelme göreviyle karşı karşıyayken, görevimiz ve sorumluluklarımızın bilincindeyim. Dönemin bizden beklediği görevleri yerine getirmek için, hangi koşullarda olursa olsun ve bedeli ne olursa olsun PKK'nin direnişçi militan kişiliğini temsil edeceğime dair, kendime güvenim sonsuzdur. Bu temelde başta Parti Önderliği olmak üzere, Partide, devrim şehitlerine, dağ ve zindan direnişçilerine, halkımıza, tüm dünya insanlığına ve siz yoldaşlarıma söz veriyorum."

Mahsum yoldaş, bu yüksek inanç ve donanımı taktik önderlik hatlarını gerektirilen yerine getirmek amacıyla Parti tarafından Türkiye metropollerine gönderilir. Sekiz ay

koordinatörlük görevini üstlendiği Türkiye alanında, mücadeleye büyük katkıları sunar. Bu alanlarda yüzlerce savaşçı adayın ARGK safına katar. Sekiz aylık faaliyet sürecinden sonra Parti Önderliği'nin talimatıyla, kutsal vatan topraklarına yönelir ve mücadelemizde ayrı bir öneme sahip olan Amed Eyaleti'nde 3. Bölge Komutanı olarak görev alır. Mahsum yoldaş, üstün savaşçı özellikleri ve kararlılığıyla alanda gerçekleştirilen yağınaştırmada büyük katkılar sunar. Savaşçı kişiliğinde sınır tanımayan Mahsum yoldaş, en son, Partinin verdiği talimatın gerektirilen yerine getirmek üzere bir grup arkadaşıyla Dersim alanına yönelir. Arkadaş bir grup arkadaş da sudan geçirmek için öncülük yapan Mahsum yoldaş, beklenmedik bir kaza sonucu boğular sahada vefat eder.

Mahsum yoldaş, devrimci yaşamı boyunca PKK'nin devrimci militan özelliklerini yaşamında somutlaştırmaya çalışan, Kürdistan halkı gerçeğini bütün özgün yollarla bilince çıkaran, yaşam tarzıyla halkına bağlı, atak, alçakgönüllü olan bir yoldaştır. Mahsum yoldaş, Parti Önderliği'nin yüce emrine layık olacağı her zaman belirten, her koşul altında Partiyi mutlaka temsil edeceğini ifade eden ve ülke pratiğine yönelik dönemde de söylediği, "Parti Önderliği'ne, Partiye, halka ve devrim mücadelesine ailesiyle birlikte bağlı olarak" sözleriyle somut ifadesini bulan bir bağlılıkla dopdolu, düşmana karşı büyük bir kin ve intikam ruhıyla yoğunluk. Partinin vuruş tarzını yaşamında somutlaştıran, yönelidi bütün Parti çalışmaları koparıp almasını başaran ve bu anlamda Parti çalışmaları yaşamı ve kişiliğinde uygulayan yılmaz bir militandır.

Mahsum yoldaş, Kürdistan hal-

kın bağımsızlık ve özgürlük tutkusunun sömürgeci zincirlerinden kurtuluşunun kızıyla bağlıdır.

Mahsum yoldaş, yüzyıllardan beri köleliğe mahkum edilmiş lanetli halkı gerçekleştiren, özgürlüğe adım atan halk gerçeğine ulaşmanın adadır.

Mahsum yoldaş, halkımızın, emekçilerin ve insanlığın yaşam kaynağına kan veren bir öncü, yüklü bilinç, cesaret ve fedakarlığıyla proletarye verişlerinin somut ifadesidir.

Mahsum yoldaş! Parti Önderliğimizin, "Şehitlerimizin arkasından ağılamak ve duygusal temelde bağlı olmak, Onlar'a yapılabilecek en büyük hakareti" belirlemesine bağlı kalarak haykırıyoruz: Andolsun ki, kutsal, vatan topraklarında halkımızın bağımsızlığı ve özgürlüğü için dökülen kanını yerde bırakmayacak, bizlere devrettiğimiz mücadeleyi bayrağını kanımızın son damlasına kadar savasarak, bizden sonra gelenlere devredeceğiz. Annıza gerçek anlamda bağlılığın göstergesi olacak olan bağımsız ve özgür Kürdistan'ın yaratılması uğrunda, bundan böyle düşmana karşı vereceğimiz savaşımız Apocu intikam ruhuyla saldıracamızda, dönemin dayattığı görevleri, Parti Önderliğimizin, "Başarmaya mahkumuz" şiarında ifade ettiği ruha yenire getireceğimize, döneme denk düşen ulusal ordulaşma, ulusal halk ayaklanması ve savaş hükümetinde somut ifadesini bulan gelişmeleri yaratarak, ölmüşümüzdeki yılları başımızda, demokratik ve sosyalist Kürdistan'ı sığdıracamızda dair, sana ve tüm devrim şehitlerine söz veriyoruz.

Sözümüz onurumuzdur. Devrimi yaratacak sözcükleri değil, kalca, onurumuzuzu çığnıtmayacağız.

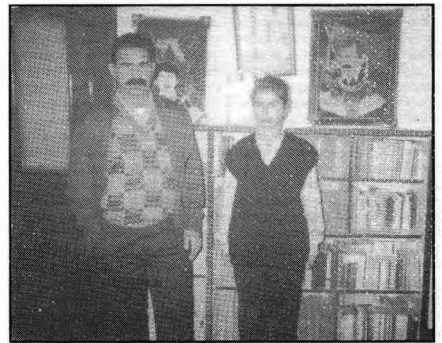
- Mahsum yoldaş, mücadelemizde yaşayacak!

Mücadele arkadaşları

Atak, cesur, fedakar, parti çizgisinin militan savunucusu Zübeyde SÖNMEZ yoldaş, özgürlük kavgamızda onur kaynağımızdır!

Zübeyde SÖNMEZ (Berivan, Aysel) yoldaş, 1968 yılında Elbistan'ın Sevdilli köyünde dünyaya geldi. Daha küçük yaşta, ailesinin Türkiye metropollerine göç etmesi sonucu vatan topraklarından koptu. Böylece toprağın kopartılma metropollerde yaşamı mahkum edilen her Kürt çocuğu gibi, Zübeyde yoldaş da daha küçük yaşlardan itibaren, sömürgeci TC'nin ulusal kimliğe yabancılaştırma politikasını yaşamaya başladı.

Bilindiği gibi, sömürgeci Türk devletinin, Kürdistan halkını kendi öz kaynaklarından sökü� koparmak, ulusal-yurtsever dinamikleri öldürmek ve ülke topraklarını yaşamaz hale getirmek için geliştirdiği politikaların ürünü olarak halkımız parça parça ilkedir, kendi topraklarından kopartılmıştır. TC'nin uyguladığı "göçtirme-yoketme" politikası sonucu, ülke topraklarından uzaklaşan ve gidecek yabancıları dışarıya bir kurtuluş, bir umut kapısı olarak gören halkımız, el topraklarında kendi kimliğine yabancılaştırılmış, insani ölçülerle bağdaşmayan her türlü "yaşam" biçimine mahkum

edilmiştir. Kendi kimliğine yabancılaştırılan insanımız, yaşadığı toplumu kimliği benimsenmiş, ulusuna ve halkına yabancılaşmış, böylece düşürüldük kişilikleri ortamında boğulmuş istenilmiş. Bu anlamda denenebilir ki, özellikle Türkiye metropoller, ulusal kimliğe yabancılaşma

nın, kişisizleşmenin, kendi kendisine yabancılaşmanın merkezi işlevini görmüştür. Bu merkezlerde yetişen Kürt çocuklarının üzerinde ki ulusal yabancılaşma ve kişilikteki tahribat daha derin ve köklüdür.

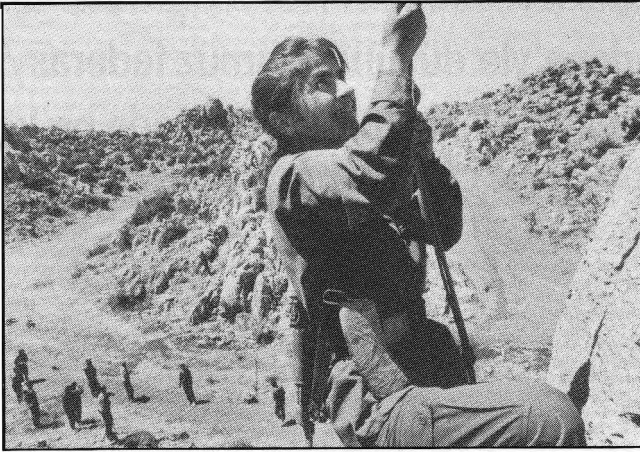
İşte Zübeyde yoldaş da, her Kürt çocuğu gibi kendi toprakları-

dan, ulus ve halk gerçekliğinden uzak, kimliğinden habersiz böylesi bir ortamda büyüdü.

Zübeyde yoldaş, her ne kadar ekonomik olarak ortalama yaşam standartlarına sahip olan bir aile ortamında büyüyüşe de, bir yandan okurken diğer yandan da aile ekonomisine katkıda bulunmak amacıyla çalışır. İşte bu yıllarda devrimci düşüncelerin de etkisiyle ezilmiş ve sömürünün nedenlerini, ulusal kimliğinden yoksun olarak sorgulamaya başlar. 12 Eylül rejimini kişiliklerde yarattığı çarpıklıklara, yaşamdaki bunalımlara, toplumdaki derinleştirilen ruhsuzluklara ve bütün bunların yol açtığı olaylara, gelişmelere, toplumsal düşürülmüşlüklere tanık olur, bunların acısını iliklerine kadar hissederek. Toplumsal düşürülmüşlüğü gerçek nedenlerini kavradıkça, sömürgeci faşist düzene karşı öfkeli dolar. Kendi içinde böylesi yoğun bir çatışmayı yaşadığı 1987 yılında Hacettepe Üniversitesi Felsefe Bölümü'nü kazanarak İstanbul'dan Ankara'ya gider.

Zübeyde yoldaş, üniversitede okuduğu sıralarda Dev-Sol örgütüne katılır. Üniversite öğrencilerinin akademik-demokratik mücadelesinde aktif olarak yer alır. Direngenliği, fedakarlığı ve ataklığıyla militanlık bir pratik sergiler. O'nun militanlık tutumu sömürgeci güçlerin dikkatinden kaçmaz. Yürüttüğü faaliyetlerden dolayı tutuklanır. Polis sorgusunda kararlı, taviz vermez bir tutum sergiler ve kendisine yöneltilen iddiaları reddeder. Kısa bir süreli kapsayan tutukluluğu yaşamında da daima morali, neşeli özellikleriyle çevresindekilerin güç kaynağı olur. Her kesimle ilgilenen, ortaya çıkan sorunların çözümünde emek sarfeden bir pratik sergiler. Böylece içinde bulunduğu ortamdaki insanları güvenini kazanır. Kısa süreli bir pratik deneyimden sonra, bir yandan üniversite öğrenimini sürdürürken, diğer yandan daha dik katli olmayı edinen barmakarmak örgütsel faaliyetlerine devam eder.

Zübeyde yoldaşın üniversitede okuduğu bu yıllarda, Kürdistan'da şiddetlenen bir savaş vardır. Kürdistan'da gelişen gerilla hareketinin etkileri Türkiye metropollerini de sarar. Özellikle Kürt asıllı olan gençlik üzerindeki yankısı daha fazla olur. Ulusal kurtuluş savaşının gelişimi **Zübeyde** yoldaşın da beyin ve sorunlarının şekillenmesine yol açar ve mücadelesinin etkileri ile sarılsır. Böylece kimliğini sorgulamaya başlar. Kimliğini öğrenen **Zübeyde** yoldaş, bu kez de ulus ve halk gerçekliğini öğrenme çabasına

girer. Ulus ve halk geçmişi kavradıkça kaynağa dönüş gerçekleştirmenin pratik çabasına girer. Kurduğu ilişkiler sonucu, yurtsever gençlerin saflarına katılarak faaliyet yürütür. Bu faaliyetleri, halkın direniş savaşına katkı sunmada, kişilik ve yaşamda köklü bir dönüşümü sağlamada kendisine temel bir başlangıç olarak alır. Bunun için araştırma, inceleme, öğrenme çabalarına daha da ağırlık verir. Kendisini geliştirirken, öğrendiklerini, bilince çıkardıklarını çevresine, ulaşılabildiği her insana taşır. Gerillanın gelişimini daha büyük bir ilgileyle yakından izler. Düşmana vurulan her darbeye, ülkesinin ve halkının kurtuluşuna olan inancı pekişir ve bir gerilla olarak, bir ana gibi gerillayı sarmalayan Kürdistan dağlarına gitmek ister.

Ülkeye olan özlem, halkın bağımsızlık ve özgürlüğüne olan inanç, gerillaya beslenen umut öylesine yoğunlaşmıştır ki, bir an önce özgürlük kervanında yerini almak için, partiyeye ulaşma talebini ısrarla dayatır. Böylece, parti kararıyla 1990 yılı başlarında Yunanistan'a gelir. Burada dört aylık bir siyasi eğitim görür. Ardından, "düşüncede ve ruhta yüceliğin saat be saat icad edildiği" ve büyük halk kahramanlarının yetiştiği Mahsum Korkmaz Akademisine gider.

Kısa sürede Akademi yaşamına adapte olan **Zübeyde** yoldaş, yedi aylık bir süre içinde askeri ve siyasi eğitimi tamamlar. Burada sadece

eğitim gören bir yoldaş olarak değil, aynı zamanda eğiten bir yoldaş olarak da öne çıkar. Oldukça atak, canı ve gışken olan **Zübeyde** yoldaş, araştırma-inceleme faaliyetini geliştirip, çıkardığı sonuçları yoldaşlarına da aktarmının yoğun bir çabası sergiler. Devrimci militan kişiliği geliştirmeye yoldaşlarıyla tek tek ilgilenir, bıkmadan onların sorunlarını dinleyerek çözümler. Kendi eğitimi dışında, arkadaşlarının eğitime de zaman ayırarak, böylece yoldaşlığın gereklerini yerine getirir ve yoldaşlık ilişkilerinin nasıl ele alınması gerektiğini pratiğinde gösterir.

Zübeyde yoldaş, arkadaşlarının moral kaynağıdır. O'nun moraliz görmek mümkün değildir. O'ndaki coşku, azim, mutluluk günlük yaşamının kopmaz bir parçasıdır. Yoğun pratik çalışmada oturma bile O'ndaki bu özellik eksilmez. Bulundukları her ortamda coşku, mutluluk, çalışma azmini taşıyarak örnek bir militandır.

Zübeyde yoldaş, parti dışı analizlerin amansız düşmanıdır. Gerçek Akademi ortamında kaldığı ilk yedi aylık süreçte ve gerekse Güney-Batı Kürdistan'da yürüttüğü faaliyetlerden sonra bir kez daha bu alana döndükten sonra, buzeminde ortaya çıkan ve Partiyi zorlamak isteyen sınıf dışı anlayış ve kişilik özelliklerine karşı doğrudan savunmanın ve bunu egemen kılmanın militanlığı. Gerçeklere ve parti yaşamına ters düşen davranışlara karşı

devrimci militan kişiliğe ulaşmanın özgürlüğü yakalamada esas kaynak olduğunu bilen, bunun savaşını veren, olumsuzluklara karşı ısrarla parti çizgisini dayayan bir yoldaş.

Zübeyde yoldaş, parti görevlerine karşı da büyük bir sorumluluk duyma özelliğine sahiptir. Kaldığı Akademi ortamında, yoğun bir pratik çalışma sahası olan redaksiyon çalışmalarına katkıda bulunmak, bu sahada çalışan yoldaşlarının yükünü hafifletmek için elinden geleni yapar, ilk elden daktilo öğrenerek kendisini bu çalışmaya katar. Bu nedenle denilebilir ki, Akademi'de kaldığı süre boyunca yoğun çaba ve emek sahibi olan bir yoldaştır.

Katıldığı Güney-Batı Kürdistan faaliyetlerinde de aynı ruh ve coşukuyu gösteren **Zübeyde** yoldaş, burada Kürdistan halk gerçekliğini yakinen görmüş, halkın engin yurttan severliğine tanık olmuş ve bundan oldukça etkilenmiştir. Faaliyetlere yaklaşımda, kitlelerin örgütlendirilip eğitilmesinde ve sorunların çözümünde ataklığı, girişkenliği, canlılığı, kitlelerin güç kaynağı olmuş ve halk tarafından sevilip, sayılan bir pratik sahibi olmuştur.

Ülkeye yönelmek üzere son kez geldiği Akademi sahasında, büyük bir sabırsızlıkla ülkeye geldiği gününü bekliyordu. Ülkeye gideceği kesinleşince, daha bir coşukla hazırlıklara sarılmıştı. Direngen ve kararlı yapısıyla tüm arkadaşlarına örnek olan **Zübeyde** yoldaş, büyük bir intikam ruhuyla pratiğe hazırlardı.

15 Ağustos Atılımı'nın yıldıoını, dolayısıyla Akademi'de yapılan kutlamalarda birlerce Kürdistanlının Akademi'ye akışın gördü, burada özgürleşen Kürdistan ruhunu kitlelerle kucaklaşarak yaşadı. Bunun coşkusıyla, askeri eğitim devresinde olmamasına rağmen, eğitim gören yoldaşların arasında katılacak, 15 Ağustos kutlaması vesilesiyle gerçekleştirilen askeri tatbikatta yer aldı. Yaşadığı bu coşukla 29 Ağustos 1991 tarihinde ülkeye yönelmek üzere Akademi'den ayrıldı.

Zübeyde yoldaşın ülkeye yönelimi, bağımsızlık, özgürlük ve sosyalizm kavgasında şehit düşen yoldaşlara duyulan sorumluluğun bir gereğiydi.

Bu yönelim, proletaryanın öncü partisi PKK'nın, insanlık cumhuriyetinin özgür bir üyesi olarak insanlığına verdiği insanın ödenmez borca dayandığı sorumluluktur.

Bu yönelim, PKK militan çizgisinin pratikte en yoğunlaşmış kişiliği olan Parti Önderliği'nin sımsız çaba ve katkılarna duyulan sorumluluktur.

Ve bu yönelim, insanlık tarihinin en barbar, ırkçı ve soven sömürgeci devletini yok ederek Ortadoğu halklarını ve ilenli insanlığı karşı görevlerini yerine getirmeye duyulan sorumluluktur.

Zübeyde yoldaş, böylesine ağır bir sorumluluğun bilincine ulaşarak yönelir. Kısa bir süre kaldığı Diluk (Antep) faaliyetlerinde, bir ihbar sonucu açığa çıktı. 3 Kasım 1991 tarihinde sömürgeci kolluk kuvvetleri tarafından bulunduğu evde çembere alındı. "Teslim ol" çağrısına, **Zübeyde** yoldaşın yanıtı, "Direnmek yaşamaktır" oldu. Direnişini, "Biji Serok Apo", "Biji PKK", "Biji Kurdistan" sloganlarıyla tüküştürdü. Çatışma sonucu şehit düşerek ölümsüzleşen kervanına katıldı.

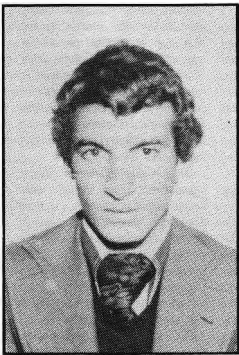
Zübeyde yoldaş, direnişi ile bir mesaj verdi. Bu mesaj, sevginin en yücesi olan vatan sevgisi için öncekile inanam, kararlı olmak, fedakar ve özveri olmak, daha sonra ise ölümüne gereken yerde ölmektir. Çünkü bu yolda ölmek ölümsüzleşmek demektir; bu yolda yürümek yaşamı tüküştürmektedir.

Söz veriyordu yoldaş, dokülen kanında sömürgecileri boğacağı! Bağımsız, birleşik, demokratik Kürdistan kavgasında ölümsüzleşen **Zübeyde** yoldaşın anısını muhalemede yaşatacağız!

Söz onurudur, onuru çiğnetmeyeceğiz...

Mücadele arkadaşları

Devrimci cesaretin, silahlı mücadeleye bağlılığın, eylemci militan kişiliğin sembolü Ali Rıza DEMİREL yoldaşın saygıyla anıyoruz

Halkımızın tarihinde baş gösteren ihanet ve işbirlikçi, önemli oranda Partimizin gelişim sürecine de yansımış. Kürdistan toplumunun kuzmopolit yapısı, sınırları istikrarlı ve net olmaması, işbirlikçiliğin gelişkin olmasından ötürü teslimiyet ve ihanet adıyla bir meslek gibi devam etmiştir.

Böylesine olumsuz bir tarihi miras devralan PKK, içten dayatılan sınıfsal anlayışlara, tasfiyecilik-provokatlara ve uygulamalara karşı kararlı mücadele eden; bünyesinde çaprazın en bilinci, en fedakar, en dinamik, en dirençli ve şahsında zaferi topluma egemen kılın militan tipini ya-

ratana, sağladığı muazzam gelişmelerin insanlığın soylu üyesi haline gelen bir harekettir.

En az dış düşman kadar, iç ihanetle de darbe yiyen PKK, bu durumu ölmek için yoğun örgütsel tedbirlerini sürdürmektedir. İçten dayatılan tasfiyecilik ve provokasyona karşı mücadelesinin başarısı için, Parti tarihi boyunca yaşanan örneklerin açığa çıkarılması gerçeğinden hareketle IV. Ulusal Kongre'de bu hususlar önemli bir değerlendirme ve karar konusu olmuştur.

Parti tarihi boyunca tasfiyecilik-provokatlara karşı Partinin bünyesinde verdikleri zararları önemli oranda tespit edilmiş ve bu cabanın daha da derinleştirilerek sürdürülmesi kararlaştırılmış. Bu karar temelinde yapılacak çok yönlü araştırmalar neticesinde Partimizin değerli militanla-

nından Ali Rıza DEMİREL yoldaşın 1980 yılı sonlarında tasfiyecilik-provokator Darbe tarafından katledildiği tespi edilmiştir. Aradan uzun yıllar geçmesine rağmen, bu durum aydınlatılması gösteriyor ki, hiç kimse Partimizin yüce ahdetinden kurtulmaya kaçarak.

1961 yılında Palfreye bağlı Züver köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Ali Rıza yoldaş, diden dedi aktarılan Şeyh Said isyanının etkileri altında büyür. Ali Rıza yoldaşın doğup büyüdüğü Palı (Palu) ve çevresi Şeyh Said direnişine omuz verdiği için hem Kürdistan tarihinde hem de muhalemede için önemli bir yere sahiptir. Onun içindeki ki bu alanda devlete isyan biçiminde gelişen Şeyh Said direnişinin karakterine ters düşen boyun eğme bir müslümanlık türü

sömürgecilik tarafından bilinçli olarak geliştirilmiştir. Devlete karşı beslenen köklü kin, bir türlü eylemci niteliğe kavuşturulamaması, özden azık kişilik sekillenmesi başarısını, bu yolduzdendir ki Türkiye ve Kürdistan'da rol oynayan meşhur faşist unsurlar bu alandan derinleştirilmiştir. Daha sonraları gelişen solculuk ise, tekliktir-burjuva ve ilkel-milyetçi düşmeç olmuştur ve reformizmi aşmamıştır.

Ali Rıza yoldaş böylesi bir alanda bağımsızlık çizgisini tereddütsüzce benimseyen ve isyanı ruhu Apocu ruh ile bütünleştirerek devrimci çıkış yapan biridir. Parti alanında muhalemede saflarında ilk yer alan militanlardan biri olması itibarıyla anlamlı ve kahramanca bir konuma sahiptir. O, gelişkin kavram Devamı 22. sayfa

PKK Genel Sekreteri **Abdullah ÖCALAN** yoldaşla **Yeni Asır** gazetesi adına yapılan röportajı kısaltarak yayınlıyoruz:

"Bizim Türkiye'yle düşündüğümüz federasyonlaşma, Ortadoğu halkları federasyonuna gitmede bir köprü olabilir"

Yeni Asır: Artık Kürt sorunu tartışılıyor. TC hükümeti sorunu kabul ediyor. Bu gelişmeden sonra parti tavrında da bir değişiklik olacaktır mı?

A. ÖCALAN: Geldiğiniz gazeteler adına görüşmeye başladık, şunu belirtelim ki, gerek resmi çevrelerin, gerekse kamuoyunun doğru bilgilendirilmesine ve bu temelde halklarımızın çıkarına en uygun politikaların ortaya çıkarılmasına katkıda bulunma amacıyla, gelişinize değer verdik. Yalnız amaç bu iken, bazı gazetecilerin verdikleri sözler uygun davranmayı, bu amaçları, mevcut belirtilen ortama da katkıda bulunmayı içermesi çok açık olmasın rağmen, kadükletirmeleri bizi biraz daha çekimsiz kılıyor. Ama yine de sizlerin dileklerini kırmadık. Çok önemli bir iş geçiriliyor: birçok gelişmeye gebe bir kıy. Son bir kez de olsa, kamuoyuna ve anılamak isteyen bütün çevrelere bir kez daha, gerçeklerden bahsetmeyi yararlı görüyoruz.

Zil da olsa, gerçeklerin ortaya konulmasından korkmamak gerektiği kanısındayım. Söylerken en çok zorlandığımız husus şudur: Gerçekten yeni bir dönem yaşanıyor. Tarihi bir dönem yaşanıyor. Türk-Kürt ilişkisi ve ilişkilerinde dikkat edilmesi çok büyük yaraların ortaya çıkması kadar, çok sonradan, herşey olup bitikten sonra aklılar başa geleceğini önceden başa gelirse çok şeyin kurtarılacağı, düzeleneye bir dönem oluyor. Bizim temennimiz, iş isten geyikten sonra değil, daha işin başından aklın, insanlığın haklarını görmesi, Türklerin, Kürtlerin tarihinde en çok yarı görüldükleri bir halk olduğunu gözönüne getirerek -halen de bu böyledir- adil ediliş yolunu seçmeleri, çok iddia ettiğimiz gibi, kardeşlik yollarını seçmeleridir; bu, daha fazla kan akmadan terah ediliş gereken bir yoldur diyorum. Bu endişelerle konuşuyorum.

Çok iyi biliyorum ki ortam biraz muglak, tarafken birbirlerini fazla anlamaya çalışıyorlar. Özellikle bizim iktidare, ne kadar güçlük olmasak, haki bir dava olduğunu andırıyor. Bu konuyu uygun siyasi bir yöntemle çözmeye inancımız belirtmemize rağmen, karşı tarafın yeni hükümet de dahil, devlet odaklarının halen terörle ölümlü gücü, yeni partimizi tasfiye etmeyi planlaması ve ardi arkası kesilmeyen uygulamaları sürdürmesi, yapay bir şekilde "halika şefkat" deyip kendisini kandırması, olumsuz bir yaklaşımdır. Tamamen gerçeklerden habersiz oılmaktan yaya döle görünen kaynaklanan, son derece çekilgi bir yaklaşımdır. Dolayısıyla işin esası bu iken, birinci soruya vereceğimiz karşılık şudur: Ortam Kürt meselesinin tartışılmasına elverişli hale geldi, işte bu bir gelişmedir; bunlara nasil katkıda bulunmak istersiniz dememiz biraz yüzeysel kalıyor. Her ne kadar ortam biraz açılıyor açık hale gelişmiş de, bu büyük mücadelelerin sonucunda olumsuz, kentiğinden yaya devleti temsil eden güçlerin iradeleri ile olmamıştır. Kaldı ki, mesele çok ters tartışılıyor.

Parlamentodaki son tartışmaları gördük. Terör kelimeden başka hiçbir kelimeyi ağızlarına almıdılar. Terörün -vada- kendilerini göre kaynağı nedir? Hangi meseleyi terörle halletmek istiyorlar? Bunun

adını bile koymadılar. Ortak görüş adı altında, bir kişinin meseleyi çok zayıf da olsa ortaya koyma isteğini bile kendisini kürsüden indirmedi karşılaşmalarından da gördük ki, iki kelimeyle bile olsa meseleye dokunmak istemediler, bunu asla istemiyorlar. Bunun yanında, "ülkemizin birlik-bütünlüğünde tek vücut" anlamına gelen bir yaklaşıma örtbas etmeye çalıştılar. Bizim kardeşlik, özgürlük teminde birçok olgunun tartışılıp kararlaştırılabileceğine dair bütün önerilerimizi, düşüncelerimizi sunma isteğimizi daha, parlamentoda kürsüsünde bile terörle engellemeleri, parlamentonun ciddi olmadığını çok açıkça ortaya koyuyor. Niyetin meseleyi kavramak değil, örtbas etmek olduğunu gördük. Zaten ordu görüşü bellidir.

Ortada bir hükümet var mı, yok mu? Özellikle hükümeti denetimi altına alamadığı güvenlik kuvvetleri vardır, çeşitli odaklar vardır. Onların terörünü ve cinayetlerini durdurmak mı istiyor, yoksa destekliyor mu? Bu belli değil. Ne var anlamda meselelerin tartışılmasını fazla sağlıklı bulmuyoruz. Ortada tartışma ve bundan bir gelişme kaydetmekten ziyade bir muglaklık, son derece iyi niyetli olmayan ve bastırma hedefleyen bir gelişme var. Kamuoyu aslında, daha sağlıklı yaklaşmak ve meseleyi anlamak istiyor. Halka devletin silki kesimleri görüşme yöntemini ağırlık veriyorlar. Mevcut bölirtiler bunu gösteriyor. Türk olsun, Kürt olsun ezici bir biçimde meselelerin açığa ortaya konulmasından ve görüşme yolu ile üzerine gidilmesinden yana tavırlarını koymuşlardır. Buna da saygı gösteriliyor. Yine hatta kan dökülmesinden yeni hükümet işbaşına geldi. Hükümet bu yönüls söz vermesine rağmen, sadık kalmıyor. Ve sinsi bir tarzda meseleyi terörle halledeceğimiz göstermek istiyor. Bu, eski politikalarıdır. Dolayısıyla, meselelerin gerçekçi bir biçimde ortaya konulup tartışıldığını ve ortamın özgür olduğuna söylemek bile zor gelecektir.

Yeni Asır: Az önce, Özal'ın bir oyunu var, bunu Demirel görmüyor demişsiniz. Bu konuşma ve sohbette bir de, Özal'ın tekira parlatılabileceğini söylemişsiniz. Bunun biraz açar mısınız? Tam konuya bağlı bir nokta herhalde.

A. ÖCALAN: Bana göre Demirel ve yardımcısı İnönü, ya nasil hükümet olduklarını bilmeyen bir subjektif yaklaşım içindirler ya da bile bile varlık gerçeklerini, nedenlerini ters düşüyorlar. Demirel'in hükümet olmasa ve hatta siyasi haklarını kazanması PKK hamlesiyi yakından bağlantılıdır. Özal'ın varlık

nedeni de bizimle mücadele etmesiyle çok yakından bağlantılıdır. Yasağı olduğu dönem Demirel'in yüzde eli barınma ancak ilk payı aşması durumu vardır. O oylama göz önüne getirildiğinde görülecektir; daha o dönem çok sınırlı bir yüzdeyle aşılıyor. Ve bizim etkimizin olduğu illerde yüzde yetmişlere varırken, Türkiye ortalaması ve Batı'da oldukça düşüktü. Bir bu söylenebilir; ikinci, Özal'ın siddet politikası bizim tarafımızdan başarısızlığa uğratıldı. ANAP hükümetinin bu sorun nedeniyle başaramadığı ortaya çıkmıştır. Bu, kitleler tarafından ANAP'ın iktidardan atılması biçiminde bir sonuca yol açtı. Bu çok açık. Eğer Kürdistan illerinde çoğunlukla da sifira karşı HEP lehine sonuçlar alınmasıydı, ANAP önde olacaktı.

Daha da somut ifade edersek; çok güçlü olan aşiret, ağalık, şeyhlik kurumu etkisini sürdürmüş olsaydı, tamamen ANAP sifira karşı sonuçlar alacaktı -ki etkili olmadığımız yerlerde bu çok somuttur- ve böylece Demirel'in de kesinlikle hükümet olma diye bir durumları söz konusu olmayacaktı. Bunu mevcut rakamlardan da çıkarmak zor değil.

Demek ki, ANAP iktidarının aşılması bizim politik etkimizle oldukça bağlantılı ve dolayısıyla Demirel'in hükümeti de bunun ürünüdür. Kitlelerin isteği de şuyduydur: Kan dökülmesin, sorunları ıllımlı yollarla halledilsin. Bu temelde oy verdiler, oyların hedefi budur. Ama sinsi bakıyoruz ki, bu tersine çevirmeye isteniyor. Yüzde kırk sekizlik oy tabanı, sinsi bir biçimde, "Halka şefkat, PKK'ya rahmet" biçiminde, özel savaş aygıtının demokratik bir olayla yutulması biçiminde kullanılmak isteniyor. Dışarı karşı, o Lozan Antlaşması dönemini hatırlatması, "Biz Kürtlerin de hükümeti" biçiminde bir dışişleri bakanı sunuluyor. İçerde de, "Demokrasi geliştiriyoruz, işte Kürteye de özgürlük verdiğimiz" şeklinde bir politika yürütülüyor. Dikkat edilirse, son derece iperksiz bir yaklaşımdır. Ama bu maske altında sınırların uçaklarla bombalanarak, karada-ışta sürdürülüyor. Özel tim ve diğer saldırgan güçlerini komando taburları haline getirmek, daha hareketli bir orduyla, savaşçı geliştiriliyor. Ucuze bir yaklaşımdır bu, ANAP yaklaşımdır, dolayısıyla çekilgidir: ANAP'ın olağanüstü hal politikasıyla ilgili olarak, "Ona karşılık, koruculuk sistemini de kaldıracağız" dediler, fakat gördüğümüz gibi daha da güçlendirildi.

Bu ne anlamıdır? Özal'ın taktiklerinin yürütülmesi durumunda gelmeleri anlamına gelir. Özellikle hükümetin ilk bir-birçok aylık döneminde, Özal ve kendisine bağlı

emniyet güçleri, bilinci bir provokasyon zincirini de başlattılar. Kimsen de olsa amaçlarına ulaştılar; kitlelerin o Harp Dairesi'nin bir sivil kuvveti oranda boş çıktı. Bu, bence tam bir oyun veya taktik olarak geliştirildi. Özal'ın kendisi, "Federasyonu tartışalım" bile diyebilirdi. Ama ardından bir çırpıda bunu bir tarafa bırakıp, "üzzerine üzerine gidin" politikasını geliştirdi, sanki Kürt olma suçmuş gibi sert bir yaklaşımla. Ama aslında kendi partisi için de değişik hareketler söz konusudur. Mesela hükümetin önüne engel çıkarmak amacıyla baş devlet için odakları hareket geçirmesi ve özellikle o cinayetlerin gerçekleştirilmesi durumu vardır. Epey yapılar, hem de çok anlamız bir biçimde. Bu, karşı tepki doğurdu sonuçta; o bağlantıdaki umut hızla eridi. Ve şu anda bu mesele birinci mesele olarak hükümetin gündeminde yer işgal ediyor; siyasi bir çözüm yolu pek olası görünmüyor. Çok büyük hazırlıklarımız da var. Halkın kendisi büyük bir yürüyüş halinde, 1992'de hükümet bu yaklaşımları devam ederse, Özal'ın veya kendisine bağlı güçlerin durumu acaba ne olacaktır? Bize göre onlar 12 Eylül döneminde iyi örgütledikleri için, ya Demirel "engelin" iyi aşabileceklere ya da rahatsızlık sinirayabileceklerdir. Panzerle sınırlayabileceklerdir. Nitekim Demirel, "Çankaya'dan indiririz" iddiasını bir tarafa bıraktı. Bunun gibi daha birçok iddiası vardır Demirel'in; hepsini bir tarafa bıraktı. Neredeyse şimdi Özal'a uzlaşıyor. Özal, biraz daha sıkıştırarak onu, ulaştırıp ehli bir başbakan, Çankaya'ya saygılı bir başbakan durumuna getirebilecektir. Özal, "yaşamıyorsun PKK meselesini diyor" dediğinden "yaklaşımı" benden, bu konuda çok bilinci. Bazen çok olumlu imajlar verir. Mesele bir ara benimle bile meseleleri tartışabileceğini yanıltıyordu. Bir imaj veriyordu. Ardından birdenbire cihet kesildi: O dönem başkanını Yıldırım Akbulut, benim için, "Mutlaka onun cezalandıracağız" diyordu. Ve bu politika sürdürülüyor halen. Şimdi Demirel'i ve İnönü'yü tahrik ediyor yaya devlet güçleri eliyle bunu yapıyor. Sonuçta, geliştirilecek olan bu siddet ortamında hükümetin dayanabilme gücü bile göre zordur. Bu mesele, nasil ki Demirel'i bu duruma getirmişse, yine öyle de götürülecektir. Şimdi'den SHF'yi zorlu sürece girdirmiş. Çözümünüz bütün partiler için ama, halkın umutlarını bunlar doğru değerlendiremediler diyorum.

Özal'ın o en son taktiklerinden bahsederken bunları belirtmek mümkündür. Daha önce de buna benzer birçok taktikleri vardı. Belli ki, ısrarlı olacak. Bu meseleyi kullanarak hükümeti sıkıştırmayı, kendin kabul etmiyor ve bu arada da ANAP'a puan kazandırmayı ısrarla sürdürmektedir.

Yeni Asır: Şimdi kısaca kısas diyen bazı raporlara bakıyor. Eski MHP'ler de bir yandan Türk milletliğini diye söylemeye başlıyorlar. Bazı gizli güçler şimdi MCP'yi size karşı kullanmaya kalkarsa ne yaparsınız?

A. ÖCALAN: Bunun da bir devlet için odak sorunu olduğunu kanısındayım. MHP'yi de devletten ayırıyor. MHP özellikle NATO

bünyesinde de çok açıkça ortaya çıkan o Gladio tipi bir örgütlemenin Türkiye'deki sivil koludur; veya Özel Harp Dairesi'nin bir sivil kuvveti olur. Albay Türkeş bir özel savaş albaydır ve onun örgütlenmiştir. Ülkü Ocakları da bir milis güçtür. Bir sivil savunma teşkilatı vardır. Gerçekten bu işleri gönen bir güçtür. Bu temelde bu on devletle bağlantılı olarak görüyoruz. Evet, bazı karanlık güçler ortaya çıktı. Mesela son günlerde bir bildiri basına da yansıdı, "Kemalist Asker-Polis Örgütü -KAF-" diye, işte, "diş diş, cana can" ve yine işte, "Bir tane Türk varulusu hiçbir ideoloji, siyasi ayırım yapmadan da bile, Kürtileri vuruyor" veya, "Cezaindeki otuz tane PKK'lı öldürüldü" diye tehditler pırpıyordu. Türkiye de böyle şoven faşistler vardır; bizzat devlet içindedirler. Fakat şunu açıkça belirtmek ki, korkmuyoruz. Blikis Kürtilerin böylesine bir gelişme karşısında, hızla yetküt olacaklarına ve çok kolay örgütlenmelerine inanıyoruz. Şimdiden bu başlamıştır. Örneğin metropolde; İstanbul'da, İzmir'de ve Adana'da bu tu tehditler Kürt kitesini muazzam ölçüde bir araya getiriyor. Asimile olmuş olsun veya olmasın, hepsini bir araya getiriyor. Kürt kesiminde milî duyguların yonlaşmasına ve giderek örgütlü bir zemine yol açıyor. Bu anlamda çekimiyoruz. Fakat Türk halkını belki zehirleyebilir, Türklere aşırı bir miliyetçiliği yol açabilir. Kayseri'de, İç Anadolu'da görüldüğü gibi. Ama inanıyoruz ki, Türk emekçilerinin böylesine bir şoven miliyetçilikle fazla ilişkisi olmayacak, bu sinsi politikayı fazla desteklemeyecektir. Sınırlı bazı geri kalmış yöreleri etkileyebilir. MHP'nin bu yönüls işle bir kitle temeli var. Onu daha da ayağa kaldırmak isteyecebilir. Ama bu, sonuçta, özellikle Türkiye'deki Kürtilerin hızla bir bilincellenmesine ve Parti etrafında bir araya gelmesine yol açar. Bu konuda tedbirliiz. Eğer birtakım katliamlara başvurulursa, Kürt halkı yığılması tam bir dinamit gibidirler. Kürtiler bu konuda, daha iyi kavga edebilecek durumdadır. Nefsi maddafan, onları siddetli bir dremmeye götürebilir. Kısacası, bu silah geri tepecektir, bazı canlar yakılsa da...

Yeni Asır: Bir de hiç Amerikan hükümetine bağlı bir yetkiden herhangi bir teklif, bir öneri, görüşme isteği geldi mi size?

A. ÖCALAN: Hayır!

Yeni Asır: Pekî, üniversiteli Türkleri ilişkilerini burada öğrendim. Pek çok üniversite meselelerini arkadaş, üniversiteyi terkmiş arkadaş -Türk olsun, Kürt olsun- size katılmı, ilişkilerini ne düzeyde? Nasil ilişki kuruyorsunuz üniversitelilerle? Çünkü üniversitelerde önemli pozisyonel var. Size de eğitimci kadrolar lazım.

A. ÖCALAN: Bizim genel bir sempatiiz çevremiz var; köyde, kentte, işçiler arasında, öğrenciler arasında. Olay olarak üniversite çevresi diye bir çevre söz konusu değil. Yani genel kitleleri desteğin bir parçasıdır üniversitedeki çevre. Hızla artıyor üniversiteledeki taraftar kitlemiz. Ve hatta Türk öğrenci çevrelerini de çekiyor, katılıyor da var. Yani oldukça artan sayıda kuzerkek katılıyor. Bizden etkileniyor-

lar, hatta giderek Türkiye için bir örgütlenmeye doğru da girmeye çalıyolar, biz de desteklemeye çalışıyoruz onlar, PKK'nın almış olduğu eğitimle Türkiye halkının sorunları etrafında bir yeni siyasi faaliyet başlatma çabaları sözünüştü.

Yeni Asır: Bu faaliyetin bir ismi var mı, belirlendi mi?

A. ÖCALAN: Öz itibarıyla gelişmiştir. Taraftar kitlesi oldukça artıyor, kadrosal faaliyeti de sürüyor. Temel görüşleri, programı ve kurucuları kurulu hazırlanmaktadır. Yakin bir dönemde kamuoyu yeni bir gelişmeye karşı karışmaya gelebilir, tartışabilir. Sanırım bu da önemli bir siyasi gelişmeye yol açacaktır. Bizim Kürdistan'da diğer parçalarında, Güney Kürdistan'da başlatıldığını bir çinim vardı: Güney Kürdistan halkına devrimci düşünce ve örgütlenmeyi götürmü. Bu adımıyla bir gelişmeye gösterdi. Türkiye'de ise daha farklı bir biçimde, Türk toplumu daha farklı bir toplum olduğu için onun tarihi, toplumsal koşullarına denk gelen ve özellikle Türkiye solunun da büyük kazanımı gözönüne getirildiğinden, buna çözüm yolu olarak bir oluşumu önemli görüyoruz. Ve sanıyorum, bu başta üniversite çevreleri olmak üzere, aydın çevrelerin önemli ilgisi, desteği çekecektir. Ve solun içinde bulunduğu kızmak da bir ölçüde asıracaktır. Eğer bu arkaşarlar açısında sancakası yoksa küçük bir çışme de yapabiliriz. Fakat yeni bir gelişmedir.

Yeni Asır: Bayağı da önemli bir gelişme.

A. ÖCALAN: Bizim öyle bir gelişmişlik de ki, bazen amaçlarımızı çoğ açık söylüyoruz. Aylehimize mi oluyor, lehimize mi bilemem ama, biz-göç, gerçekler ne kadar açık işlenilirse, ne kadar açık politika yapılsın o kadar iyidir.

Yeni Asır: Onlarla görüşmeyi istiyim.

A. ÖCALAN: Olur. Yalnız üniversite çevresindeki aktivistlere göre ise edecektir. Üniversitelerle iş-kimizin öyle bir anlamı yoktur. Gelmekle etkilenmenin bir sonucu olarak düşünmek gerekir. Yoksa özyi olarak üniversitelerle e alma, özyi ağırlık vermede bir yeti anlayışımız da yoktur. Belki bu Türkiye solu için geçerli olabilir. Bizim halkımız topyekün bir kitle temeldir. Bugün biliyordunuz, Cizre topyekün ayağa kalkıyor, bu ayağa kalkışta yedi-on yemış kadın-erkek yer alıyor, görünüyor, seslerinden bile belli oluyor. Dolayısıyla sadece geçici harekete geçirecek bir hareket yaratma Türkiye'deki grupları yapıyor bir şeydir. Bizim bu konuda sınırlıdır. Ama yine de üniversite gençliği Türkiye-Kürt ayrımı yapmadan partizim etrafında oldukça yoğunlaşıyor.

Yeni Asır: Özal, 20 Ekim seçimlerinden önce, "Kürt meselesini çözecemiz", "Çözme lümlü ben de diyordum. Neydi bu formül? Gerçekten öyle bir formül var mıydı?"

A. ÖCALAN: Bana göre, bir mesaj vermek istedi. Özellikle se-nimlerde bir takım yapılar istedi. Yani, DYP, SHP, Demirel'in bu meselede statükocu olduğunu, iyi görülmüyor, olamaz, olsa olsa bu bende vardı, "Federasyona kadar tartışmaya açalım" demekle Kürt oylarını almak için bir mesaj vermek istedi. Ve hatta bizim bu bloku desteklememizi bu bun yaptı. Anlamı bence budur. Herhalde halen bu görüşünü sürdürüyor. Demirel ve İnönüye karşı son iki taktiklerinden bahsettim. Onları başarısız kılarak sunu söylemek istiyor: "İşte bakın, ben söylemedim mi, bu meseleyi

ancak ben çözümlerim, ömrümün bundan sonraki kalan kısmını da bu meseleyi çözmekle geçireceğim. İşte, bunlar çözümedir, ben ise görüşümü koruyorum." Ve böylece uzun vadeli bir hesap yapmış olabilir. Hem seçim için hem de uzun vade için, fakat tamamen bir taktik olarak ince sürdürdü kanısındayım. İnönü'ye bunu yaptığını, bu konuda gerçekten çözüm istediğini de söylemek zor.

Yeni Asır: Göçü bunun cevabını şu ana kadar aldık ama, yine de sormak istiyorum. Türk hükümetinden bugüne kadar o bazda bir teflik geldi mi?

A. ÖCALAN: Hayır!

Yeni Asır: Şimdi Batı'da, kentlerde yaşayan milyonlar Kürt var. Az önce siz saydınız, neredeseyse kaba bir hesaba birdenbire on milyon buluverdi -ki gözdari edilenleri de sayarsak daha fazla. Bu insanları Bakırın yerlerini arasında ister istemez bir ayırım oldu. Yani insanları kafasında soru işaretleri bırakıyor. Amacınız Türk-Kürt (ayrım, b.n.) olmadır mı? Her fırsatta söylüyorsunuz. Hatta fırsat yaratarak söylüyorsunuz. Bu durum yararsızna ne yapacaksınız? Yani ister istemez bir ayrılık gelecek.

A. ÖCALAN: Doğrudur. En az Kürdistan'daki nüfus kadar, hatta ondan daha fazla ve cilt bir Kürt nüfusu Türkiye metropollerine yığılmış durumdadır. Bunun önemli iki nedeni vardır: Birincisi, geçmişteki insanları nedeniyle geliştirilen mecburi iskan sonucu taşınmış işleri bir kesim vardır. İkincisi ise, ekonomik yaşam koşullarına birlikte, artan baskılar nedeniyle bir kaçış olmuştur. Özellikle de 12 Eylül döneminde yoğunlaştırılan baskı ve ekonomik zorluklar nedeniyle muazzam bir nüfus kayması söz konusu oldu. Ve diyebiliriz ki, tarihteki en büyük göçlerden birisi de bu geçen yıllardaki nüfusun Batı'ya kayışdır. Sanırım bütün o nüfusun kentlerin çevresinde ikinci bir şehirlenmeye yaya geçekondulanmış sağıladır. İstanbul'da çok milyon fazla nüfustan bahsetmektedirler; İzmir'de bir milyon yakın, yine Adana'da yarım milyon fazla, Çukurova'nın tümünde bir milyon fazla, İç Anadolu'da, Ankara'da bir milyon fazla ve Trakya da dahil hemen hemen her yerde çok yoğun bir Kürt nüfusu hareketi var. Doğum oranı çok yüksek. Hepsini de emekçi, yoksul. Bu politikaları her ne kadar devlet yöneticilerinden beri Kürtleri asimile etme, kontrol altında tutma amacıyla yapılsa da, bana göre şimdi son derece ters bir durumla karşı karşıya. Ve hatta ektiği tohumları çok köktü biçecek. Nedeni de şudur: Bu nüfus hiç tatmin olmamış, denirler ya, "Zincirlerinden başka kaybedecekleri bir şey yok" diye, işleyle bir nüfus; korkusuz ve adeta yıkıcı bir tahrip malzemesi durumundadır. Kürt ilerleye de bağlantıları koparmamış. Teknik, yollar; bir günde gidip gelirler. Bu Cumhuriyet döneminin en büyük politik başarısızlıklarından birisi de bu yönüldü diyorum.

Son gelişmeler gösterdi ki, bu kitle simdi daha örgütleniyor. Özellikle meselenin siyasi düzeyde tartışılması birlikte muazzam bir kayış var. Partinin politikası etrafında en süratle yoğunlaşan bir kesim de Türkiye Kürtleridir. Bizim de en çok gazandığımız ve bugün savaş için çok koşan kesim buralardan gelmektedir. Bu artan bir tempoyla devam etmektedir. Özgünlükte de nemde bu kitlelerin daha aktif bir siyasi rol oynayacağı kanısındayız. Özellikle Türkiye politikasında kilit roller oynayabilecek kanısındayız.

Yine devrimci şiddetle bağlantıları olabilir, iyi bir tahrip malzemesi görevini görebilir. Kürdistan'da gelişecek kitlelere karşı bu kitle de ayağa kalkar. Ve bir de kitlemin tehlikesini içinde olduğu için, özellikle bu MHP tipi örgütlerin kitlemin tehlikesini yaşadığı için, kendisi de geliştirebilir. Bakırköy'de olduğu gibi. Gerçekten hayli hassas bir konu, tepkili geliştirebilir. Türk Kürt çatışması burada daha da alevlenebilir. Ve bu, herhalde dengeleri en çok altıst edecek bir oluşumdur da. İçinden çıkılması da son derece zordur. Çünkü ekonomik, sosyal, siyasal yünden tam bir iç içe girmişlik söz konusu, çatışması çok köktü olur. Fakat on milyona yakın bir insan kitlesinin ne öyle kolay kitalarlarla yok edilmesi ve ne de zoraki başka politikalarla sürülmesi mümkündür. Bunun önemli bir problem kaynağı olacağı kanısındayız. Çok eski politikaların ters tepmesi durumudur. Ve mücadelemin bunları kazanacak, şimdi den epey güç aldığı gibi, önümüzdeki dönemde sanıyorum hem Türkiye'ye karşı patlamış hareketlerin içinde, hem de Kürdistan'a sürükli savaşçı gönderme açısından da muazzam kitleyi harekete geçirebilecektir.

Yeni Asır: Sizin Batı'dan, yani Türkiye Kürtlerinden, Kürdistan'a dönmelerini istediğiniz yolunda bazı bilgiler var, doğru mu?

A. ÖCALAN: Özellikle savaşabilir nüfusun öncelikle olmak üzere gelmesine yönelik çalışmalar var. Orada kalarlar da Türkiye'deki demokrasi güçlerinin içinde yer alarak demokratik savaşın verilerini öñeriyoruz. Uzun vadede o nüfus tekrar geri dönebilir. Fakat Türkiye'de de önemli bir kesimi kalacak. Bizim tercihimiz kalarların demokratik örgütleri içinde Türk halkı ile birlikte mücadeleyle öñüclük etmeleridir.

Yeni Asır: Pekî, çok basit olarak TC hükümetinden, TC'den isteklerinizi şöyle bir sıralar mısınız? Yani herkes PKK deyince, topak almak istediğini düşünüyor. İşte Evcit bile, "Bir karış toprağıız vermez" diyor, o bile öyle düşünüyor.

A. ÖCALAN: Son günlerde sık sık o ve diğer partiler liderleri, "Verecek bir karış toprağıız yok" diye gerçeği sapırmakla uğraşıyorlar. Bir defa, şimdiden bize, "Alın üçte bir sizindir, parçayalım" deseler, biz onlara, "Bu gerçeği bir yaklaşımdır" diyeceğiz. Ayrılsak bile, hemen, bir fabrikayı daha işlete-meyiz; yani bir defa bu ekonomik olarak mümkün değildir. Bırak önce söyledik Kürtlerin yanı sıra Batı'da; böyle bir ayrılık adeta içinden kan akan bir damar ortasından parçalamak gibi bir şeydir. Yani, bünüye umuyor. Hemen parçayılıyor bir bir yaklaşımdır gerçeği değildir. Ben de kendi şoven politikalarını örtbas etmek için bunu söylüyorlar. Ve bu anlamda da gerçek bir bölücülüğü yapıyorlar, bölücülüğün gerçek bir kaynağı olduklarını ortaya koyuyorlar. Olmayan, fakat öyleymiş gibi göstermek istedikleri bir durumu Türk halkına lanse etmek istiyorlar. Böylece halkı da arka arkaya alarak götürüyor. Bu şekilde bölücülüğü geliştiriyor. Halbuki PKK'nın yaklaşımlarında durum farklı. Nitekim, dünyadaki son çözümler ve yeniden birleşmeler de göz önüne getirildiğinde görülecektir ki, bağışsızlaşmak ile de ayrılmak değildir. İşte Sovyetler'deki çözümü, yerini Basmış Devletler Topluğunu bırak-tı. Avrupa devletleri daha çok bağışsız uluslar oldukları halde ortak bir topluluk haline geliyorlar. Ve hatta Türk Orta Asya cumhuriyetleri var, bunların bir ortak topluluğu

düşünüyor. Araplar aynı ulus oldu-ğuna halde, birçok devletle bölünmüşler. Ortak bir dilleri var. Yani aslında ortak farklı ulus topluluklar var; bunları üniter devlet adı altında tek bir potada eritemeyi aslında sürdür-cek ve başka seçenek de yok diyecekler; bölücülüğün budur diyor. Dünyadaki toplulukların birlik anlayışına da terstir. "Üniter devlet-ten vazgeçemeyiz. Üniter devletten başka bir şey düşünemeyiz" demek, ulusal toplulukların kabul edemeyiz demektir ve bu da bir gerçeğin inkardır. Ulusal topluluk da kendini sürekli savunmak zorunda kalacaktır. Bu da, üniter devlete karşı tam bir ayrılıkçı hareket anlamına gelecektir.

Demek istediğim, Türkiye'deki bu, "Bir karış toprak vermez" yaklaşımlarında ısrarlı olmanın bir kilit biride bir derliyi var. Üniter devletle kastettikleri de eritemedik. Bunun bütünüyle de alakası yoktur. Tehlikeli görüyor; özellikle Evcit'in yaklaşım son derece şoven ve, "Kürtler serbestçe eriyebilirler içimizde" şeklindedir. Bu yaklaşım, "Tania, topla entelektüelme, serbest eritilir" gibi bir özü vardır. Son derece şoven bir yaklaşımdır. "Herkes Türküm demek özgürlüğüne sahiptir" biçiminde bir yaklaşımdır. Halkların gerçeğine saygısızlık, Bizimki bu değildir. Türk Kürt halkları, gerçekten ki bunun kapısını açtım- gerek tarihi zarurettenden, gerekse toplumsal ve ekonomik nedenlerden ötürü ilişkilen yeni den düzenlenmesi gereken işleri haktır diyoruz. Türk-Kürt ilişkilerinin mutlakla yeniden düzenlenmesine ihtiyaç var, ekonomik, siyasal ve her düzeyde, daha askeri düzeyde de. Benim görüşüme göre, bu düzenlenmezse Türkler çok şey kaybedecektir. Türklerin Kürtlerle ilişkileri herhangi bir halkla ilişkilerinden benzer. Ne Balkan halklarıyla, Ne Arap halklarıyla, ne Kafkas halklarıyla ve ne de Avrupa halklarıyla ilişkilerden benzer. Bana göre, tarihte Türkleri Türk yapan temel güç Kürtlerdir. Anadolu'ya yerleşmelerinde -ki bu Apsalan dönemine, Seizüklü dönemine denk gelir, yine Osmanlıların yükselme ve Ortadoğuya yayılma dönemlerinde Kürtleri dayandıran. Yine Yazuv'un hem Çaldıran ve hem de Rıdaniye savaşlarını kazanmasında Kürt asiretleri ve beyleri belirgin bir rol oynamışlardır. Malazgirt'te Roman Dyojen'i, Bizans'ın yemesinde yine Kürt asiretleri belirgin bir rol oynamışlardır. Yine M. Kemal'in ulusunun çok olma ihtikisiyle karşı karşıya geldiği bir dönemde Kürtle-re, Kürdistan'a sığınarak, onların desteğini alarak kurtuluş hareketi düzenleyip Türkleri büyük bir tehli-keden kurtarması söz konusudur. Önemli verdiğimiz bu olaylar, aynı zamanda Anadolu Türkliğünün temel tarihi dönüm noktalarıdır. Ve hepsinde Kürtlere çok muhtaç oldu-yu ona yarı dayama esasları, onların ittifakını veya onların desteğini sağlamamasalar, başıya kesin gi-demeceği gibi bir durumları söz konusudur.

Ben bunları açıkça belirttim. Bu anlamda Kürtler, Türklerin tarihinde çok belirgin şekilde bir rol oynarlar. Belki zor dönemlerde bu anlaşılır, imdat istenir ve diğer dönemlerde ise tersi yapılır; bastırılır, eritilir. Ama bana göre, eğer bu son şanlıları da, yani Kürtlerin konumunu değerdendirmezse kendi tarihlerinde ve güncel olarak çok büyük bir hata yapmış olur. Eskisi gibi Kürtleri idare edeceklerini sanıyorsa, büyük bir hata yaparlar. Kürtlerin kendi tarihlerindeki rolünü doğru anlamak istemezlerse, bu da çok kesin ve büyük bir yanlıdır. Biz şimdi Kürtlerin bu konumunu değiştirmek is-

tiyoruz. Yani Kürtlerin aleyhlerine olan bir statü içinde, Türklerin ege-menliği altında kalmaları kabul et-miyoruz. PKK aslında bu statüde de-ğıştirmek isteyen de bir ulus düş-manlığı yapıyor; mevcut devlet po-litikasını yanlışlığı ile getiriyor. Yani toplumlar arasında ki ilişki-leri karşı değıştirmek istiyor. Eğer bu politikada ısrar edilirse, sonuç Kürt-leri topyekün kaybetmek olur ki, bu da Türkleri için tarihteki en büyük bir tehlike anlamına gelir. Düşünelim bir; çok köktü bir biçimde destekle-ri pekeler, Türklerin öz savunma-ları bile son derece güçleşir. Bu konu üzerinde hiç düşünülmez. Giderek kendi içinde yoğunlaşan ve Türkleri karşı kati bir tavır alan Kürtler, bir yitlik tarihini seyrini değış-tirir. Türk lehine gelişmiş tarihi tersine çevirebilirler. Ve günümüz-deki hızlı gelişmeler de bunun pek imkansız olduğunu gösteriyor. Kürt-lerin sürekli tank-topla, kılı gücüyle emek aldığı gibi. Bugünkü denge belki aleyhlerine olabilir ama er-geç, hele günümüzün hızlı, çalkantılı gelişmeler son konusu olduğunda, Ortadoğulu'daki statüko altüst oldu-ğunda, Kürtler daha toparlanabilir-ler; şimdiden bu sürece girmişler-dir. Bu açıdan Kürt politikası Tür-kiye'de herhalde en tehlikeli politik-a kalarların başındır. Eğer tamir edil-mezse, düzeltilemezse herhalde en büyük zarar Türklerin kendileri gö-recektir.

PKK buna dikkat çekiyor aslında ve bunun yerine, güç fazla bel bağlamadan, askeri üstünlüğü bel bağlamadan gerçekleri görem ve bu ilişkileri yeniden düzenleyelim diyor. Düzenlemeyi, hani moda de-yimle nasil serbest piyasadan, serbest düşünceden, serbest işletme-cilikten yanayaz diyorsalar, bunun bir uzantısı olarak da Kürtlerin de serbest idarelerini, kendilerini ser-best örgütlenmeleri ve kendi topa-rlarını üzerinde kaderlerini tayin etme-lirni kabul etsinler. Gönüllü bir birliğe böylece giden yolu açsınlar, çok güçlü olan birleşme nedenleri-na zıd gösterebilir. Olası birlik, bence bu serbest idareye dayalı olarak gelişir ve Kürtler de bundan yararlanır. Kürtlerin hemen gerçekçi olmayan bir ayrılıkçı yemine özgür, serbest idareye dayalı bir birliği tercih edecekleri söylenebilir. Ama gerçekten bu eşit, özgür bir birlik olarak düşünülmez. Hani çokça söylenildi ki kardeşlik laflarına eğer gerçekten içten kazandırmak istiyor-larsa, kardeşler arasında ki bir birlik olabilir. Fakat samimiyet olmadık-ların kanısındayım. Bana işlerlik ka-zandırmak gerekiyor diyorum. İşte o zaman ne olur? Ordudan tutalım, ortak federal hükümetlere, meclis-le beraber birleşimler bulunabilir. Yani Kürtlerin bir mahalli hükümet-i, meclisinden oluşma, birliğe engel olarak görülmemelidir. Nitekim bu gereklidir; yani toplu kendini ör-gütleyemese nasil kaderini belir-leyecek, kaderini belirleyemese nasil birleşecek? Dolayısıyla bunla-rın hen ayrılıkçı olarak değerdendir-mek gerçekten körlükler, çok kısır, dar görüşlü bir yaklaşımdır. Eğer buna zıd gösterilsen, sonuçta bence federatif meclisler, hükümet-ler, daha federal hükümetler bile oluşturulabilir. Mesela şu andaki meclis bakaalır: Bir Kürt, konuştü güye kürsünden indirildi. Belki ki bu meclis federatif nitelikte yaya Kürt-lerin ve Türklerin ortak idarelerini diti getirildiği bir meclis değildir. Biz bu yapının da değışmesini iste-yeceğiz. Federal bir meclis olma-dıyabiliriz. Ve aynı şekilde bu, hükü-

mete de yansıyabilir. Bunun yanında bir yığın ekonomik ortaklığa da gidebilir. Gerçekçi bir birleşme ancak böyle olur. Ve sanıyorum şartlar da giderek buna zorluyor. Politikacılar geçen görev, er-geç gerçekleştirecek olan bu çözümü, kanlı bir biçimde ulaşmayı zorunlu kılmadan, fazla kan aktırmadan yolu açık tutmaktır. Fakat sanıyorum bu anlamak istemiyorlar. Yani birincisi, tarihi gerçeklik anımsamak istemiyor; ikincisi, birlik meseleleri ters konuluyor. "Bir kans topak" diyen kimdir? Kaldı ki biz topak istesek, bir kans değil, hakkımız olan, milli sınır dediğimiz, yani Kürt nüfusunun yoğunlaştığı alanı isteyeceğiz. Biz Türklerin ulusal topraklarından elbette ki bir kans bile istemeyiz. Anlayışımızda buna yer yoktur. İgal etmez, başka ulusların topraklarından yer kapmak ideolojimiz, politikamız ters düşüyor. Ama Kürt nüfusunun yoğunlaştığı alanlarda da iddialıyız ki, Kürtlerin vatandaşları bir kans topak almak değil, tamamlanıyor. Ayrıca bu toprakların bir kanşını da vermez. Fakat mesele bize göre böyle konulmaz; mesele, hakların kendi vatandaşından serbest idarelerini örgütlenmeleri, üretmede olan, sayısette olan, özgürlüklerini yaşayamayan ve her iki tarafın da çıkarlarına uygun bir şekilde kaderlerini tayin etmeleridir. Buna her iki tarafa yaşanan anıların da dahil etmek gerekiyor. Diğer bir deyişle, Türk ve Kürt halklarını, azınlıkların haklarını da gözetildiği bir demokratik birliğe eşit ve özgür temelde gitemizdir çözüm. PKK'nın en temel istemi budur. Bu tartışılın diyoruz. Parlamento bunu tartışmalıdır. Ama kısır bir tartışma tartışmadan öteye gidemedi. Bu, Türkiye halkının da hiç hoş karşılamadığı bir tartışmadır. Bunu çok iyi biliyoruz. Televizyonlara halaktan bir çok insan çıkarak meselenin gerçek hal yönünü istiyor. Resmî güce, ısrarla buna gelmiyor. Ve bençe birtakım odaklardan da direktif alıyor.

"PKK terörünü çok edelim" ele-biyanı sürdürüyor geliyorlar. Ve sonuçta olan da gerçekten Türkiye'nin birlik-bütünlüğünü oluru veya bu Türk ulusunun sağlığı ilerlemesine, tarihin boyuna dayandığı bir gücü köklü yitirmesine ve uzun vadede de gerçek bir ulusal teşkilatı karşı karşıya kalmasına yol açıyor. Mesele'nin böyle görülmeye gerektigini açık. Bu uçlu politikacılar Türkiye halkına da, Kürdistan halkına da çok şey çektiler. Ve halen de çektiğine çabası içinde olan bu politika, daha çok u arttırma peşindedir. Türkiye'nin meseleleri böyle çözülmemiz. Basit u kaygılarıyla, "Ben ne kadar keskin görünürem, yizzen oylan o kadar toplamlı" yaklaşımları. Ve öyle analıyolar ki, bu politikacılar gerçekler yapı konusu ediyorlar. Bu da gösteriyor ki, ciddi bir sorunu çözmeye derli toplu.

Bu açıdan, "Sizin istemleriniz nedir?" diye sordurduğunda, yalın olarak verilecek cevap budur. Tekrar vurguluyoruz: Birliğe doğru gidenlerin halkların gerçekten bütün haklarını esas almak gerekiyor. Yaşanabilir, namuslu, onurlu bir birleşme siyasi düzeyde tartışma imkanı açılmasından yanayız. Eğer demokrasiye bağlarsa bir referandum yöntemi de vardır; bir de silaha bas vurma gerektirmiz, bu yönteme de bağlı kılınarak sorunların çözümüne yönelimliyiz. Ve bunu Türkiye halkına da götürmeliyiz. İnanıyorum ki Türkiye halkına da özellikle günümüzde geldiği noktaya buradan, bir temelde, ciddi sorunların çözümünü istiyor. Politikacılar engel teşkil etmesinler, sağlıklı yolu açık hale getirsinler. Halkın da, kendilerinin seçerken beklentisi budur. Bu beklentiye ters düşmesinler. Bu ko-

nuda çok kısıca belirteceğim bun-larlar.

Yeni Asır: *Ulusal meclis topla-ma aşamasına gelindiği dönem ne zaman gerçekleşecek ve sonucun-da neler olacak?*

A. ÖCALAN: Herşeyden önce, Kürt halkının simdiye kadar yaşadığı ulusal tank olmadıği bir siyasal, ulusal kuruma derinden kavuşma ihtiyacına cevap teşkil etmesi açısından -özellikle ağa, şeyh, asiret reisleri süreklî işbirlikçi olup, Kürt halkının toplanma, kongre oluşturma, meclis oluşturma görevlerini yerine getirmedikleri ve hatta engelledikleri için- bir Meclis tarzında kurumsallaşması artık vazgeçilmez ve ertelenemez olarak görüyoruz. İkinci bir nedeni de, Türkiye Büyük Millet Meclisi tartışmalarında da görüldüğü gibi, Kürtlerin bütün iy-yilerine -Mustafa Kemal dönemi-den denilirdi ki, bu meclis Türk ve Kürdlerin ortak meclisidir- ve bunu ısrarla ortaya koyma girişimlerinize rağmen, bazı dostların bu yönü cabalamaz, "Burada Kürt yoktur, Kürtlül adına konuşamaz" biçiminde bir tabu den ısrarla dayatılmaktadır. Yani adeta, "Bu meclisten gidin" denilmektedir. -ki mesaj budur, bu çok açıktır. "Kakandan uzak indiriz" dediler, bunu denediler. Basit bir ulusal işareti kullanmaya talaklı bir kıyam kıyamatoğulları. Halkı çok doğadı, bir halkın ulusal gıysilerini gıymek, renkleriyle meclise gelmek, demokrasinin ve-ciz bir gereğidir. Hakların kardeşliğini istemek, gerçekçi olmayan bir anayasayı bir halkın inkarını gerektiren bir yeminine karşı tavır, tepki göstermek demokratik bir yaklaşımdır. Bunlara da tahammül gö-sterilmedi ve "Yaka paça gidecekmiş" denildi. Tabii ki bu tutum sürdürülürse -ki, bu tali bir nedendir- Kürdlerin kendi ulusal meclislerine yönelimleri meşru ve vazgeçilmez bir görev olarak görülmelidir. Tabii ki şanlı Kürt halkı herkele halinde-dir; kurumsallaşma temelinde kendi iradesini meşrulaştırarak yasallaştırma yolundadır. Kendi kaderi hakkında konuşacak, tartışacak, karar verecek bir kurumsallaşma hareketi içinde ve olsa olsa bunun adı "**Ulusal Meclis**" olur diyorum.

Aslında otuz milyon aşkın bir ulusun tek bir ulusal kurumsallaşma-nın olmaması hazine. Bu konuda belirttigimiz gibi, ağa, şeyh ve asiret reisleri gerçekten çok kötü bir rolün sahibi olarak, kendi haklarını günümüzde ve tarih boyunca bir meclis oluşturmamışlar. Partimiz bu büyük tarihi noksanlığın derin bilinciyle hareket ederek, artık bu halka bir ulusal irade sağlama görevini ertelemeyeceğiz. Özellikle serhil-dan da oldukça gelişmiştir, artık halk ayağa kalkıyor. Bunun adı, artık bir meclise doğru yol almadır. İnanıyorum ki, bu sene bu konuda ıleri adımlar atılır. Bütün Kürt halki kendi adaylarını seçebilir ve bir yığın yöntemlerle bir seçim politikasını halka dayatacağı sanıyorum. Yani, yeni bir seçim de yazıyacağız, bu haberi de vereyim. Yasal olur, gayri yasal olur; o pek önemli değil-dir, yöntemi vardır. Hatta yanına bir şey daha eklemek istiyoruz; bir referandum maddesini de yanına koymak istiyoruz. Bağımsız ve öz-gür bir iradeyi esas almak üzere Türkiye ile eşit ve özgür bir birlikten yana mısınız, değil misiniz biçiminde bir referandum maddesi ile halka gitmeyi düşünüyoruz.

Yeni Asır: *Seçimle birlikte mi?*
A. ÖCALAN: Seçimle birlikte veya ayrı. Bağımsızlık ve özgürlüğü içeren, eşit ve özgür bir birlikten yana mısınız, değil misiniz; bu referandum maddesi ile bir referandum

ma gitemek istiyoruz. Bunu önümüz-deki aylarda daha da tartışma ve uygulama düzeyinde hayata geçir-meye çalışacağız. Meclis, özellikle halkımızı en iyi temsil edecek ve hemen istediğini, bağımsız devlet ilan etme değıli de, yine bu referan-dum maddesinde dile getirildiği gibi Kürt halkını temsil eden ama Türkiye halkıyla da birleşmeye açık bir meclis olacaktır. Sanırım geliş-me kaydedecektir.

Yeni Asır: *Yeni u vakit Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne gönderdiğiniz milletvekillerini de otomatikmen reddetmiş olacaksınız.*

A. ÖCALAN: Onların durumuna biraz karnamak. Zaten başlarını da ha simdiden ıhraç ediyorlar. Bazıları tam bir soru işaretini karşı karşıya-lar; yerimiz burada yok, peki nerede olacak sorusıyla. Öyle analıyolar ki on-lardan da bazıları bu meclise misalele kabul. Fakat bizim için o kadar da önemli değildir. Gelseler de olur, gelseler de, Biz halkın içinde yetersizce açık çıkartacağımıza emiz-niz. Ve hatta buna Güney Kürdistan'dan da katılmaları olabilir. Yurt dışı Kürdlerinden de katılmaları olacaktır.

Unutmayalım ki, M. Kemal meclis oluşturdugunda ağa ve eşrafın oluşturdurdu. O zamanki Türkiye nü-fusunun toplamı on iki, on üç milyon-du. Çok da örgütlenmemişti, yani çoğu yere habersizdi. Ama buna rağmen Türkiye Büyük Millet Meclisi toplandı. Simdi otuz milyonu aş-kın bir Kürdistan halkı bütünüyle kalkatılıyor, peki neden bir meclisi olmasın? Bizze göre, son derece ola-gan ve siyasi görüşmelere, diplomati-ki işkilelere de çok açık bir organ olacaktır, birçok işlerin daha sağlıklı ele alınmasına yol açabilecektir.

Ağa ve şeyhler gibi Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde hep gerici-lik destekleyeceklerine, yine Kürt halkının, Türk halkının ve demokra-sinin aleyhine bir fonksiyon ıra edeceklerine, daha birleşik ve ortak iradele Kürt halk temsilcileri Türkiye halkıyla birleşmeye eşit ve özgür bir temelde birlik ıleri sürsünler. Yine, Türkiye'deki meclise bu temelde bir demokratik işlerlik kazandırınlar. Bu daha iyidir. Bu açıdan, bu meclis taktikini kuşuyula karşılamak ge-rekir. "Yeni bir bölücülük adımıdır" demek gerekir. Demin söyledim, bağımsızlık, özgürlük, eşit ve özgür temelde birlik için esas ve bu halkların gerçek bir birleşme yolu-dur anlayışın bir parçası olarak ha-yata geçirilmek istendiği anlaşılmalıdır. Yanlış sonuç çıkarılmamalıdır.

Yeni Asır: *Siz bu seçimden sonra, o vekillerinizin Türkiye Millet Meclisi'ne kabul edilemeyeceğini her-halde şu anda biliyorsunuz. Peki orada o zaman nasıl temsil edileceksiniz?*

A. ÖCALAN: O zaman federal bir meclise ihtiyaç vardı. Zaten, federal bir meclis, yani demokratik bir meclisin oluşum ihtiyacı kendisi-ni dayatacaktır. Bence bu meclisin işlevsiz kalması bu nedendir. Yani demokratik olmayor, kocaman bir Kürt halkını inkarını esas alan bir meclis nasıl demokratik olsun! Yir-milerin başında biraz demokratik denilebilir. O zaman Kürtler vardı, milli gıysileri geliyordu (hepsi-nin fotoğrafları vardır), Kürte konuşuyorlardı. Simdiki meclis 1920'ler-dekinden bile geri konumdadır, bu çok açıktır. Dolayısıyla bunu aşmaları gerekiyor. Bence aşılması bir fe-deral nitelikteki bir meclise müm-kündür. Türk halkının da kendisi için bir milli meclisi olabilir. Fakat, Kürt-lerle kuracağı meclis ılı halkın da son derece özgür seçilmiş temsilci-lerinin birleşeceği bir federal me-clis olabilir. Yine bunun uluslararası

alandaki örnekleri vardır. Mesela, Avrupa Topluluğu'na üye ülkelerin ortak parlamentosu gibi, Sovyet ve Yugoslavya örnekleri gibi. Nitekim ortak devlet oldu mu, ortak meclis de olur. Bunlar gözönüne getirildi-ğinde yadırganacak kalmaz. Federal bir meclise giden yolu açık tutmak gerekiyor. Biz kendi payımıza bunu böyle öngöreceğiz. (.)

Yeni Asır: *HEP kuruldu kuruluşu ıstisna bağlanırsı olduğı söyleniyor. Basta da söyledim, HEP Genel Başkan'ın seçilmesinde hiç bir etkiziz oldu mu?*

A. ÖCALAN: HEP meselesinde de carpık yaklaşıyor. HEP PKK'nın sözcüsüdür veya koludur demiyorlar. Bir defa benim tanıdığım HEP'çiler yirmi dört saat bizim yaşayımıza dayanamazlar. Yani sosyal yapı itibarıyla ağırlıklı olarak orta sınıfı temsil ediyorlar. Demokratik müca-deleye yanlı insanlar. Kendilerini ılı fazla ilgililemeye ve hele hele silahlı mücadele diye bir duruma kapıramazlar. Yani buna ne güçleri ve ne de niyetleri vardır. HEP'in dayandığı yapı bu anlamda bir orta sınıf yapısıdır. Verterörden çekinen bir yapıdır. Hem biz demirci şiddetimizden, hem de devletin şiddetinden çekinen bir yapıdır. Fakat, ulusal meseleye açık olma gibi bir durumun da var. Biz de sorunu biraz karşı tartışılır kılımlız ve bir de kitle desteğine yol açmışız. HEP bundan yararlanmak istiyor ve böylece cılız, zayıf bir demokratik muhalefet ol-mak istiyor. İlin sosyal yönü budur. Yani dayandığı sosyal orjin bu. Bir de başarılı politika yapmak istiyor, demokratik politika yapmak istiyor. Bir demokratik boşluk vardır, özellikle ulusal meselede, bunu doldur-mak istiyor. Ben siyasal gereklerden yanayım, demokratik çözüm-den yanayım, şiddetten yana değılim diyor. Olgu bu, nesnel gerçeklik bu, bizim destekleyip destekle-memiz bence bu o kadar mühim değıli. Haydi ben destekledim de sem ne olacak? Yani bu HEP'i hemen soluk duruma ni getirir. Hayır! Mühim olan HEP'in programı, örgütleniş tarzıdır; eylem tarzıdır. Yasalar karşısında suç teşkil etmiyor, demokratik bir kuruluş olarak değıli. Bence gitemelidir de, çünkü biraz siyasi ılımlılaşmıştır. Siyasi görüşme alanına bir cevap teşkil ediyor ve sanırım kendileri de buna muhtaç. Zaten hemen kapat-maları da bunu gösteriyor. Bana göre, ihtiyaç olan da var aslında, bi-zden çok Türkiye'deki rejimin ılızıyıcı var. Ama bunun yanında oldukça böyle yersiz yaklaşımlar da ortaya çıkıyor. HEP'in PKK'nın kolü, PKK'nın sözcüsü olduğı iddiası tutarsız ve bizim yaklaşımımız tam ifade etmiyor. Destekleme durumumuz var, bakınız ki işlevi olumlu görünüyor, o zaman bu desteğe devam ederiz; yok eğer oportünistse, demokra-siyek bir hizmet etmiyorsa (özellikle bazı kişiler karşıyorsa, örgütlü çık-arcısı) o zaman da desteklemi-yeceğiz. Olay bundan ibarettir. (.)

Yeni Asır: *Biraz önce, ta Edir-ne'den Kars'a kadar denim ki Kürtler var, zincirlerinden başka kabedekeleri hiçbir şeyleri yok diye bir gerçeği ortaya koyunuz. Belki de ılı asker Doğudaki, Güneydoğudaki olayları incin sindire-mek ve bir yenden zehiri bulup ılı yaptır diyorunuz. Bu da şöyle bir soru işaretini doğuruyor: Bir an gel-ir de denetim elinizden çıkabilir mi? Yani her yere yayılmaz.*

A. ÖCALAN: Ben bunu daha önce de söyledim. Gerçekten de Edirne'den Hakkari'ye kadar patla-ma maddeleri çok ve şu anda

benim adımı etrafında herkes bir şeyler yapmaktayor. Sokakta yü-rünen herkes, "Biji Serok APO" deyip yürüyor. Ben hepisine zaten ulaşamam. Yani artık bir cesaret kazanma sloganı haline gelmiş; kim diyor yayıyorsa, "Biji Serok APO" diyor. Simdi bu bir olgu artı, bana denetim imkanı sağlıyor. Dedim ya, bu meseleyi biraz da bu yönüyle, bizi de çok aşkıtan sonra, kontrol altındayken çözüm istiyoruz. Her-kes kendi başına -Kürtlerde bu biraz da böyledir- tahrip etmeye karar verirse, Türkiye'nin bir tek fabrikası bile sağlam kalmaz.

Yeni Asır: *Sizin için de pek faydası olamaz.*

A. ÖCALAN: Çığırından çıkarak. Kürtler, simdi bana dayanarak bir çıkış yapmak istiyorlar, bu hem iyi, hem de kötüdür. İyi, çünkü kontrol altında tutma imkanı var; kötü, çünkü bize bir şey olursa, bizi aşarsa, gerçekten kontrolsüz kalması olur -ki, herşeyi yapabilirler. Aslında buna da biraz değerin-dirmen gerektiğini çok önceden vurgulamıştım. Dedim ki, benim var-lık bir anlamda sağlıklı bir çözüm nedeni olabilir. Tasfiye, teslim al-mayı bırakırsanız, pozisyonu doğru değerdendirsiniz. Fakat analıyolar. Yine de Kürtleri şu anda kontrol edebilecek durumda ki pozis-yon, benim pozisyonum; ben o küçü-kü denetim kullanmaya çalışacağım; demokratik tarzda kullanaca-ğım. Demin de size söyledim: Ara-mızda Türkler var, asla bir kırkık yıla veya Türk düsmanlığı gelmeyecektir. Genel soyut bir Türk düsmanlığı yok, her bir Türkün de aklına gelmez, yanımızda yüzlerce var. "PKK bize düsmandır" demezler, "Türklerle düsman olduğı için, bize de düsmandır" diye düşünmezler. Hayır, böyle bir düsmanlık yok, bizim Türk ulusunun hedef alma gibi bir durumumuz yoktur. Hatta söy-leymeyi, son karakol başkinalarında her karakolda kırk aşkın yarı gör-üldü, öldürüldü. Yarıların keskinlik öldürüldü. Bunu TK Genkur'un da biliyor. Yüzlerce asker yarı-ılı, sağlam eleme gitti, oysa karakolları zaptedimmi, isteseydik hepsi-ni öldürürdük. Politikamızda asker bile saldırı özel olarak Türkleri öldürme gibi bir sorunumuz yok. Eğer öyle yapsak günde bin sivil öldüre-biliriz. Bu, keskinlik kabul edile-memesi gereken bir yöntemdir. Fakat kontrol dışına çıkarırsanız, katliamlar Lübnan'daki gibi, Filistin'deki gibi, Güney Afrika'daki gibi Türkiye'de de çok tehlikeli olabilir. Aslında henüz buraya gelmemişseniz tedbir almak gerekiyor ve ben bu konuda da dikkatliyim. Bir katliam çığılığını-na yol açmamak, sivil savaşa yol açmamak, mümkün olduğı ölçüde en asgari bir kayıpla işlevli siyasi bir mecraya dökmek; gücünü bunu kullanıyoruz ama karşı taraf analıyor. Gerçekten tehlikeli bir durum. Kürtlerin kontrolü gerçekten çok ciddi bir meseledir. Şu aşamada kontrolü yitiriyorlar. Fakat bize biraz bağlıdır. Bu bağliğı koru-maya çalışacağız. Simdilik bunu söyleyebiliriz.

Yeni Asır: *Bütün bu iyi niyet gösterilerine rağmen, bir tarafa paralı askerlik durumu çıkıyor.*

A. ÖCALAN: Klasik ordu ben-ce bize yönelik savaşta başanlı olmadıkları ortaya koymuştur. Han-talardı ve çok masraflıdır. Bir de uluslararası gelişmeler vardır. Or-dular küçültüldü. Sovyetler ülkesi de ortadan kaldırdıkları sonra NATO perspektife göre ordular küçültüldü. Bunun bir yansımasıdır, bizimle çok yakından ılıntıdır.

Yıkıl normalde ordu savaşmıyor. Çok para vererek, teşvik tedbirleri ile daha da çok uyuşuklaştırılır. Her türlü itihacıları görerek ve bir de savaşım kabiliyeti olan birlik itihacıları gözünüze getirecek paralı ordu meselesini ortaya çıkarırsanız, ama yanlış bir düzenedir. Yani iri parlamento için düşündüğümüz düzenlemeyi aslında ordu düzenlemesi.

Böyle, Kürtlere yönelik daha seri urucu taburifer değil, Kürtlerin de savunma ihtiyacı gözünüze getiren, Kürt askerlerini de en azından jimdiki kendilerini zehirleyecek duruma katlar getirmiş oldukları askerden de gözünüze getirecek, daha demokratik bir ordu programıyla daha cıksalardı daha iyi olurdu. Bunun yerine daha çok teknik, daha çok vuruculuk, daha çok hareketlilik demekle aslında sakıncalı bir yolu erohi etmiş oluyorlar. Oysa, eski Rusya tipi ordularına yerine, savunmaya dayanan, içinde demokratikleşmeye izin veren, günümüzün birçok uyar, demokratik ülkelerin olduğu ordularına geçileceydi. Bu Söysetler bile artık bu tip orduların yal kaidramayacağını ortaya koyuştur, bugün hemen hemen bütün cumhuriyetlerin muhafız gücü oluyor. Buna benzer bir düzenede Türk ordusu içinde de yapılsaydı, cence daha sonra ağırlaşacak olan sorunların çözümüne katkıda bulunabilirdi. Biz isterdik ki, bu temelde bir düzenede getirilsin. Yani, bir yerde ulusal sorunun ordu büyesinde de demokratik çözüme doğrudan yolda bir düzenede olsun. Maalesef bunun böyle de alınması, ileride sorunlarla daha da ağırlaşacak ve diğer kurumlarda olduğu gibi, ordu kurumunda da daha çok masrafata, daha çok zorlanmalara ve hatta çatışmalara yola açabilecektir.

Yeni Asır: Benim sorularım bu kadar. Sizin genel olarak vermek istediğiniz bir mesaj var mı? Ortadoğu politikasına ilgili gelişmeleri bize değerlendirebilir misiniz? Sizin rol alacağınız...

A. ÖCALAN: Başlarken de vurgulamak gibi, gerçekten çok çetin bir dönemdeyiz. Yürüttüğümüz hazırlık savaşları çok daha üst boyutlarda yıllarca sürdürebilecek kadar ağırlaşmıştır. Gerçekten, daha da alevlendirmiş oluyor, işi bizi demokratik adımıyla olabilir mi diye hükümet biraz toleranslı davranıyor. O son yaptıkları gezide bunu gösterdik. Biz halka Demireli'yi anladılar dedik. Onlar bunu çok yanlış anladılar, bizi çok sevyiler, PKK'den kazyolar diye anlan verdiler - ki, bu da gerçekten bir yaklaşımdır. Bu yaklaşım iyi niyet mesajıdır. Talabani'yı, Barzani'yı Ankara'ya davet ettir, daha dün Barzani'nin temsilcisi işleri Bakanı ve İbnü'l kabül etti. Herhalde Demirel de kabul eder. Ama bunun yanında ezici bir halkı temsil edenleri kabul etmiyorlar. Bu bir çelişki. Bu ne biçim Türk politikasıdır? Tamamen bögler politikasıdır, bu politika asır ediliyor ve dedim gibi, daha vurucu birlikler, sözlümne, daha halka, halka, PKK'ye rahmet politikaları sürdürebilecek isteniyor. Simdi basına da yansım, halk, evlatların vurulmasına çok ağıyor, büyük acılara yalıyor deniyor. İşin sadece bu yönü değil, bu bütçe açıklanmış ve dolayısıyla enflasyonun en büyük nedeni bu ordu harcamalarıdır, yürütülen savaş masraflarıdır. Hem maddi yönden, hem de manevi yönden birçok acılara yal açılmaktadır. Bu politika asır sürdürebilecek - simdi 1992'de tehdit ederken işi söyleyiyorum veya kötü bir tablo çizmek istemiyorum - gerçekten gelişmeler çok sık ve çok büyük

boyutlara ulaşabilir. Aslında ne sonuç getirir, simdiden biz de kestirmeliyiz. Şimdiye kadarki gelişmelerin çok üstünde ve beklenmedik bir tarzda olabilir. Acaba bunun önlemek mümkün müdür? Düşünüyorum, bize bağlı olan bir yan var mı diye; onurumuzuz çözümlenecek, özgür irademiz bir çözüme doğru gidebilecek bir fırsat var mı diye çok düşündüm. Maalesef, bakıyoruz ki çok. En ufak bir açıklık yok, teslim olmanın başka. En son işleri Bakanı Suriye'den teslim alınıyor. Ben de teslim olmayacağımı. Teslimiyeti kim olursa olsun düşmanca bir tavır olarak gördüğünden, tabii ki tüm gücümle diremeye satacağım. Hükümetin kendisi buna yal açıyor. Halbuki isteseydi görüşme ortamı açıyor. Hele bir sorunlarımız tartışılabilir. Bu ortamı bir yumaşıkla getirebiliriz. Ama yok, böyle bir yaklaşımdan eser yok. Dolayısıyla ben de ne yapacağımı? Bu kişi ve bundan sonraki ayları muazzam diremenle hazırlayla geçireceğim. Zaten ülke boydan boya sıhhi güçlerle doldurulmuş ve kentler hazırlanıyor. En uygun bir dönemde bu politikanın politika olmadığını gösterip, boşu çıkarmak için yolleneceğiz. Ama gerçekten sorumluluş biz degiliz. Çok muğlak, çok gümbürçlik tarzda ve şahsi istikbal nederleriyle politikayı böyle kötü kullanan politikacılar bundan sorumlu olacaktır. Devlet içinde bazı güç odakları vardır - kimi karşı-gerilla diyor, kimi Özel Harp Dairesi diyor, kimi meşru, kimi gayri meşru diyor, onları sorumludur.

Türk halkı eğer acılının, sıkıntılarının muhakemesini istiyorsa, bu güçlere yönelmeli ve herşeyden önce, seçtiği bu politikacılara, işi görmüşden kaçırıyor, karşı tarafta niye denilmek bile istemiyorsunuz demelidir. Türk halkı bunu demezse, acılar da ve hatta büyük yıkımlar da kendisini bulabilir ve bundan da iztilimene gerekir, çünkü görevini yerine getirmemişler. Bir bir ulusun ve çok haklı nedenlerle, insanı birtakım hakları için mücadele veriyoruz, bundan halkımızın ve hatta Türk ulusunun çıkarına olduğunu da söyliyorum.

Türklerin çok sayıda yeni cumhuriyeti de doğmuştur. Türk birliğinin yolu da açılmıştır. Biz bunu da destekliyoruz, karşı çıkmıyoruz. Daha ne isteyelim yani? Tarıh boyunca 1000 yıldır bize dayanarak Anadolu Türküğü bu kadar güç kazandı. İlahi yok olacaksınız, size teslimiyetten başka yal yok denilirse, biz şiddetle direneceğiz. Gerçekten işi ne ucu kadar çözüm yolu aramayan, sivil ve askeri kesim oluyor. Ben bahara doğru bir kez daha son olmak üzere bir çağın yapacağımı, Türk halkına da, Türk ordusuna da, Türk resmi temsilcilerine de, eğer halkın sağduyusuna, demokrasinin, siyasetin ağırlığına inanıyorlarsa - zayıf da olabiliriz; madem ki kardeşlik idialarınızda, o halde yanlışlığı bir bahane olarak kullanmadığınız çözüm yollarına ilerleyik kazandırabilir. Türkleri kaybetmeyecek, vatan bölünüp parçalanmayacak, halkların özgür iradesine dayalı gelişmeler sözkonusu olacaktır. Gelsinler tartışsınlar, bundan böyle oldukça anlaşılacaktır. Bunu bir kez daha belirticeğiz; kabul görmezse görüş, görüşme biz kendik kaderimizi tayin etmek için tek seçene olarak bize dayatılan bu savaşım ırmadılmaktan çekinmeyeceğiz ve bu anlamda da sorumluluk bizde degil, karşı tarafta olacaktır. Bunu bir kez daha belirtiriz, gerçekten Türkiye halkına özlemler, bir dışmanlık gelişmekteyiz, bundan geçmez. Türk ulusuna karşı degiliz. Biz ısrarla, devlet içinde kendi şahsi menfaatlerini her türlü

ulusal çıkar üstünde tutan askersivil, bürokratik, bağnaz, tutucu kesime karşı savaşım yürüteceğiz. Bunların arkasında gerçekten sermaye güçleri vardır. Bunların da, "bir an önce ezilmeli" biçimindeki politikalarına karşı duruyoruz ve bunlar nüfusun yüzde 1'ini bile bulamazlar. Bu açıdan Türk ulusuyla özel bir karıştırmış yoktur. Hatta müdelemiz Türkiye halkının demokrasisine büyük yal aldırırız, sokuk aldırırız, bu daha da böyle olacaktır. Barışçıl yolda oldu, olmadı mı savaş yoluyla da halklarımızın özgürlüğüne giden yolda başanlı olacağımıza inanıyoruz.

Bu temelde, gelmenize yüksek bir değer verdik. İnanıyorum ki sizler de en azından kamuoyuna yansımada görevelerine bağlı kalacaksınız. Tekrar söyleyeyim, kamuoyunu aydınlatmada kolaylık olsun diye, zor da olsa, çok riskli de olsa basınıla bu görüşmeler yaptık. En son sizlerle oluyor. Basın bu konuda çok resmidir, devletten emir alı demeyeceğim, ama politik yöntemim rol oynayabilesi açısından işlevini daha iyi görebiliriz. Bunu beklerken, bir PKK propagandasını yapmı demiyorum. Fakat kamuoyu beklentilerine uygun davranmak hepimizin görevidir. Ben bunu bir görev olarak kabul ediyorum. Gereklileri yerine getiriyoruz, sizler de getirmelisiniz. Bu devam ederse görüşmeler bundan sonra da olabilir. Olmazsa, fazla işi göstermeyeceğiz. Bu da yadrganmamalıdır. Tekrar, bu temelde gelmenize teşekkür ediyorum.

Yeni Asır: Ortadoğu halklarının birliğinden ne kastediyorsunuz?

A. ÖCALAN: Daha çok son uluslararası gelişmeleri, özellikle Sovyetlerin dağılmasıyla birlikte doğan durumu ve bunun Ortadoğu'da etkisi olabilecek vurgulamak gerekir. Bana göre Slavlar, Germenler, Anglo Saksonlar, Batı uygarlığı değerlerini temelinde daha da yakınlashacaklar. Bunun yanında, ağırlıklı olarak mevcut dünya düzenninden zarar gören ve oldukça da yoksul olan, esas itibarıyla de Ortadoğu orijinli Türkiye halkları, İran halkları, Arap halkları arasında bir birlik gelişebilir.

Türkiye halkları gerçekten önemli bir topluluk, bir Türk birlik projesi aslında çok tehlikeli değildir. Tutarlılık da ayırdır ve öyle tehlikeli de görmüyoruz. Slavlardan kopmuş, Ortadoğu tarihine bağlanmış bir Türk halkı birlik projesi uygundur. Şöven olmayan, yalı yayılmacı emelleri olmayan bir Türk birliği projesi Türkiye halklarının çıkarına olacaktır. Ortadoğu halklarının da çıkarıdır. Özellikle bu mevcut Slav kökenli cumhuriyetlerden kurtulma yadrganmamalıdır. Onun kapitalizmi esas alıyolar ve kapitalizmin arkasında da emperyalizm ve sömürgecilik gelebilir. Sanıyorum bu temelde Türkiye halkları -hatta bunlara Ermeniler ve Gürcüler de dahil etmek gerekiryor, Kafkas halkları da dahil etmek gerekiryor- kopabilir. Bir Yeltsin rahatlıkla bir Rus söveni, hatta bir Rus yayılmacısı da olabilir. Bunu karşı halkların anımlama ve kendi birliklerini kurtulma mümkündür. Önemünde önemde de gelebilir. Yine İran'daki Farslar, Beluciler ve hatta Türkler de bir kuşak olusturur. Türklerden sonra ikinci bir kuşaktır. Üçüncü kuşak Arap halklarıdır. Bunlar da İran Kferezi'nden başlar Atlas Okyanusuna kadar bir kuşak teşkil ederler. Bu üç kuşak birleşmesi sanıyorum en azından Avrupa uygarlığı kökenli halkların yalı ulusların -iste diemden bahsettim, Slav kökenli, Germen kökenli ve Anglo Sakson kökenli, ki çoğu da kapitalist, emperyalisttir- birliğine karşı

ciddi bir birlik girişimi olabilir. Bunların diğer bir ortak özelliği de ortak bir din -yani islam- etrafından birleşmeleridir ki islamıyete de bir yaşam biçimidir. Hakeza eski bir tarihteki kültürel birliktelikleri olmuştur. Yani tarih boyunca bu halklar oldukça ortak kültürel, ekonomik, sosyal yaşam birliktelikleri içinde olmuştur. Birbirlerine fazla yabancı değillerdir. Dolayısıyla ben Türkiye'nin, Avrupa topluluğu veya Avrupa'nın ayrılmaz bir parçasıyız tarzındaki yaklaşımını fazla gerçekçi görmüyoruz. Nasıl ki Orta Asya cumhuriyetlerinin, Slavların bir parçasıyız demeleri gerçek degilse, Anadolu Türklüğünün de bir Avrupa'nın parçasıyız demesi gerçekçi değildir.

Onların yeni, Ortadoğu halklarıyla birlik aynı pozisyonudur. Din bunu biraz daha kolaylaştırıyor. Aynı zamanda coğrafyası aynıdır birbirine yaklaşıyor. Yeraltı-yerüstü zenginlik kaynakları iyi kontrol edilirse, bu halkları çok zenginleştirilebilir. Sanıyorum üyadındaki büyük gruplaşmalar gözünüze getirdiğimizde böyle bir halklar gruplaşması çok büyük bir gelişme olabilir. Bunu istemeyen bir avuç Batı işbirlikçisi olabilir ki, bence bunlar da herhalde asılacaktır.

Son islami hareketlerin gelişmesinden de çıkarmamız gereken sonuç budur. Aslında islami gelişme bir anlamda benim düşündüğüm bu birlik anlayışının bir ön habercisidir. Söyleyeyim yani, islamcılar düşündüğü gibi bir birlik değil, tamamıyla demokratik, eşit, özgürlüğü esas alan bir birliktir. İslamiyetin de halkların aleyhine değil, demokrasinin aleyhine değil, on güçlenden bir temelde, bağnazca degil, böyle bir temelde değerdendirilmesi gerekir düşüncesindeyiz. Ve inanıyoruz ki önümüzdeki dönemde büyük bir hareketlenme olarak bu birlik rol oynayabilir. Daha simdiden bunun belirtileri vardır. Bunu günümüzdeki mevcut "İslam Konferansı" ifade etmektedir uzaktır. Şunu da söyleyeyim: Bu tip konferanslar, son islami hareketlerin elde ettirdikleri islami ortak pazar, bunlar da bana fazla tutar gelmiyor. Hatta bana göre, Batı oynuyor.

Ortadoğu halklarının tarihi geleceğine, temel çıkarlarına cevap veren bir birlik fikri, bir Ortadoğu halkları federasyonu fikri gittece kendini duyuracak bir olukdur. Nitekim Avrupa birliği fikri oldukça gelişmiş gösteriyor. Slava İngiliz Milletler Topluluğu gelişmiş gösteriyor. O zaman Ortadoğu halkları birliği de gelişmiş gösterecektir. Bu konuda halklar arasındaki ilişkiler çok verimli bir biçimde düzlenebilir. Arapların petrolü vardır, Kürtlerin su kaynakları vardır, Türklerin yene bir çok kaynakları vardır, Farsların bir çok kaynakları vardır, yeraltı-yerüstü zenginlikleri vardır, muazzamdır. Yani tarihi zenginliklerini de buna eklerse, gerçekten itışmalı bir dönem halklar için böyle başlayabileceğini söyleyebiliriz. Uluslararası planda da, özellikle Ortadoğu için yeni dünya düzeninde yer ararken, ana hatlarıyla düşüncelerimizi böyle dile getirebiliriz.

ABD'Nin yeni Batı'nın çıkarlarına göre bir yeni dünya düzeni Ortadoğu halklarını çıkarına göre bir yeni düzen, gerçekten demokratik ve özgür birliktelik, federasyonlaşmaya esas alan bir birlik. Bunu Türkiye'ye düşündüğümüz federasyonlaşmaya da bunun bir köprüsü olabilir. Özellikle Türklerle, Anadolu Türküğüyle girişilince bir federasyon zincirleme bir Ortadoğu federasyonuna götürebilir. Bu açıdan bizimki yeni bir ayrışıklık olarak göze yene, Türk birliğine giden yolda ciddi bir birlik girişimi ve aydıı olduğu

diğer halklarla da bir birliğe giden yolda çok ciddi bir girişim olarak görmek gerekir. PKK'nın Ortadoğu somutunu için düşündüğü budur.

Yeni Asır: Bir girişimin var mı?

A. ÖCALAN: Daha çok düşünce de alınırken, pratikte de bizim geliştirdiğimiz ilişkiler buna hizmet ediyor. Ortadoğu sahasındaki ilişkilerimiz aslında bu fikre dayanıyor ve doğal olarak bir fikir hayatı geçirimeye katkıda bulunacaktır. Türkiye'ye de dayattığımız birlik anlayışı da düşüncelerin gün ışığına çıkmasını, hayat bulmasını yal açacaktır.

Yeni Asır: Kürt halkı için?

A. ÖCALAN: Ama, dar milliyetçi düşünceleri. Kendisine kapalı halkların geleceği olmaz. Halbuki 1000 yıl önce bu birlik vardır. Emviler döneminde, Abastlar döneminde, hatta Selçukluhan döneminde halk bu muydu? Vardı, degil mi? Peki parçalanıy kimdi? Araplar 20'yi aşkın devlet, Türklerde neredeyse 10'a yakın devlet kimin icadedy? Herhalde kendi öz iradeyle yalı olmuştular. Yine bu devletlerin çoğu anti-demokratikler ve halkların anıyalla olmuştular. Ama sizin benmedim gibi bu halklar vardı ve oldukça ortak bir uygarlığı yayıyorlardı. Bu bir gerçektir. Tarih bir temelde eğer tarih inşa edilecek isteniyorsa, eğer gerçekten tarihi mirasımıza, zenginliklerimize sahip çıkılacak ve sadakate bağlı kalınacak isteniyorsa, karşılık vermek zorundayız.

Ortaya çıkan, kıymas olan yalı bölümlerine mesru kabul etmeye yalı. Yine bunun ürünü olan yalı düşmanlıklar kabul etmeye yalı. Bence bu çok olağın, olağın olduğu kadar da olağın bir yaklaşımdır. Eger buğüne kadar bu böyle bir fikre ulaşmamışsak bence kafalarımız da taraflarında koşullandırılmış içindir. Onların böl-yenet politikası, kendi çıkarlarını aşmayan bir görüş oldukça sonuçlu, tarihi mirasınz inkar ediliyor, kardeşlik-beraberlik duyguları yok ediliyor, dar ulusal bençilcilik, adeta, "kendi gemisini kurtaran kaptan" anlayışına herkesi götürdü. Böylece istikrarlı bir dönem, bir mazinin hatırlanmaz döneme gelmesine yalı açtı. Bu olağan olmanın, doğru olmayandır. Ama biz tam tersine, bundan aşılmasını, tarihi mirasçılara dönmüşünü, tarihi mirasçılara bağlanmasını, bu temelde halkların birliğini, birliktelilerini gerçekten geliştirilmesi gereken çözüm olarak gösteriyoruz. O beğenmedik imperatorlukları cihan imperatorluklarıdır. Ve uygarlık dünyası kapında temsil ediliyor. Hala o dönemler görkemi dönemler olarak hatırlıyoruz. Her halk bu kadar bölünürse -öğün bir Araplar 25'e bölünürse, birçok milyonluk İsraile bile karşı koyamazlar. Kürtler bu kadar bölünürse ne yapacaklar? Hatta bir de kendi aralarında kanlı bıcaklı olurlarsa herhalde bu Ortadoğu halklarına bir hizmet, onların güçlerini gelişmelerine bir hizmet olmayacaktır. Bu çok yerrinde ve çok doğru bir ulusal yaşam degildir. Bana göre bu yapıydr, istenir bir dayatmadır. Aşılması kadar doğal, yerrinde ve haklı başka bir tavırdan basıdedilemez. Bütün halkların çıkarlarına gerek bir "birlik" isteniyorsa, hepimizin güç kazanması isteniyorsa, dünyaya gerçekliği içinde buna yer vardır. Geniş topluluklar doğmuştur. Ve bunlardan bir tanesi de bu temeldir; hem de tarihi, kültürlü, coğrafyası oldukça buna hizmet eden ve yine yeraltı-yerüstü zenginlikleri buna çok fırsat tanıyan, bir birliktin yok-sun olan bu halkların geleceğini böyle bir birlik anlayışı içersinde görüyoruz.

... Ali Rıza DEMİREL yoldaşı saygıyla anyoruz

Baştarafı 17. sayfa
ma yetenekleri, araştırmacı ve tartışmacı özellikleri, direngen kişiliği sayesinde ulusal kurtuluş ideolojimizi kısa sürede kavrar. 1977-79 yıllarında direğiç aralıklarla orta öğrenimini sürdürdüğü Erzurum, Mazra (Elazığ), Çewlik (Bingöl) gibi faşist örgütlenmenin egemen olduğu alanlarda aktif propaganda, örgütlenme ve eylemsel çabalar içinde olur. Başla öğrenci gençliği için de yürüttüğü faaliyetlerde toparlayıcı bir rol oynar ve faşistlere yönelik kitleseyle eylemlerin başında yer alır. Bu atak ve direngen tutum dışmanının gözündeki kaçmaz ve defalarca saldırılara maruz kalır.

Ali Rıza yoldaş, bu kararı tutumuna en son öğrenimini sürdürdüğü Çewlik'te de daha yoğun bir biçimde sürdürür. Faaliyetlerini sadece işlet gençlikleri sınırlamaz, genel-de faşist unsurları yönelik yapılan birçok eylemin içinde de yer alır.

Cesareti bilince, bilinci örgütlenmeye, örgütlenmeyi eyleme dönüşüren kararı pratiginden ötürü arkadaş yapısı ve kitleler tarafından kendisine "Kalaşnikof Rıza" diye hitap edilir.

Ali Rıza yoldaş, faşistlerin ve küçük-burjuva reformist güçlerin bir hedef haline gelir. 1979'da uğradığı bir saldırı sonucu sırtından ağır bir yara alarak tutuklanır ve kısa bir süre sonra serbest bırakılır. Taşdığı darbe izi ve tutukluluk süreci asla O'nda yitirilginliği ya açmaz, tam tersine daha da kini bilensizlik olarak pratigine katılır. Çewlik'te yoğunlaşan faşist saldırılara karşı sürekli eylemlilik içinde olumasını önerir. Ancak önerisinin Davut (Resul Altınok) provokatorları tarafından reddedilmesi ve tepeyle karşılanmasına tavır alır. O esnada Çewlik'te bulunması karşı etkili eylemlerde bulunmamayı Davut'un durumuna bağlayarak eleştirir. "Şişko reformist, silahlı mücadeleye inmanıyor, korktukları için eylemsizlik ortamını tercih ediyor" der ve Davut adlılarına yönelik bir iddianın kadrolar arasında açıkça savunur. Davut, Ali Rıza yoldaşın bu soyul tutumuna tepki duyarak aleyhinde küşku ve şüphe uyandırıcı, gözden düşürücü, işte ve teclite hizmet eden aslısız suçlamalar uydurur.

Aslısız ithamlar altında bırakılan Ali Rıza yoldaş, 1979 sonlarında Dep (Karakoçan) alanına gönderilir. Ancak Ali Rıza yoldaş, hakkındaki ileri sürülen aslısız iddiaların bilincinde hareket ederek, Davut hak-

kındaki iddialarını ısrarla savunur. Kendisine yönelik tutumun Parti tutum olmadığını belirir ve hiçbir kaygı ve yitilginliğe kapılmadan Hacı kök ismiyle Dep-Gez-Dersim üçgeninde militanca bir pratik sergiler. O, devrim saflarında daha kaçıklığın ve yitilginliğin egemen olduğunu, baskı ve operasyonların oldukça yoğunlaştığını bir ortamda yoldaşların ve kitlelerin güven ve cesaret kaynağı haline gelir. İkici edici ve eğitici üslubu, özellikle eylemci ruhu bütün yapıya da yansır. 12 Eylül koşullarında dahi gerekçeştirilen birçok eylemin içinde yer alır. En kit olanaklar karşısında bile PKK'nın eylemci özüne yarışır bir militanlık sergiler.

Ali Rıza yoldaş, fedakar, kararlı kişiliği katedilmeden birkaç ay evvel yutışında bulunan arabasındaki gönderdiği 21.8.1980 tarihli mektubunda şu ifadelerle dile getirmiştir:

"Partimiz ülke çapında sömürgecilik karşı resmen bir savaş içindedir. Buna karşı sömürgeciler de bir gün geçtikçe öğrenize bütün barbarlıklarıyla yürümektedirler. Bütün iyi arkadaşlar yurtdışında bir polis kuvveti masası altında; birtakım arkadaşlar hakkında vur emri bile verilmiştir. Buradan bir tanesi de benim.

Bize dost olan dağlarda barınma olanakımız vardır. Her zaman dağlardayız. Ancak önümüzde soğuk kış günleri vardır, bu günleri dağlarda geçirmek zorundayız. Bunun için bazı şeylere ihtiyacımız vardır. Yurtseverliği, ilericiğini ve demokratlığını bir borcu olarak gücün oranında aşağıda isteyeceğimiz eşyaları alıp göndermenizi sunar. Bunları göndermekle sadece bana değil, ülkemizdeki mücadeleye karşı da görevini belli oranda yerine getireceksin.

Biz ülkemizde elde silah savaşarak tarihle karşı sorumluluğumuz, halkımıza karşı görevimizi yerine getiriyoruz. Günümüzde gücündür. Silahla olan silahıyla, parası olan parasıyla, bilgi-beceriisi olan bilgi-beceriisiyle mücadelemize katılmalı, eğer olan buğün kendisini göstermelidir. İstedikim eşyaları: Kalın, uzun bir parka, uyku tutumu, sırt çantası ve bir saat.

Proleter devrimci selamlar."

Ali Rıza yoldaşın, ölüme meydan okurcasına küçüklüğü Kürdistan dağlarında tarihle karşı sorumluluğuna, halkımıza karşı görevlerini yerine getirmenin kararı çabaları içinde olduğu bir dönemde; Davut alçağı ise çekildiği en stratejik alan-

larda ilişki tarzını pis canını koruma temelinde düzenler, örgütlemekte olduğu yurtaşını ve bunun ileriye yönelik hesaplarını gizlemeye için illegale alt altında yapıyla başını keser, Partinin talimatlarını yapıya yansıtmaz, Partinin gen çekilme talimatını tersinden uygulayarak kadroların yutışında çıkışın engeller, kadrolar arasında küşkuçuluğu dedikoduculuğu, siyasi-askeri kanat çekişmesini yaratarak her an darbe yemeye açık bir yapının oluşmasına yol açar. Arkadaşlarını lojistik ihtiyaçlarını karşılamak için yapmak istedikleri eylemleri dahi operasyonlara neden olan gerekçesini ileri sürerek engeller. Bu faşist tutumun sonucu olarak çok sayıda yoldaş şehit düşer ve tutuklanır. Ancak provokator Davut bununla da yetinmez, kendisini açıkça eleştirme cesaretini gösteren ve tasfiyeciliğini farkeden yoldaşların grup dönemini özelliklerinden kaynaklanan hata ve yetmezliklerin altında bilinci olarak bir neden ve

başlantı arayarak bunalmı, kaçmaya zorlar. Ancak bütün çabalarına rağmen sonucu alamadığı Partiyeye bağlı arkadaşlardan bazıları ise katedir.

Eleştirilere cesaretlece yaklaşıp, doğrulan savunmadaki ısrarı ve kararlı tutumu, silahlı mücadeleye olan sonsuz inancı, Partinin eylemci çizgisine olan bağlılığı ve reformizme olan düşmanlığı yüzünden 1980 sonlarında Dersim alanında bizzat provokator Davut alçağı tarafından katedilen yoldaşlardan biri de Ali Rıza DEMİREL yoldaşdır.

Davut provokatorunun iğrenç itham ve uygulamalarına karşı direnerek karşıları veren Ali Rıza yoldaş, "İthamları kabul etmiyoruz, beni vurabilirsiniz ama Partinin adaletinden kurtulamayacağınız kesindir" der ve cellatın sarlına sonuna kadar, "Yaşasın PKK, Yaşasın Başkan APO" sloganlarını haykırarak şahadet ulaşı.

Ali Rıza yoldaşın ilk devrimci düşünceleri taşıdığı ve militanca bir

pratik sergilediği alanlarda halkımız bugün onlara evladını şehit verecek, yüzlerini halkı ordusuna katarak, Rızoların direniş ruhuna şerif-hakanlara karşılar vererek, O'nun kahramanca kişiliğine ve anısına sahip olmaktadır.

Tasfiyeciliğin her türüne vurulan ölümlü darbenin öden gücü olan PKK, anya gerçek bağlılığını ükenden dört bir tarafında yükselen gerilla savaşına ve şehitçilerine yeri direniş haklarını ekleyerek sürdürmektedir.

Devrimci eylemliliğin, cesaret ve kahramanlığın abidesi olan Kalaşnikof Rıza'ya bağlilık O'nun yoldaşları tereddütsüzce haykırarak ölüme gittiği Partiyeye, Parti Önderliğine içten ve distan yollerecek her türlü hata çabalarına ölümlü darbe vurularak sağlanacaktır.

Kahrolsun tasfiyecilik, provokatorluk ve her türden işbirçiliklik!

Yaşasın kahramanları yaratan Partimizin militan ruhu! Mücadele arkadaşları!

Yeni yılda hedefimiz, halkımızın irade ve ulusal birliğinin...

Baştarafı 15. sayfa
ki, artık bu kanı damırmayacak. Soyağacını sağdam köklerindeninceye kadar damırmayacak. Bağimsizlık ve özgürlük açığı tam yerşer, herkes gölgesinde fazlasıyla yer buluncaya kadar salındırılacak. Bu, iyi bir şeydir. Bu, arzudakiğın bir şeyimidir, adadımızdır bir tarihi eylemimizdir, sahip çıkıyoruz.

Bu yıl işte bunu böyle taçlandırmak ve böyle yapmak için ne lazımsa, bu halika bunun için ne bitmesi gerekirsöy, onu ortaya çıkarmak için ayaga kalkacağız. Halkımız bunun için ayaga kalktığında, öncüler diyeşen, halkın önderlerine düşen, böylesine tarihi aşanlara müthiş yükseşim göstermek, onun büyük sorumluluğuna daynak, bir tek damla kanı bile yerinde olmadan aktırmak, ama gerekirse soylu amaç için, vazgeçilmez amaç için son ferdide ona yatırmak ve böylece öcüne adına layık bir kimlik kazanmaktır. Ben, buna yaşam derim. Böyle yaşarsa, bu halika halkı derim, benim halkım derim. Böyle yaşarsa, bu yoldaş benim yoldaşım derim. Bunun dışında, şimdiye kadar kendimi nasıl uzakta tutuyorsam, öyle tutmaya devam edeceğim.

O halde, biz önumümüzde dönemin üzerine parti olarak ve en önemlisi de her şeyin uğruna yapıldığı halk olarak böyle yürüyeceğiz. Büyük ayaklanmalarla hazırlanacağız. Ayaklanmanın bütün örgütlenme tekniklerini, araçlarını ve gereçlerini hazırlayacağız. Gerilla buna dört elle sarılacak. Partinin öndü güçleri, dört elle halkın bu ayaklanmasına sarılacak. Köyden kente, basitten karmacağı, vatanın her parçasından, kuzeyden güneye kadar tüm güçlerimiz seferber edilecektir. Güçlerimiz buna büyük bir seferberlik, büyük bir ayaga kalkma eylemi olarak bakacakları, bütün dağları bunun için hazırlayacakları. Gerilla gerekirse milyonları dağlarda savıştıracak kadar hazırık yapacaktır. Halkın ulusal ordulaşması dev boyutlara brmandırılacaktır. Kürdistan'ın o ulaşılmaz, sefer yapılır ama fethedilemez doruklarında biz her şeyi zafer temelinde sağlama bağlayacağız. Bu mümkündür, kanıtlanmıştır ve gerekirse kızılca kıyamet koparak, bizim için ölüm merkezize olan,

"uyarılğı" hep bizi düşürdüğü o kent ve köyleri de ya bizim içiy yaşasın alanlarına ya da vraneye çevireceğiz. Bunu göze alan, bunu yapmak için ayaga kalkın bir halkın önderi dünya bile duramaz. Durma gereği de yoktur, bu gereği düşün de, onun buna güçlü yemeyecektir. Böyle ayaga kalkın halklar mülaka başanılır.

İşte biz, bu temelde bir ayaga kalkmayı nihai başarı için, bir daha düşmeyecek kadar sağlam bir yürüyüşün, bir savaşın sahibi kılınak için, savasılmak için, yediden yetmiş kadar, kadın-erkek, ihtiyar-cocuk, köylü-kentli, kuzeyi-güneyli, doğulu-batılı, ülke içinden-ülke dışından, okuyan-okumayan hepsini, büyük hesap yapmaya, örgütlenmeye, kalbine dua etmekten tutulim en keskin vurucu silahlı vurmayaya kadar, camiden tulum tarlaya, okudan tulum fabrikaya kadar, ovadan zaptedilmiş dağ doruklarına kadar, hepsini içine birleştirmeye, bu iş için kullanmaya, bunun için hiçbir şeyini esirgemeyeceğe çekerek, pay sahibi kılacağız. Bu temelde ya gerçekten bağimsız ve özgür bir yaşam gerçekleştireceğiz ya da tümümüz öleceğiz.

Evet, tüm halkımızı bu şekilde yürütmeye, savasmaya, böylece çok lanetli olan bir tarişel geçmişle

hesaplaşmaya ve çok aşağılık olan bir dışmanla amansızca savasmaya çağırırken, bütün parti ve gerillay, savasın güçlerimizde de -özellikle sorumluluğunda yemeyeceğiz- her zamankinden daha fazla, içinden geliştirmiş yitilim bu temeldeki düzenlenişine, konupuk gelişimlerine tüm güçlerini katmaya, şimdiye kadar içine düşülen bütün o yetmezliklere, geriyek cenbe yanlışlıklarına son vermeye ve böylece halkımızda ilk defa güçlü bir biçimde gerçekleştirdiği bu ayaga kalkma hamlesine, savasımıza karşı öcüne yarışır bir şekilde rolünü oynatmaya görevini başlatmaya yerine getirmeye çağırıyoruz. Bu temelde halkımızın bu çok önemli ve sonuc alıcı savas adımına da elden gelen desteği ve çabası sunacağız. yine bu temelde partiyi eğitmeye, hazırlamaya ve öcünü kılması eşyaları, mecut yetmezlik ve engellemeler yerinde cevap verecek gelişmeleri başan noktasında tutmaya özen göstericeğiz kesindir. İşte bu kararlılıkla önumümüzdeki dönem üzerine halk ve parti olarak yürürken, gerçekten çok umutluuz, çok coşukluuz, çok haki ve doğru bir temelde hareket ediyoruz. Böyle doğru bir temelde ilerinde, böyle coşuklu yürüyemler de kesin başanılır. Bu büyük inanca mülaka kazanacağız, mülaka başaracağız.

9 Ocak 1992

SERXWEBÛN

Abone fışı

Adı, Soyadı:

Adres:

6 Aylık

Almanya içi:

DM 30 ☐

Almanya dışı:

DM 32 ☐

1 Yıllık

Almanya içi:

DM 58 ☐

Almanya dışı:

DM 62 ☐

Abone hesap numarası:

Stadtparkasse - Köln

Konto Nr.: 27 93 29 63

BLZ: 370 501 98

Yazışma adresi:

SERXWEBÛN

Postfach 10 16 83

5000 Köln 1

Not: Bu fiş doldurarak ödeme makbuzu ile birlikte yukarıdaki yazışma adresine postalanırsınız.

V.i.s.d.p.

H. Barcedoğmuş

Vogelsangerstr. 286

5000 Köln 30

Yazışma Adresi:

Serxwebûn

Postfach 10 16 83

5000 Köln 1

Hesap numarası:

Stadtparkasse - Köln

Konto Nr.: 27 93 29 63

BLZ: 370 501 98

Avustralya

5.00 A \$

Avusturya

30.00 s

Belçika

90.00 bfr

Danimarka

16.00 dkr

Fransa

14.00 ffr

Hollanda

4.50 Hfl.

İngiltere

2.00 £

İsviçre

16.00 skr.

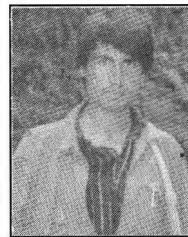
İsviçre

4.00 sfr

Norveç

16.00 nkr.

DÜZELTME

1. Serxwebûn an Aralık 1991 sayısında şehit Hamdin POSAK yoldaşın resmi yanlış verilmiştir. Düzeltiyoruz.

Adı, Soyadı:
Hamdin POSAK (Weat)
Doğum yeri ve yılı:
Şimex-Akıt Köyü, 1967
ARGK'ye katılış tarihi:
1989
Şehadet yeri ve yılı:
Dersim, 1991

2. Şehit Halil yoldaşın soyadı KORANOĞLU değil, GÜL'dür.

Baştaraf 24. sayfa

külesin bir törene toprağa verildi. Nisbîn'den cenaze töreni için gelen 900 kişi, Adil Baykîn'in mezar başına doğru yürüyüşüne katıldı. "Şehiden me'nemirîn", "Kahrölsün kontr-gerilla" sloganlarını attı.

34-13 Ocak 1992: Cizra Botan'daki şehitlerin desteklemek amacıyla Faqrî şahin esnafı kepenk kapattı. Bin kişi şehit Mirza BİLGEÇ'in mezar başına giderek saati durdurdu.

35-14 Ocak 1992: Nisbîn'deki tüm esnaf, sömürgeci vahşet protestosuna katılarak amacılı kepenkleri açmazken, Nisbîn lisesi öğrencileri de bütün gün okulun kantininde oturma eylemi yaptılar. Bir gün önce gözaltına alınmış olup sabah saatlerinde savcılığa çıkarılan tutuklular ise halk tarafından alkışlanarak desteklendi.

36-14 Ocak 1992: Nisbîn halkının direnişini desteklemek amacıyla Dêrika Ciyayê Mazî (Dêrik), Şîrxê, Midyad ve Kerboran esnafı kepenk indirdi. Dicle Üniversitesi öğrencileri de bir basın açıklaması yaptılar.

37-14 Ocak 1992: Çolamerî (Hakkari) şehri merkezinde düzenlenen halk oyunları yarışmasına yüzlerce folklor gruplarının ulusal yarışmalar katılması ve ulusal oyunlarımızı oynamaları, TC polisleri tarafından engellenmeye çalışılınca, halk ve polis arasında çatışma çıktı. 3 kişi cesatli yerlerinden yaralandı.

Bu olay üzerine 3 bin kişi şehir merkezinde biraraya gelecek yürüyüşe geçti. Katilim artmasıyla kitle sayısı 4 bine ulaştı.

38-14 Ocak 1992: Kontr-gerilla katliamlarına protesto etmek amacıyla Cewcêw'te esnafın kepenk kapattı.

39-14 Ocak 1992: Dersim'in Pütür (Ovacık) ilçesinde çarşı bin çatışmada 4 özet imi elemanı öldürüldü. Haydaran dağıtılan TC helikopterlerince bombalandı. Dağın eteklerinde kurulu olan köyün de bombalandığı ve halkın köyüne zorla kaçıldığı bildirilmektedir.

40-14 Ocak 1992: Amed'in Hênê (Hani) ilçesinde gerillalar, TC polis otosunu taradı, 2 polis ağır yaralandı.

41-14 Ocak 1992: Farqîn'de bir polislin evi ateşe verildi.

42-14 Ocak 1992: Şîrxê'nin öğrencileri, kontr-gerilla katliamlarına protesto etmek için okulları boykot etti.

43-14 Ocak 1992: Misiric (Kurtalan)ın Xendûkê köyünde bir gerilla birliği ile sömürgeci ordı kuvvetleri arasında çarşı çatışmada 5 gerilla şehit düştü. Olayda 11 asubay olmak üzere çok sayıda düşman askerinin de öldürüldüğü bildirildi. Qûbîn (Beşîr) de toprağa verildi. Gerillaların her sendika görevlisi tarafından engellenmesi sonucu erkenden boşlaştıran çatışmada sendika görevlisi Ahmet Turan ile Mehmet Eroglu adlı bir bekçi ve bir polis

yaralandı. Üç saat süren çatışma sonucunda kesin olmamakla birlikte adını Habîb KARADÜMÂN (Nazmî-Sabîr) olduğu belirtilen gerilla yaralandıktan sonra kanyla "Yaşasın PKK" diye yazdı ve şehit düştü.

46-15 Ocak 1992: Akşam saatlerinde bir ARGK gerilla birliği Nisbîn şehri merkezine baskın düzenledi. Karakollar ve sömürgeci kurumlar roketatar ateşine tutuldu. Sömürgeci ordı güçlerinin karşılık vermesi üzerine çatışma bir saat kadar sürdü. Gerilla birliği, eylemde amacına ulaştıktan sonra kayıp vermeden geri çekildi.

47-15 Ocak 1992: Cewcêw (Gercüş) e bağlı Gulukan köyünde gerillalar tarafından kaçırılan bir din hocası, sorgulamasında TC devleti tarafından eğitildiğini, halkı birbirine kışkırtarak amacılı provokasyon yaratmak için görevlendirildiğini itiraf etti.

48-16 Ocak 1992: Kerboran'ın tüm köy muhtarları, TC'nin muhtarlık mühdürünü idare etme kararını, tüm halk da TC'nin hüviyet çizdıklarını anı kara alanı.

49-16 Ocak 1992: Çewlîk'in Dara Hênê (Geng) ilçesine bağlı Sivani (Servî) bağında gerillalarla TC ordı gücü arasında çikan çatışmada çok sayıda düşman askerinin öldürüldüğü, yaralıların helikopter ve ambulanslarla taşındığı bildirildi.

50-16 Ocak 1992: Wan'ın 30 köyünün muhtarları toplanarak, TC'nin muhtarlık mühdürünü atarak karar aldılar.

51-16 Ocak 1992: Ekim 1991 tarihinde Cizra Botan'da şehit düştü Halil GÜL yoldaşın cenazesi ailesinin girişimiyle alınarak Weranşar (Viranşehir) e götürüldü. Evi vebeciler yerine getirildikten sonra ERNK bayrağına sarılı cenaze 7 bin kişinin katılımıyla mezarlığa getirildi. Yaptılan sayı durumu ve atılan sloganlar eşliğinde şehit Halil GÜL toprağa verildi. Etnaf bu vesileyle kepenkleri kapattı, araç sahipleri aralarında kontaklarını açmadılar.

52-18 Ocak 1992: 1989'un 18 Ocak'ında Cizra Botan'da şehit düşen Bînevê AGA (Bêrivan) yoldaşın ölüm yıldönümü nedeniyle Şîrxê'te esnaf kepenk kapattı, işçiler işe gitmedi, araç sahipleri aralarında kontaklarını açmadı, okullar boykot edildi.

53-18 Ocak 1992: Nisbîn'de, 30 Aralık günü tutuklu bulunduguy Diyarbakır 1 Nolu E-Tipi Cezaevinde tutulmuş olan Abdullahîrahman SÖĞÜT, işleştigi konvoksiyon dükkânından ayrılarak evine giderken, yüzleri maskeli kontr-gerilla elemanları tarafından katledildi. Evi ve 7 çocuk babası olan Abdurrahman SÖĞÜT, Nisbîn HEP İlçe Yönetim Kurulu üyesiydi. Abdurrahman SÖĞÜT'in cenazesi 19 Ocak günü doğum yeri olan Mêrdîn merkezê başlı Lîzan (Elmabache) köyüne kalabalık bir konvoyla götürüldü. 4 bin kişinin katıldığı törende, cenaze, "Bijî Serok APO", "Bijî PKK" sloganları eşliğinde toprağa verildi.

54-19 Ocak 1992: Wan'ın Westan (Gevaş) ilçesinde Kürt asıllı bir asker, üstleri tarafından işkeneyece katledildi.

55-20 Ocak 1992: ARGK gerillaları üç koldan Cizra Botan merkezine baskın düzenlediklerini iddia ettiler. Polis Çarş. Karakolu'na, Jandarma Merkez Karakolu'na, hakim ve savcı lojmanlarına, otobüs terminalindeki düşman panzerlerini ve özel timlerin mevzilerini saldıran gerillalar, roketatar ve otomatik silahlar kullandı. Bir saat kadar süren çatışmada, halk gerillaya destek oldu. Düşmanın maddi ve manevi kaybı büyük oldu.

56-20 Ocak 1992: Kerboran'a bağlı Serêdaxê köyüne giren yüzle-

ri maskeli, otomatik silah ve bombalarla donanmış olan 15 kontr-gerilla elemanı köy muhtarı Mehmet Yavuz'un evini sarar. Durum farkeden muhtar telefonla köy halkına haber verir. Halk gelinceye kadar kontr-gerilla, muhtarı köyün dışına çıkarmaya çalışır. Harekete geçen silahlı halk milislerinin duruma müdahale eder, Mehmet Yavuz adlı yurtsever kurtarılmış, kontrlar kaçır.

Kana doymayan bu silahlı caniler amaclarına ulaşamayınca, bu sefer Kerboran merkezinde Mahmut Celîbî adlı yurtsaverine evine yönelirler. Haberin yayılması üzerine taş, sopa, kaza ve küreklî 3 bin yurtsaver toplanıp kontrların kovalar ve bir cinayet daha önlenmiş olur.

Ama katliam yapma amacında olan kontrlar bu kez de Kerboran HEP İlçe Başkanı Beşîr Dolamaz'ın evini sarar. Beşîr Dolamaz'ın imdat sesleriyle toplanan 5 bin kişi kontrlara saldırır. Halkın gazabından kurtulmaya çalışkânı anlayan katiller, kim olduklarını açığa vurma pahasına Kerboran Taburuna sığınır. Burun üzerine halk, taburun kapısına dayanarak, kontrların idadesini ister. Olay karşısında tabur komutanı sessiz kalır, taburun tüm ışıkları söndürülür, kapılar kapatılır, düşman herhangi birşey yapmaz. Sabaha kadar sloganları haykırarak ve halaylar çekerek bekleyen halk, sabah evlerine dağılır.

57-22 Ocak 1992: Dört ay önce Şîrxê'te şehit düşen ARGK gerillası Mûslûm SOLGUN'un cenazesi, doğum yeri olan Dersim'e götürüldü. Dersim şehri merkezinde 200 araçlı konvoyla karşılanan cenaze, daha sonra Mêrîh köyüne götürüldü. 2 bin kişinin katıldığı cenaze töreninde "Şehitler Ölmêz" sloganları haykırıldı. Şehitlerin anısına yapılan sayı durumunda sonra Mûslûm SOLGUN'un yaşamı ve mücadelesi dile getirildi.

58-22 Ocak 1992: Nisbîn'in Abdulkadir Paşa Mahallesinde oturan Abdurrahman Erçik'in evini basan yüzleri maskeli beş kişi, ev halkını otomatik silahlarla taradı. Kontr-gerillanın ayrılmasından sonra, bu kez de yakın bir yerde konumlanan özel tim elemanları ve polisler evi bombalayıp panzerden ateş açtılar. Yarım saat süren tarama sonucunda Abdurrahman Erçik yaralı olarak, babası, kardeşleri ve üç yakınıyla birlikte gözaltına alınarak götürüldü. Yaralı gözetilene Abdurrahman Erçik kurşuna dizildi. Daha sonra olay, "Bir terörist ölü olarak ele geçirildi" biçiminde basına yansıtıldı. Ailesinin tüm girişimleri rağmen, cenaze verilmez ve sömürgeci canilerce gizlice gömüldü. Olayın duyulması üzerine Nisbîn esnafı, cinayeti protesto etmek amacıyla kepenkleri kapattı.

59-22 Ocak 1992: Amed HEP Yönetim Kurulu üyesi Harbi Arman, Amed-Erzurum arasındaki Devegici köprüsü mevkiinde ölü olarak bulundu. Harbi Arman, memleketi olan Hêrî (Malazgirt) de bulunduguy sırada kendisine telefon edilecek, ifade vermek üzere Amed'e gelmesi istendi. Burun üzerine 14 Ocak günü Amed'e gelen Harbi Arman, TC emniyet görevlileri tarafından gözaltına alındı ve katledildi.

60-23 Ocak 1992: Gîrgê Amo (Siopî)nın Serbêyê köyünde esnaf düşen 4 ARGK gerillası için, Gîrgê Amo ve köylerinde tüm halk direnişine geçti. Toplam 20 bin kişi, esnaf düşen gerillaların kurtulmasını için harekete geçtiler ve, düşman barikatlarıyla karşılaştılar. Halk mekânize geri dönmek zorunda kaldı. Burada TC'nin vahşi cinayetlerini protesto etmek amacıyla yürüyüş düzenlendi.

61-20 bin kişinin katıldığı yürüyüşün bitiminden sonra düşman, halkı

rastgele taramaya başladı. Merkez Jandarma Karakol Komutanlığından alınan ateş sonucu, evinin kapısından dışarı beklemekte olan Gîrgê Amo Bağmîs Belediye Başkanı'nın yeğeni 19 yaşındaki Hûseyîn Tayşun katledildi.

61-23 Ocak 1992: Amed'de Karayolları Müdürlüğü yakınındaki bir su kanalı içinde 19-20 yaşlarında bir gencin cesedi bulundu.

62-23 Ocak 1992: Sêrî'nin Dih (Eruh) ilçesi Basînê (Bozaltı) ve Emtî (Gönlüdar) köyleri arasında bulunan Ciyayê Kusîya (Karadağ) Türk savaş uçakları ve helikopterleri tarafından gün boyu bombalandı. Aynı gün Emtî köyü yakınında bir gerilla birliği ile düşman güçleri arasında çikan çatışma gün boyu sürdü. Çatışmada 2 özet imi, 1 çavuş ve 2 asker öldürüldükten 3 gerilla şehit düştü ve 1 gerilla da yaralandı.

Yaralı gerilla Basînê köyüne götürüldü, ikinci bir çatışma çıktı. Çatışmada 2 gerilla şehit oluren, köyde samankatı saklanan ve silah kullanacak durumda olmayan yaralı gerilla da katledildi.

63-24 Ocak 1992: Gîrgê Amo'da katledilen Hûseyîn Tayşun'un cenaze törenine 20 binin üzerinde kişi katıldı. Çevre ilçe ve köylerden gelecek cenaze törenine katılan halk PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın posterleri ve PKK-ERNK bayraklarını taşıyarak, "Bijî PKK", "Bijî Serok APO", "Şehitler ölmêz" sloganları eşliğinde mezarlığa yürüdü. Burada şehitlerin anısına sayı durumunda bulunan halk kitleleri, "Eyi Racip" marşını okuyarak, Hûseyîn Tayşun'un naaşını toprağa verdi.

64-24 Ocak 1992: Ciyayê Mazî (Mazdağ'de) 22 Ocak günü maskeli 5 kişi tarafından dövülerek komaya sokulan Nîzam Kîşîn yaşamını yitirdi.

65-24 Ocak 1992: Çewlîk'te Mahmut Polat adlı şahıs, kendisine borçlu olan Muharrem isimli TC polisinden parasını istemlik kurşunlarına öldürüldü. Bunun üzerine 300 esnaf kepenkleri kapattı. Cenaze kitesel bir törene toprağa verildi.

66-24 Ocak 1992: Kontr-gerilla katliamlarına protesto etmek için Şîrxê'te kepenkleri açmadı.

67-24 Ocak 1992: Sêrî'nin Çakmak Mahallesinde bulunan polis otosuna ve Jandarma Bölge Komutanlığı'na adl şahadeti nöbetçi noktasında ARGK gerillalarının bir saldırı gerçekleştirildi. Yaklaşık yarım saat süren çatışmada, düşman, kaçırlını yitirdi.

68-25 Ocak 1992: 23 Ocak günü Basînê köyünde şehit düşen 3 gerilla ve Emtî köyü yakınında şehit olan diğer gerillalar için, çevre köylerden toplanan 5 bin kişi yürüyüşe geçti. Din çevresinden gelen kitlelere bu sayı 8 bine ulaştı. Önce, Emtî köyü yakınında şehit düşen gerillaların karda kaybolan cenazelerini arayan halk, 2 şehidin cenazelerini buldu. Basînê köyünde şehit olan gerillanın cenazelerini de düşmanın akan kile, camideki dini vebecilerinden arındıran Basînê köyü mezarlığına doğru yürüyüşe geçti. ERNK ve ARGK bayraklarının taşıdığı cenaze yürüyüşünde, zılgıtlar eşliğinde, "Şehiden me'nemirîn", "Bijî PKK", "Bijî ARGK", "Bijî Serok APO" sloganları haykırıldı. Mezarlıkta "Eyi Racip" marşı eşliğinde 5 şehit gerillanın naaşı toprağa verildi.

ARGK gerillaları ile düşman arasında çatışmanın çıktığı 23 Ocak'tan 28 Ocak'a kadar Yarı (Bağbê) nehiyesindeki esnafın kepenkleri kapattı, aralarında kontakları açmadı.

69-25 Ocak 1992: Midyad'a

bağlı Kefsîrê köyünde korucu olarak çalışan ve bir süre önce de köye giren bir ARGK gerillasını pusuya düşürerek katleden, daha sonra da cesedi parçalayarak tanınamaz hale getiren han Abdulkürîm Keleş, ARGK gerillaları tarafından tutuklanarak yargılandığı ve ölüme cezalandırıldı.

70-25 Ocak 1992: Bir süre önce Misiric'te şehit düşen gerillaların cenazeleri halk tarafından alınarak törene toprağa verildi.

71-25 Ocak 1992: Çewlîk (Bingöl)ün Kültür Mahallesinde evine girmekte olan kafeskonuşu Ahmet Bayram ve Ahmet Buzrul kontr-gerillaların saldırısına uğradı. Silahlı saldırı sonucunda Ahmet Bayram olay yende yaşamını yitirirken, Ahmet Buzrul ise daha sonra hastanede yaşamını yitirdi.

Olayı duyan halk, hastanede biraraya gelecek gösteri yaptı. Aynı gün Ahmet Bayram için düzenlenen cenaze törenine 4 bin kişi katıldı. Etnaf kepenk kapattı. Cenaze toprağa verilirken, halk kitleleri "Kahrölsün kontr-gerilla", "Bijî Serok APO" sloganlarını haykırtdı.

Ahmet Buzrul, Vedat Aydın'ın cenaze törenine katıldığı zaman cenaze ile birlikte resmî çekilmiş, basına yansıtılarak, TC'nin ve onun varu suu tümü olan kontr-gerillanın boy hedefi haline getirilmişti.

72-25 Ocak 1992: Giderek artan kontr-gerilla katliamları ve TC'nin operasyonları protesto etmek için Sêrt şehri merkezinde ve Mêrdîn'in Ciyayê Mazî (Mazdağ'de) ilçesinde kepenkleri kapandı, işyerleri açılmadı. Sêrt şehri merkezinde yapılan yürüyüşte destek vermek amacıyla Misiric'ten gelen 17 minibus ve 10 taksideen oluşan konvoy, Sêrt-Bêdîs yolu kavşağında düşman barikatıyla karşılaştı. Misiric'e dönen konvoy, bin kişilik bir kitleyle yürüyüşe başladı. Şehir merkezinde tekrar düşman barikatıyla karşılaştı, halk, "Bijî Kurdistan", "Bijî Serok APO", "Dağlar bîzî, bîzî bombalayın", "Kurdistan faşizme mezur olacak" sloganlarıyla toprağa eylemine başladı. Çevre mahallelerdeki katliamları 3 bine ulaştı.

Bunun üzerine düşman barikatları kaldırdı. Şehir merkezinde düşman güçlerinin saldırısına evine çatışma çıktı. Bu arada, Halk Bankası'nı da bir ilkokul bahçesinde direğe asılı bulunan TC bayrakları halk tarafından indirilerek yırtıldı. Olayda 6 kişi yaralanırken, çok sayıda yurtsaver de gözaltına alındı.

73-26 Ocak 1992: Kontr-gerillanın düzenlediği bir saldırı sonucu yurtsaver Seyfettin Oktan katledildi.

74-26 Ocak 1992: Qilaban'a bağlı Tulumtaş köyüleri, kontr-gerilla ve TC'nin Pasur ve Licê'deki katliamlarına protesto etmek amacıyla bir yürüyüş düzenledi. Kırtçe sloganları atan köylüler, köy karakolu vardiıkları, düşman barikatıyla karşılaştılar. Bunun üzerine geri dönen halk, yürüyüşü bir biçimde sonlandırdı.

75-26 Ocak 1992: ARGK gerillaları Kerboran'a bağlı Çênika Elibayî Remo (Çelik) köyüne çavuş baskın düzenledi. Roketatar ve otomatik silahların kulanıldığı saldırı eylemi esnasında, düşman karakolunu tamamen imha eddi. Düşman, kaçırlını açkıldandı.

76-28 Ocak 1992: Ahmet Bayram ve Ahmet Buzrul'un kontr gerilla elemanları katledildikleri nedeniyle Çewlîk'te kepenk kapattı ma eylemi devam etti.

77-28 Ocak 1992: Dersim'deki dağların Türk sömürgeçlerinin savaş uçaklarına bombalanmasını protesto etmek için Pütür (Ovacık) esnafı kepenk kapattı.

Şehitlerine sahip çıkan Kürdistan halkı, TC'nin katliamlarına karşı serhildan zinciriyle ayakta

1-1 Ocak 1992: Bir gerilla birliği Kosar (Kızıltepe) şehir merkezine baskın düzenledi. Tüm düşman kurumlarının roketatar ve otomatik silahlarla tarandığı eylemde, büyük hasar meydana geldi.

2-1 Ocak 1992: 19 Aralık günü Sere Sipi dağındaki düşman birlikleri ile bir ARGK birliği arasındaki çıkan ve toplam 16 gerillanın şehit düşmesiyle sonuçlanan çatışmaya yol açan nedenin ihbar olduğu ortaya çıktı. Dört yıl milislik yapan ve dokuz ay önce TC ile ahenk ilişkisine giren Nasır Çul, Amed Eyalet Komutanlığı'na yapılan sorgulama-dan sonra ölüme cezalandırıldı.

3-1 Ocak 1992: Erxeni (Ergani)'ye bağlı Zıraki (Dağarası) köyünde 29 Aralık 1991 günü düşmanın kurduğu pusuya düşen gerilla birliği ile düşman güçleri arasındaki çıkan çatışmada Erhan YERGIN (Zindan) ve Abdullatif OK (Zinar) adlı gerillalar şehit düştü. Ertesi gün, TC askerlerinin köyde bekletilen gerilla cenazelerini kurşun yağmuruna tutması üzerine öfkelenen köylüler taş ve sopalarla faşist ordu sürüsüne saldırdı. Bu durum üzerine düşman geri çekildi. Olayın duyulması üzerine Sincik (Çaydırı), Salhi (Salihli) köyleri ve Erxeni ilçe merkezindeki halk ile Zıraki köylüleri birleşerek Gıgış köyüne doğru yürüdü. 4 bin kişilik kitle yolda düşman barikatıyla karşılaştı. Düşmanın tehditlerine rağmen halk, gerilla cenazelerini alarak Gıgış'ta törene toprağa verdi.

4-1 Ocak 1992: Gire Sor (Siverek)'ün Karakoyun köyünden olan Erhan YERGIN'ın şehit düştüğünü duyan Gire Sor halkı, 1 Ocak günü yüzlerce araçtan oluşan bir konvoyla cenazeyi almak için Erxeni'nin Gıgış köyüne gelir ve cenazeyi alarak Gire Sor'a doğru yürüyüşe geçer. Konvoy Gire Sor'a ulaştığında kilitlenen sayısı 7 bine ulaşır. ERNK bağrına sarılan olan şehit Erhan YERGIN (Zindan)'ın cenazesi şehir merkezinde, "Biji Serok APO", "Biji PKK", "Kürdistan faşizme mezar olacak" sloganları ve kadınların zılgıtları eşliğinde mezarlığa kadar getirilir. Şehitlerin anısına saygı duruşu ve yapılan konuşma ardından, "İktidar Botan'da, yüreğimiz onlarla" vd. slogan ve zılgıtlarla gerillanın cenazesi toprağa verilir.

5-1 Ocak 1992: Weranşar (Viranşehir) ilçesinde halk milisleri, belediye ate 2 tanker ile 2 kamyonu üzerine benzin dökerek yakıtları, araçları kullanılmaz hale getirdi.

6-2 Ocak 1992: Gerillaya bağlı milisler, Kosar orduevine bomba yerleştirdi. Bombanın patlamasıyla orduevinde çok büyük hasar meydana geldi ve çok sayıda düşman askeri yaralandı.

7-3 Ocak 1992: Tux (Tatvan)'un Çarşen (Düzcealan) köyü yakınında çiğ düşmesi sonucu hayatlarını kaybeden Kendal ve Vahap adlı gerillalar ile uzun süreli yurtsözer köylü, Çarşen'de düzenlenen bir törene toprağa verildi.

8-3 Ocak 1992: Gürgüm (Maraş)'ın Bazarcık (Pazarıcı) ilçesine bağlı Şayan köyünde gerilla pususuna düşen düşman araçlarında bulunan 1 binbaşı, 1 subay ve 5 asker öldürüldü. Pusudan bir kaçak saat önce de 17 korucu silahlansız öldürüldü.

9-3 Ocak 1992: Pasür (Kulp) ve Lice'deki katliamları protesto etmek amacıyla Serhedan'ın İdir ilçesinde esnaf kenpek kapattı, araç sahipleri araçlarının kontaklarını açmadı. Öğe saatlerine doğru Aze-

ri kökenli esnafın da eyleme katılmasıyla katılım oranı yüzde 100'e ulaştı.

10-3 Ocak 1992: Serhedan'ın Halfeti köyüleri İdir'de gerçekleşen kenpek kapatma eylemine destek vermek amacıyla ilçeye yürüyüş düzenlediler. "Biji Serok APO" sloganını atan yürüyüş korteji, ilçeye vardığında sömürgeci güçlerce engellendi. Halk, sloganlarla düşmanın engellemesini protesto etti.

11-3 Ocak 1992: Lice ve Pasür katliamlarını protesto etmek amacıyla İstanbul-Bakırköy'de yurisever gençler bir gösteri düzenledi ve bildiri dağıttı.

12-5 Ocak 1992: Kerboran'da tutuklanan 2 köylünün serbest bırakılması için 2 bin 500 kişinin katıldığı bir protesto yürüyüşü düzenlendi. Halkın eylemi karşısında sömürgeciler 2 köylüyü serbest bırakmak zorunda kaldılar.

şehir merkezindeki Cebeci Meydanı'nda Urfa Meslek Yüksek Okulu 2. sınıf öğrencisi M. Salih Tatlı kontro-gerilla elemanlarına katledildi.

19-8 Ocak 1992: Kerboran'da milletvekili adayı Mecit Çelebi'nin evini saran kontro-gerilla mensupları bir katliam daha gerçekleştirmek isterlerken, durumu duyan halk ayağa kalktı. Halk ile kontro-gerilla arasında çıkan çatışmada askeri elbiseli olan 3 kontro-gerilla elemanı yaralandı. Halkın bu duyarlı davranışı sonucu Mecit Çelebi katledilmekten kurtuldu.

20-9 Ocak 1992: 19 Aralık günü Amed-Müş-Cewlik ilçesindeki Sere Sipi derinliğinde şehit düşen gerillaların Mirza BİLGEÇ (Tire)'in cenazesi 2 bin kişilik bir konvoyla Bongilan (Solhan)'dan alınarak Farqin'e getirildi. Mezarlığa kadar omuzlarda taşınan gerillanın cenaze yürüyüşünde "Biji Serok

ri boykot etti, araçların kontakları açmadı.

27-11 Ocak 1992: Dersim'de şehit düşen ARGK komutanlarından Ali İhsan UÇKARDEŞ (Mahsum)'in cenazesi buradan alınarak Gire Sor (Siverek)'a getirildi. 4 bin kişinin katılımıyla Gülbai Bey Camii'ne götürülen cenaze, dini vecibelerden sonra sloganlar ve tilkiler eşliğinde mezarlığa götürüldü. 4 bin kişinin hep birlikte haykırdığı, "Şehidim me nemirin", "Biji Serok APO", "Biji PKK", "ARGK vuruyor, Kürdistan'ı kuruyor" sloganları eşliğinde şehit Mahsum'un cenazesi toprağa verildi.

28-11 Ocak 1992: 7 Ocak günü Farqin'deki bir çatışmada şehit düşen ERNK HULAT (Fikret)'in cenazesi alınarak Çizira Botan'dan yola çıkan konvoy Farqin'e vardığında, halk havaya ateş ederek karşıladı. Cenaze Çizira Bo-

zarlıkta toplanan 4 bin kişi, TC'nin Kürdistan'daki katliamlarını protesto etmek amacıyla ilçeye doğru "Biji Serok APO", "Biji PKK" sloganlarıyla kaymakamlık binasına doğru yürüyüşe geçti. Yarm saat süren yürüyüş, kaymakamlık binası önüne vardığında oruma eylemine dönüştü. Kaymakama dilekçe veren halkta, TC askerleri rastgele ateş açmaya başladı. Halk panzer ve zırhlı araçlarla çembere alan düşman, kadın, çocuk, ihtiyar, genç demeden vahşice saldırdı ve gözyaşartıcı boms kullandı. Bu olayda 30 kişi çeşitli yerlerinden yaralandı. Halk dağılmak istezeyken, Kismetli köyünden gelen 1500 kişi şehit merkezine girince yine olaylar çıktı. Kismetli Caddesi'nde halkın önünü kesen düşman güçleri, halka ateş etti. Panzerden atılan iki roketle, Kismetli köyünden gelen halktan yaralanmay kalmadı.

Daha bu olay sonuçlanmadan Kunderde köyünden gelen 3 bin kişi Kerboran'a girdi. Sloganlar ve zılgıtlarla ilçeye gelen köylüler ile düşman arasında 15 dakika süren bir çatışma oldu. Kurucu köyünden gelen kalabalık bir grup ise ilçeye sokulmadı.

Öğleden sonra Xelilê (Kilavuz) köyünden kalabalık bir grup Kerboran'a yürüdü. Yolda engellenen halk, 3 saatlik oturma eylemi yaptıktan sonra geri döndü. 10, 11 ve 12 Ocak günleri gelişen olaylarda kenpekler açıldı, yoförler araçların kontaklarını kapattı ve öğrenciler kullanan konvoyı etti.

31-12 Ocak 1992: Diyarbakır Dicle Üniversitesi öğrencisi Abdulsamet Çetin, Bağlar semtinde kontro gerilla elemanlarıyla katledildi.

32-13 Ocak 1992: Abdulsamet Çetin'in cenazesi Nisibin'e getirildi. Amed'den Nisibin'e getirilen cenaze, ilçe girişinde 3 bin araçlık bir konvoyla karşılandı. 20 bin kişinin katıldığı cenaze töreni marşlar okunarak, zılgıt ve hıylayla çekilerle, sloganlar atılarak gerçekleştirildi. "Vur gerilla vur, Kürdistan'ı kur", "Şehidim me nemirin", "Abdulsamet ölmüszür", "Biji Serok APO", "Biji PKK" sloganları eşliğinde gerçekleşen cenaze yürüyüşünde, Başkan APO'nun büyük boy posterli ile ERNK ve ARGK bayrakları önünde taşındı. Cenaze defnedildikten bir dakikalık saygı duruşu sonrası "Ey Raqip" marşı il çeşitli şiirler okundu ve konuşmalar yapıldı.

Mezarlıktan dönen halk, Uç Mahallesi Cumhuriyet Caddesi 14. üyü mekineye geldiğinde, sömürgeci TC ordusunun barikatıyla karşılaştı. Barikati aşmak isteyen halkın üzerine ateş açıldı, halk açılan ateş sloganlarıyla karşılayı verdi. Açılan ateş sonucu 4 kişi yaralandı. ERNK Çapulcu sürüsünün çok ve kalaslarla saldırısı sonucu onlarca kişi daha yaralandı. Tutuklanırlara sabaha dek işkence yapıldı. İşkence sonucu 30 kişi çeşitli yerlerinden yaralandı. Yaklaşık 400 kişi gözaltına alındı. Bunlardan bir kısmı serbest bırakılırken, 68 kişi sorgulama üzere Mardin'e götürüldü.

33-13 Ocak 1992: Nisibin'de halk ile düşman güçleri arasında yoğun bir çatışma devam ederken, kontro-gerilla aynı anda Nisibin şehir merkezinde Tapu ve Kadastro Müdürlüğü Adli Bayık adlı bir yurtsözeri katletti. Adli Bayık'ın cenazesi daha sonra memleketi olan Curnê Reş (Hilvan)'e götürüldü. Yapılan

Devam 23. sayfa

13-7 Ocak 1992: Nisibin şehir merkezinde düşmana ahenk yapan İbrahim Kızmaz adlı öğretmene öldürüldü. Olayda 7 yaşındaki bir çocuğu kendisine siper eden bu ajan, çocuğun ölümüne de sebebiyet verdi.

14-7 Ocak 1992: Midyad Nûfus Müdürü Edip Demir, birkaç kez uyarıldığı halde ahenk faaliyetleri sürdürdüce ARGK gerillalarına ölüme cezalandırıldı.

15-7 Ocak 1992: Dört yıldır Elîh (Batman)'te kontro-gerilla faaliyetlerini bizzat yöneten Özalp Harp Dairesi elemanı Ahmet İslakça, ARGK'ye bağlı bir şehir gerillası tarafından ölüme cezalandırıldı.

16-7 Ocak 1992: Bédîlis'e bağlı Norşin (Güroymak) ilçesi Esentepe Mahallesi'nde, ihbar üzerine bir evi kuşatan düşmanın "teslim ol" çağrısına ateşle karşılık veren ARGK gerillası Fatma ZEYTO (Roza), bir saatlik çatışmadan sonra, kalan son kurşununu bedenine sıkarak şahadete ulaştı.

17-7 Ocak 1992: Farqin (Silvan) şehir merkezinde ARGK gerillaları ve sömürgeci TC birlikleri arasında çıkan ve uzun süren çatışmada 4 özel tim elemanı öldürüldü, 2'si de ağır yaralandı. Bu olayda Çizira Botan doğumlu Ramazan HULAT (Fikret) adlı gerilla şehit düştü.

18-8 Ocak 1992: Riha (Urfa)

APO", "Biji PKK" sloganları sık sık tekrarlandı. Mezarlıkta "Ey Raqip" marşı eşliğinde gerillanın cenazesi toprağa verildi.

21-9 Ocak 1992: Riha şehir merkezinde kontro-gerilla tarafından katledilen M. Salih Tatlı'nın cenazesi kalabalık bir konvoy eşliğinde Nisibin'e getirildi. Düşmanın engellemelerine rağmen, halkın geniş katılımıyla büyük bir tören yapıldı.

22-9 Ocak 1992: Kerboran'da yüzü maskeli bir kontro-gerilla elemanı tarafından beyine kurşun sıkılan Hüseyin Gecizci ağır yaralandı.

23-10 Ocak 1992: Akşam saatlerinde Xelilê (Kilavuz) köyünü saran düşman kuvvetleri köyü kurşun yağmuruyla tutunca, halk saldırıya silahla karşılık verdi. Çatışma sabaha kadar devam etti. Düşmanın köy üzerindeki ablukası diğer gün de sürdü.

24-10 Ocak 1992: M. Salih Tatlı'nın mezarı başında 5 bin kişilik bir kitle saygı duruşunda bulundu ve ardından şehidin evine taziyeye gitti.

25-10 Ocak 1992: Mehserit (Ömerli) ilçesine bağlı Harbe köyü yakınına gerillaların döşediği mayın çarpan TC ordusu birliğinden 10 asker öldü, 6'sı da yaralandı.

26-11 Ocak 1992: Kontro-gerilla katliamlarını protesto etmek amacıyla tüm Kerboran (Darğeci) esnafı kenpek kapattı. Öğrenciler okula-

tan'a götürülürken, yol boyunca konvoye yeni katılımlar oldu, yerleşim birimlerinde biriken kitleler tarafından selamladı, çiçek yağmuru tutuldu ve saygı duruşu ilçe yüzlerce dale bekletildi. Çizira Botan şehir girişinde 4 bin kişilik kitle cenazeyi karşıladı.

12 Ocak günü 20 bin kişilik kitle PKK, ERNK, ARGK bayrakları ve Başkan APO'nun posterleriyle Şeyh Sıra Camii'ne doğru yürüyüşe geçti. Camiden ERNK bağrına sarılı şehit Ramazan HULAT'ın cenazesi olarak sloganlar ve zılgıtlar eşliğinde mezarlığa doğru yürüdü. Şehitlikte yapılan saygı duruşu, konuşmalar, okunan şiirler ve sloganlardan sonra şehit gerillanın naaşı toprağa verildi. Ardından topluca şehidin evine gidildi. Burada miting yapıldı, konuşmalardan sonra intikam yemini içildi.

29-12 Ocak 1992: Şehit gerilla Ramazan HULAT (Fikret)'in cenazesi törenine 20 bin kişi katılırken, Çizira Botan (Cizre), Şirnex (Şirnak), Midyad, Hexez (İdil), Farqin (Silvan), Gire Azo (Silopi), Derika Çiyayê Mazî (Derik) ve Kerboran'da kenpekler açıldı, öğrenciler okulları boykot etti, araçların kontakları açmadı, işçiler işbaşı yapmadı ve otobüs terminali kapatıldı.

30-12 Ocak 1992: Kerboran'da sabahın erken saatlerinde me-